

**SPOR YÖNETİMİ /
REKREASYON**
**SPORTS MANAGEMENT /
RECREATION**

SB16

EVALUATION OF USER SATISFACTION IN CITY RECREATION AREAS: BURSA CITY PARKS

Gamze KARLIER, Murat ZENCİRKIRAN

Uludağ Üniversitesi, Bursa

INTRODUCTION: Rapid population growth leads to intense and unplanned growth as a result of rapid urbanization and industrialization in the big cities, this situation causes rapid depletion of open and green spaces in the city. However, the intensity of urban life and its pressure on people have made the effect of open and green spaces more energetic for the urban people to be rested psychologically, to be able to sustain socio-cultural development and to be able to have recreational activities at the same time. One of the most important place of the open and green spaces in the city is the city parks, where psychological, socio-cultural and recreational activities are carried out at the same time, and the units that affect the social quality of the city positively.

MATERIAL and METHOD: In this direction, Hüdavendiğar City Park, Reşat Oyal Kültür Park, Soğanlı Botanic Park and Merinos Park were evaluated within the scope of our work, which are provided service on the city scale and located within the borders of Bursa province. Field surveys were carried out and the socio-cultural, recreative, equipment and plant parameters and satisfaction / dissatisfaction of users were examined.

RESULTS: As a result of the evaluations made, it is seen that the most preferred urban park is Soğanlı Botanic Park (28.5%) followed by Hüdavendiğar Kent Park with 16.8%. The ratios of users who prefer city parks for recreational purposes are highest (44, 8%) in Hüdavendiğar City Park and lowest (22, 5%) in Merinos City Park.

SPOR BİLİMLERİ VE DİĞER FAKÜLTE ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN ENGELLERİNİN İNCELENMESİDİR

Mehmet ÇEBİ, Murat ELİÖZ, Bade YAMAK, Arif SATICI

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı üniversitelerin farklı fakültelerindeki öğrenciler ile spor bilimleri öğrencilerinin boş zaman faaliyetlerine katılım engellerinin incelenmesidir. Öğrencilerin boş zaman faaliyetlerine katılımlarına aldıkları eğitimin etkisinin belirlenmesidir.

MATERYAL ve METOT: Çalışmaya Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesinde okuyan 109 öğrenci ve diğer fakültelerde veya yüksekokullarda okuyan 286 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmamızda Gürbüz ve Karaküçük (2007) tarafından geliştirilen “Boş Zaman Engelleri Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçeğin güvenilirliğini tespit etmek amacıyla yapılan Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı 6 alt boyutta (Birey Psikolojisi, Bilgi Eksikliği, Tesis, Arkadaş Eksikliği, Zaman, İlgisi eksikliği) 84 olarak hesaplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 22.0 paket programı kullanıldı. Katılımcıların bölümlerine göre boş zaman engellerinin karşılaştırılmasında t-testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Çalışmamızın bulguları incelendiğinde Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile diğer Fakülteler veya Yüksekokullar öğrencileri arasında 6 alt boyutta incelenen (Birey Psikolojisi, Bilgi Eksikliği, Tesis, Arkadaş Eksikliği, Zaman, İlgisi eksikliği) rekreasyonel etkinliklere katılımlarında kendilerine engel oluşturabileceği varsayılan faktörlere ilişkin bulgulara göre istatistiksel açıdan herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$).

SONUÇ: Sonuç olarak, bireylerin rekreasyon faaliyetlerine katılımındaki en önemli faktör ekonomik güçleridir. Burada belirleyici olan Üniversite öğrencilerinin yaşlarının ve gelir düzeylerinin bir birlerine yakın olması boş zaman faaliyetlerine katılımında benzer davranışlar göstermelerine neden olduğu düşünülmektedir. Bununla beraber daha sağlıklı sonuçlara ulaşabilmek için üniversite öğrencilerine yönelik daha detaylı ve tanımlayıcı çalışmalar yapılmasının faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, spor bilimleri, öğrenci

ANALYSIS OF SPORTS AREAS IN BURSA CITY

Elvan ENDER, Zeynep Pirselimođlu BATMAN, Aysun ÇELİK, Murat ZENCİRKIRAN

Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakóltesi Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı, Bursa

INTRODUCTION: Urban problems such as rapid population growth in the cities and negative impact of rehouse demand and cultural environment, irresponsible consumption of natural resources, decrease of green areas are emerging. As a result of the emerging problems, urban quality of life and health issues are a discussion of urban design that needs to be studied. Many projects are being developed on the training of healthy generations by increasing the quality of life. The involvement of these projects in everyday life and the dissemination of health-related physical activity for healthy generations depends on the design and planning of urban spaces.

MATERIAL and METHOD: In this context, in order to establish a successful sports network in the urban recreation areas, the current situation (numbers, area sizes, distribution in the neighborhoods) of the sports areas adequacy within the active green areas in the Bursa city (Nilüfer, Osmangazi, Yıldırım) has been investigated. Maps were produced with the obtained data.

RESULTS: As a result of the evaluations made, it was found that the most sports area is in the Nilüfer district. The amount of sports area per person is 0,29 in Nilüfer district, 0,19 in Osmangazi and 0,08 in Yıldırım. With this study, it was aimed to introduce proposals that will shed light on decisions at the sports areas planning for the increment of sports areas in Bursa city, the training of healthy generations and the increase of the amount of active green spaces.

Keywords: Active green space, sports areas, sports facilities

YÜZME HAVUZLARINDA HİJYENİK SORUNLAR

²Cemal GÜNDOĞDU, ¹Evrin ÇELEBİ

¹Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Elazığ

²İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Malatya

GİRİŞ: Islak ve nemli olan havuz ortamında viral, bakteriyel ve mikolojik çeşitli enfeksiyonlar görülebilmektedir. Toplu kullanılan bir alan olması nedeniyle de hastalıkların bulaşması daha kolay olmaktadır (1). Bu araştırmanın amacı yüzme havuzlarındaki sağlık ve güvenlik denetimleriyle ilgili kaynaklar ışığında yüzme havuzlarında oluşabilecek hijyenik sorunların ortaya konulmasıdır.

YÖNTEM: Derleme türünde hazırlanan bu çalışma literatür taraması yapılarak gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR ve TARTIŞMA : 3.1.Yüzme Havuzlarında Hijyenik Problemler3.1.1.Enfeksiyon oluşması Bazı fırsatçı bakteriler, yüzme komplekslerinin değişik bölgelerinde yerleşir ve yüzeysel mantar enfeksiyonları, viral gastroenteritlere neden olur (2). Hastalık yapma özelliği olan bakteri, virüs, parazit gibi mikroorganizmaların kimyasal maddeler kullanılarak sayıca, türce azaltılması veya yok edilmesi işlemiyle havuzlarda rekreasyonel su hastalıkları için önemli düzeyde koruma ve kontrol sağlamakla birlikte, bunun sürekliliğinin bulunmaması, havuz bakımının iyi yapılamaması, hastalıkların bulaşma riskini artırmakta, böylesi ortamlarda, klora duyarlı mikroorganizmalar bile yayılabilmektedir (3). Dezenfeksiyon olarak iyi kontrol altında tutulan tüm havuzlarda viral enfeksiyonların yayılması engellenmiş veya minimuma indirilmiş olacaktır (4).Ayrıca yüzme havuzları kullanıcılarının sayısı ile duş-tuvalet sayısı orantılı olmak zorundadır. Bu nedenle yüzme havuzlarına sonradan yapılacak eklentiler ve müdahaleler çok iyi düşünülmeli, mutlaka konuda uzman mimar ve mühendislerle danışılmalıdır. Yapılacak müdahaleler standardı bozarak, önemli tehlikeler yaratabilirler (5) .3.1.2. Cilt ve göz rahatsızlıkları Yüz ve gözün tahriş olmasının iki ana nedeni vardır. Bunlar uygun olmayan pH ve kloramindir.. Çoğu insanın hatalı olarak göz rahatsızlığının sebebi olarak yüksek klor miktarını göstermesine rağmen gözlerin tahriş olmasının ana nedeni, yetersiz serbest klor seviyesi ya da kloramin varlığıdır.

Bu nedenle klorlama uygulamasından sonra havuz suyundaki klor değerinin istenilen seviyeye indiğinden emin olunmadan havuzdan yararlanılmamalıdır. Çünkü, 3 ppm'in üzerindeki klor değeri ciltte tahriş edici etki yapabilir (6). 3.1.3.Yosunlaşma ve Su BulanıklığıYüzme havuzlarında oluşmuş veya oluşmakta olan yosunlar, yüzme havuz suyunun bulanık ve bulutlu görünmesine neden olan başlıca sebeplerden biridir. Aynı zamanda havuz çevresinin kaygan olmasını sağlayacağı içinde tehlike arz etmektedir. Yosun sorununu ortadan kaldırmanın en iyi yolu havuz suyunda sürekli olarak en az 1.0 ppm'lik serbest klor seviyesini korumak ve talimatlara uygun olarak yosun önleyici kimyasal kullanmaktır. Havuzlarda her gün vakum süpürgesi ile dip temizliği ve fırça ile havuz duvarlarının temizliğinin yapılmasının yosun oluşmasının önüne geçmede de etkisi bulunmaktadır.

Su bulanıklığı durumunda ilk yapılacak iş filtrasyon sistemini kontrol etmektir. Filtre sistemi iyice değerlendirildikten sonra pH, alkalinite, kalsiyum sertliği ve TÇK (Toplam çözünmüş katılar) düzeyleri kontrol edilmelidir (6). 3.1.4. Kireçlenme ve kışır oluşumuKalsiyum sertliği havuz kaplaması, duvar, tesisat boruları, filtre ve ısıtıcılardaki kireç çökmesi çok sık rastlanan ve havuzun mekanik aksanına zarar veren bir problemdir. Kireç çökmesinin sebepleri; havuz suyunun sert olmasından kaynaklanan mineral oluşumu, yüksek pH ve erimiş minerallerin birikimini kışır oluşumu denir. Bu tür problemlerin çözümü için sertliği düşük su kullanımı, pH'ın 7.2-7.6 değerlerine ayarlanması, toplam alkaliliğin dengelenmesi yolları kullanılır (6).

SB51

**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMAN ETKİNLİKLERİNE
KATILIMLARINA GÖRE ALGILANAN ÖZGÜRLÜK**

Funda KOÇAK, Seçkin DOĞANER

Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin serbest zaman katılımlarına göre algıladıkları özgürlük puanlarının incelenmesidir. Araştırmaya 179 kadın (Yaş= 21.06; SD= 2.24), 205 erkek (Yaş= 22,19, SD= 2.76) olmak üzere 384 üniversite öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların serbest zamanda algıladıkları özgürlükleri Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen “Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği” ile belirlenmiştir. Katılımcıların serbest zaman etkinliklerine katılımlarını belirlemek için kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

Katılımcıların serbest zamanda algıladıkları özgürlük puanları cinsiyet, sportif, sosyal ve sanatsal/kültürel serbest zaman etkinliklerine aktif/pasif katılımları ve katıldıkları serbest zaman etkinlik sayısına göre değerlendirilmiştir. Araştırmada verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine Shapiro Wilk testi ile bakılmıştır. Yapılan bağımsız gruplar t testi ve varyans analiz testi sonucunda; öğrencilerin cinsiyetlerine göre serbest zamanda algılanan özgürlük puanları arasında anlamlı fark olmadığı görülmüştür. Ancak serbest zamanda algılanan özgürlük puanlarının sportif, sosyal ve sanatsal/kültürel etkinliklere aktif katılımı ve yapılan etkinlik sayısının artmasıyla yükseldiği sonucuna ulaşılmıştır.

TÜRKİYE’NİN OLİMPİYATLARDAKİ GENEL DURUMU VE RİO 2016 OLİMPİYATLARINDAKİ BAŞARISININ NÜFUS VE EKONOMİK BOYUTLAR AÇISINDAN DİĞER AB ÜLKELERİYLE KARŞILAŞTIRILMASI

Utku IŞIK, Seydi KARAKUŞ

Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu çalışmanın temel amacı nüfus ve ekonomik boyutlar çerçevesinde Avrupa Birliği ülkelerinin ve Türkiye'nin 2016 Rio olimpiyatlarındaki başarısını değerlendirmek ve Türkiye'nin olimpiyatlar geçmişini detaylı bir şekilde incelemektir. Ayrıca ortaya konulan bu durum sonucunda Türk Spor Politikasının zaman içerisindeki değişimi ve şu anki durum hakkında bir tespit yapmaya çalışmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu amaçla Türkiye İstatistik kurumunun yayınlamış olduğu istatistiki veriler ve literatür taraması doğrultusunda ulaşılan Türkiye'nin Olimpiyat tarihindeki başarı verileri kullanılmıştır. Avrupa ülkelerinin gayri safi yurt içi hasıla değerleri ve nüfus değerlerine Wikipedia internet sitesinden ve Rio 2016 sonuçlarına da IOC'nin resmi internet sitesinden ulaşılmıştır. Elde edilen veriler çalışmanın amaçlarına uygun olarak frekans ve yüzde gibi betimsel istatistik yöntemler kullanılarak analiz edilmiş ve çalışma bulguları tablolar ve grafikler halinde sunulmuştur. Kişi başına düşen Gayri Safi Yurt İçi Hasıla (GSYİH)'nin nüfusa göre katılım oranı ve kazanılan madalya arasında Pearson Korelasyon analizinden faydalanılmıştır.

SONUÇ: Sonuçlara göre Türkiye Avrupa ülkeleri arasında en genç nüfusa sahip, nüfus açısından en kalabalık ikinci ülke, kişi başına düşen GSYİH'da 27. sırada, nüfusa göre olimpiyatlara katılım oranı açısından son sırada, nüfusa göre kazanılan madalya sıralamasında ise 24. sırada yer almaktadır. Ülkelerin Kişi başına düşen GSYİH değerleri arttıkça nüfusa göre kazanılan madalya oranları artmaktadır ($r=0,399;p<0,05$). Nüfusa göre katılım oranı arttıkça kazanılan madalya sayısında da artış gözlenmiştir ($r=0,379;p<0,05$). Ayrıca Türkiye'nin olimpiyat tarihi boyunca nüfusa göre katılım oranları ve kazanılan madalya oranlarında çok büyük farklılıklar ortaya çıkmamıştır.

TARTIŞMA: Türkiye eğer spor alanında ciddi başarılar kazanarak adından söz ettirmek istiyorsa; önemli adımlar atmalı, öncelikli olarak kişi başına düşen GSYİH değerlerini arttıracak atılımlar yapmalıdır. Yüksek nüfusunu dinamik bir hale getirmesi gerekmektedir. Genç ve çalışan nüfusunu GSYİH değerlerini arttırmak için kullanılmalıdır. Olimpiyatlara daha fazla sporcu ile katılmak ve başarılı olmak için uzun vadede spor politikalarının geliştirilmesi gerekmektedir. Anayasada olduğu gibi Spor bir devlet politikası olmalıdır. Alt yapıya önem veren, popülist yaklaşımlardan uzak akil yöneticilerin iş başına getirilerek hak edilen ve beklenen başarı yakalanmalıdır. Kısa vade de belki mevcut durum devam edecektir; ancak hem ekonominin gelişmesiyle hem de sağlam atılacak spor politikaları ile Türkiye'nin Olimpiyatlardaki başarısının artacağı kesindir.

SB71

SPOR MERKEZLERİNDEKİ HİZMET KALİTESİ ALGISININ MÜŞTERİ BAĞLILIĞINA ETKİSİ

¹Mustafa VURAL, ²Erkan Faruk ŞİRİN

¹Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ağrı

²Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

GİRİŞ: Hizmet kalitesinin işletmelere sağladığı birçok avantaj vardır. Bu avantajların başında, müşteri bağlılığının sağlanması ile yeni müşteri kazanmanın maliyetinden kurtulmak gelmektedir. Müşteri bağlılığı konusu, özellikle son dönemlerde önem kazanan bir konudur. Müşteri bağlılığı genellikle, müşterinin belirli ürün veya hizmetleri tekrar tekrar satın alma niyeti veya davranışı olarak tanımlanabilir. Müşteri bağlılığı spor merkezleri açısından ele alındığında; oluşturulacak müşteri bağlılığı ile birlikte işletme bulunduğu pazardaki yerini sağlamlaştırarak ve pazar payını arttıracak, spor merkezi imajını geliştirip merkezi daha fazla tercih edilebilir bir hale getirip potansiyel müşteri sayısını arttıracaktır. Ayrıca, mevcut müşterilerinin beklentilerine uygun hizmet veren spor merkezleri potansiyel tüketicilerin gerçek müşteriye dönüşmesi açısından rakiplerine göre daha avantajlı olacağı da açıktır. Müşteri bağlılığı sağlayabilen bir spor merkezi, hem günün şartlarında hem de gelecek dönemlerde, pazarda rekabet ettiği diğer merkezlere göre önemli avantajlar elde etmektedir.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı algılanan hizmet kalitesinin müşterilerde yarattığı bağlılık üzerindeki etkisini spor merkezi özelinde belirlemektir.

METOT: Tanımlayıcı araştırma modelinden yararlanılan bu araştırmanın temel değişkenlerini algılanan hizmet kalitesi ve müşteri bağlılığı oluşturmaktadır. Spor merkezinde algılanan hizmet kalitesi ve müşteri bağlılığı arasındaki ilişki, bağımlı değişkeni müşteri bağlılığı olan bir çoklu regresyon modeli kullanılarak ampirik biçimde ele alınmıştır. Spor merkezleri üyelerinin, spor merkezleri hizmet kalitesi algılarını belirlemek için Mete Ergin (2010) tarafından SERVQUAL hizmet kalitesi ölçeğinden esinlenerek "Algılanan Hizmet Kalitesi Ölçeği" ve Sevilmiş (2014) tarafından geliştirilen "Müşteri Bağlılığı" ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Konya il merkezinde yer alan aynı isimli özel bir spor merkezinin iki farklı şubesine 2015 kış sezonunda spor merkezi'nin spor faaliyetlerine (kapalı yüzme havuzu, tenis kortu, kapalı spor salonu ve fitness merkezi vb.) katılan ve rastgele (Random) yöntem ile seçilen 305 müşteri oluşturmaktadır. Verilerin analizinde araştırma değişkenleri arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ve her bir boyutun görece etkisi ise regresyon analizi yöntemi kullanılarak ortaya çıkartılmıştır.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Analizler sonucunda, algılanan hizmet kalitesi genel bir bütünlük içinde müşteri bağlılığını etkilemekte ve bağlılıktaki değişimlerin yaklaşık % 65'ini açıklamaktadır. Müşteri bağlılığını etkileyen hizmet kalitesi boyutları fiziki görünüm, güvenilirlik ve duyarlılıktır. Müşterinin hizmet sunum sırasında kullanılan bina, araç-gereç, teçhizat ve personelin görünümünün bağlılık üzerinde oldukça güçlü bir şekilde etkisinin olduğu ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre, spor işletmeleri müşterilerini fiziksel görünümle (Bina ve merkezlerin, alanların, personelin, iletişim teknolojilerinin ve benzeri varlıkların görüntüleri) ilgili memnun edebilmelidir. Hizmet kalitesi unsurlarından fiziki görünümünden duyulan memnuniyet zamanla işletmeye bağlılık yaratmaktadır. Bu araştırmadan çıkan sonuç da fiziki görünümün müşteri bağlılığı yaratmada etkili olduğunu göstermektedir. Güvenilirlik, bir ilişkinin devam edebilmesi ve müşterilerin işletmeye bağlanmaları için önde gelen şartlardan biridir. Analizler sonucunda, güvenilirliğin de müşteri bağlılığı üzerinde oldukça güçlü bir etkisinin olduğu anlaşılmış ve bu araştırma hipotezi kabul edilmiştir. Teoriye uygun olarak güvenilirliğin, müşteri bağlılığı oluşturmada oldukça etkili bir faktör olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla, hizmetlerin eksiksiz bir şekilde, söz verilen zamanda ve yerinde yapılması, ihtiyaca uygun olarak verilmesi büyük önem kazanmaktadır. Spor işletmeleri üzerinde yapılan hizmet kalitesini ölçmeye yönelik çalışmalarda Duyarlılık her zaman önemli bir boyut olarak ele alınmıştır. Bu araştırmada da duyarlılık boyutunun müşteri bağlılığı üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir. Bu sonuca göre, bir spor işletmesinin müşterilerine nazik, saygılı, düşünceli davranması, samimi olması ve personelin gerektiğinde arkadaşça yol gösteren bir tavır sergilemesi gibi konulara titizlikle eğilmesi önemlidir.

Tablo 1: Değişkenlerin Korelasyon Matrisi, Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

	Bağlılık	Fiziki Görünüm	Güvenirlilik	Heveslilik	Yeterlilik	Duyarlılık	AHK
Bağlılık	1,000						
Fiziki Görünüm	,668**	1,000					
Güvenirlilik	,727**	,710**	1,000				
Heveslilik	,691**	,578**	,720**	1,000			
Yeterlilik	,641**	,486**	,627**	,760**	1,000		
Duyarlılık	,699**	,567**	,684**	,754**	,745**	1,000	
Alg. Hiz.Kalitesi	,823**	,813**	,890**	,868**	,795**	,863**	1,000
X	4,68	5,30	5,63	5,72	5,93	5,74	5,65
SS	,95	1,17	1,22	1,23	1,19	1,22	1,05
N	305	305	305	305	305	305	305

Müşteri Bağlılığı İle Hizmet Kalitesi Boyutları Arasındaki İlişkileri Belirlemeye Yönelik Yapılan Regresyon Analizi Sonuçları (n=305)

Bağımsız Değişkenler	Bağımlı Değişken: Müşteri Bağlılığı					
	R	R ²	F	β	t	p
Fiziki Görünüm	,804	,646	109,067	,247	4,757	,000
Güvenirlilik				,182	2,863	,004
Heveslilik				,119	1,761	,079
Yeterlilik				,077	1,176	,240
Duyarlılık				,298	4,784	,000

SB73

YAMAÇTAN SANAL ÂLEME ATLAYIŞ: YAMAÇ PARAŞÜTÇÜLERE İLİŞKİN NETNOGRAFİK BİR ÇALIŞMA

¹Gözde YETİM, ²Metin ARGAN, ²Caner ÖZGEN

¹Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

Günümüzde artan internet kullanımı ile beraber sanal toplulukların da arttığı görülmektedir. Bireyler üye oldukları sanal topluluklar vasıtasıyla deneyimlerini, sorunlarını paylaşmakta birbirleri ile fikir alışverişi içerisinde bulunmaktadır. Pek çok alanda var olan sanal topluluklar arasında çeşitli spor branşlarına yönelik sanal toplulukların varlığından da söz edilebilir. Özellikle ekstrem sporlar ele alındığında, üyeler bu sanal topluluklar içerisinde ilgilendikleri spor branşlarına yönelik adeta bir rehber niteliği taşıyan deneyimlerini paylaşarak, birbirlerine olduğu kadar bu spora yeni başlayacak olan bireylere de yardımcı olmaktadır. Bu bağlamda, bu çalışmada etnografinin çevrim içi olarak uygulandığı netnografi yöntemi kullanılmıştır.

Etnografi sosyoloji, kültürel çalışmalar, tüketici araştırmaları ve sosyal bilim alanlarındaki çeşitli çalışmalarda popülerliğe sahip olan bir antropolojik yöntemdir. Netnografi ise geleneksel etnografi yöntemine göre daha hızlı, kolay ve daha ucuza mal olan bir yöntem olup, sanal toplulukların sembolizm, anlam ve tüketim davranışları hakkında bilgi sağlamaktadır (Kozinets, 2002). Netnografi, internet ortamında birbirleri ile sosyal deneyimlerini paylaşan bireylerin kültür, davranış ve tutumlarını belirlemeye yönelik yapılan bir nitel araştırma yöntemidir. Bu çalışmada, yamaç paraşütü sporuna katılım gösteren bireylerin yaşadıkları deneyimlerden yola çıkarak davranış ve tutumlarını incelemek amacı ile netnografi yöntemi kullanılmıştır. Bu amaç doğrultusunda, yforum.com web sitesine üye olan bireylerin forum içerisinde paylaştıkları deneyimleri nitel araştırma yöntemlerinden biri olan içerik analizi yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Çalışma sonucunda, sanal topluluk aracılığıyla yamaç paraşütü katılımcılarının birbirleri ile yamaç paraşütü hakkında genel bilgiler, malzeme önerileri, deneyim, eğitim, meteoroloji, kaza raporları, etkinlik, organizasyon ve yarışmalar gibi konularda bilgi paylaşımı içerisinde oldukları ortaya çıkmıştır. Bu sanal topluluk aracılığıyla bireyler birbirlerine yardımcı olmakla birlikte, spora yeni başlamayı düşünenler için de yol gösterici olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yamaç paraşütü, netnografi, sanal topluluklar, içerik analizi

FUTBOL HABERLERİNE İLİŞKİN METAFORLAR: TÜRKİYE'DEKİ GAZETELERE YÖNELİK İÇERİK ANALİZİ

²Metin ARGAN, ¹Caner ÖZGEN, ¹Gözde YETİM, ²Kadir Doğuş ÇAKIR

¹Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

Medya araçları içerisinde gazeteler birbirinden bağımsız birçok bilgiyi aynı anda okuyuculara sunabilen önemli iletişim araçlarıdır. Bu durum geçmişten günümüze gazetelerin yaygın olarak kullanılmasına olanak sağlamıştır. Gazeteler Türkiye’de kitle iletişim araçlarının sporla tanışmasında önemli rol oynamışlardır. Özellikle sporun toplumsal dinamikler üzerinde yarattığı etkiler kitle iletişim araçlarının spora olan ilgisini gün geçtikçe arttırmıştır. Bu araştırmanın amacı gazetelerin spor sayfalarında yer alan futbol haberlerinde kullanılan metaforları çeşitli kriterlere göre belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda en fazla tiraja sahip beş gazete içerisinden amaçlı örnekleme yöntemiyle Hürriyet ve Sabah gazeteleri belirlenmiştir.

Belirlenen gazetelerin spor sayfalarında yer alan futbol haberlerinin metinlerine oluşturulan kodlama cetveli doğrultusunda içerik analizi uygulanmıştır. Analizlerin geçerliliğinin sağlanması için literatürde önerilen kodlayıcılar arası güvenilirlik katsayısı hesaplanmıştır. Yapılan analizler neticesinde toplam 222 adet metafor kullanıldığı tespit edilmiştir. Tespit edilen metaforların büyük bir bölümü takımların simgeleri ve şiddet unsuru içeren metaforlar olduğu ortaya konulmuştur.

Bunun yanında metafor içeren haberlerin önemli bir bölümü gazetelerin en dikkat çekici noktalarına konumlandırıldığı tespit edilmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlar ilgili literatür bağlamında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Futbol haberleri, gazete, metafor, takım simgeleri

SB80

TARAFTARLARIN ÇEVİRİMİÇİ ALIŞVERİŞE KARŞI TUTUMLARININ İNCELENMESİ: SÜPER LİG FUTBOL KULÜP TARAFTARLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Oktay AKYÜZ, İbrahim EDİN

Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Araştırmanın amacı; Spor Toto Süper Ligi futbol kulübü taraftarlarının, desteklediği futbol takımının resmi internet sitesi üzerinden çevrimiçi alışverişe karşı tutumlarının belirlenmesi ve taraftarların demografik özelliklerine göre tutumları arasındaki farkın incelenmesidir.

Araştırmanın çalışma grubunu; desteklediği futbol kulübünün resmi internet sitesi üzerinden çevrimiçi alışveriş yapan 478 (382 Erkek, 96 Kadın) ve yapmayan 290 (170 Erkek, 120 Kadın) kişi olmak üzere toplam 768 Spor Toto Süper Ligi futbol takımı taraftarları oluşturmuştur.

Araştırmada veri toplama aracı olarak; Özgüven (2011) tarafından Hasan (2010) ve Zhou, Zhang (2007) çalışmalarından yararlanılarak geliştirilen “Çevrimiçi Alışverişe Yönelik Tutum Ölçeği” ile araştırmacı tarafından oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” internet üzerinden e-anket yoluyla uygulanmıştır.

Veriler; e-anketin kişisel bilgi formunda yer alan demografik dağılımı ve yargısal ifadeleri içeren sorulara ait bulguları ortaya koymak adına frekans-yüzde analizi yapılmış ve daha sonra hipotez testlerinde yer alan sorulara ikili karşılaştırmalar için t-testi kullanılırken, ikiden fazla karşılaştırmalar için ise ANOVA testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Analizler sonucunda; taraftarların çevrimiçi alışverişe karşı tutumları ile sosyo demografik özellikleri, tutumların alt bileşenleri olan bilişsel, duygusal ve davranışsal tutum puanı ile toplam tutum puanı çerçevesinde ayrı ayrı incelendiğinde; cinsiyete göre davranışsal tutum ve toplam tutum açısından anlamlı fark bulunmuş olup, erkek katılımcıların puan ortalaması kadın katılımcılara göre yüksek olduğu, yaşa göre duygusal tutum ve davranışsal tutum açısından anlamlı fark bulunmuş olup, 18-25 yaş arası ile 26-35 yaş arası katılımcıların puan ortalamasının yüksek olduğu, eğitim durumuna göre davranışsal tutum açısından anlamlı fark bulunmuş olup, lisans ve lisansüstü mezunu katılımcıların puan ortalamasının yüksek olduğu, gelir durumuna göre davranışsal tutum açısından anlamlı fark bulunmuş olup, 0-1000TL arası ile 4001TL ve üzeri gelir grubu katılımcıların puan ortalamasının yüksek olduğu, desteklenen takıma göre davranışsal tutum açısından anlamlı fark bulunmuş olup, Bursaspor hariç diğer tüm futbol kulüpleri katılımcıların puan ortalamasının yüksek çıkarken medeni duruma göre anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Çevrimiçi Alışveriş, Spor Kulüplerinde Çevrimiçi (Online) Alışveriş, Taraftar, Taraftar Davranışları, Taraftar Tutumları

SPOR HİZMETLERİ PAZARLAMASINDA ALGILANAN HİZMET KALİTESİ VE MÜŞTERİ MEMNUNİYETİ ÜZERİNDE AĞIZDAN AĞIZA PAZARLAMA FAALİYETLERİNİN ETKİSİ

¹Osman BOZDEMİR, ²Erkan Faruk ŞİRİN

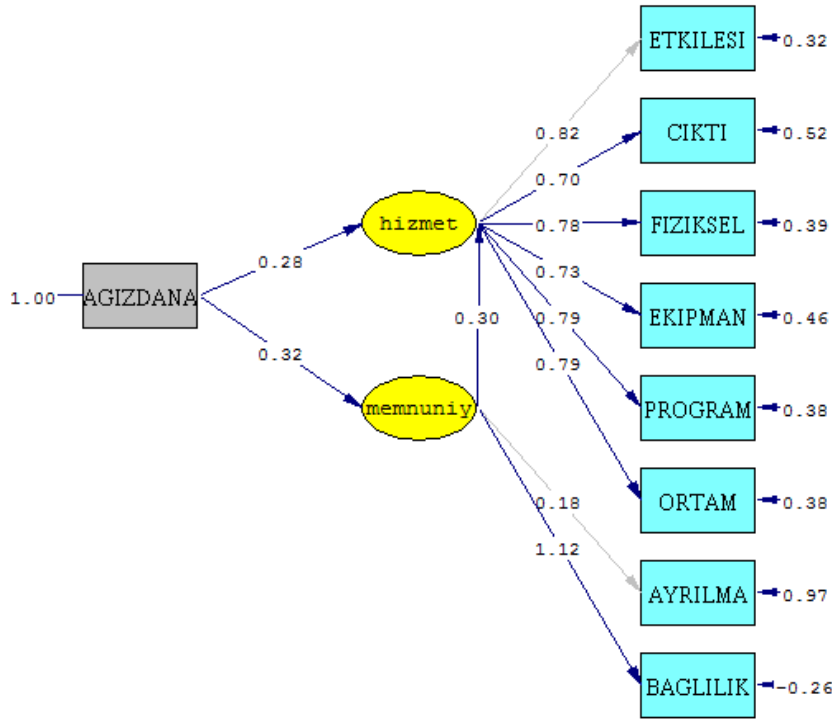
¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Seydişehir Meslek Yüksekokulu Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, Konya

²Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

GİRİŞ: Algılanan hizmet kalitesi ve müşteri memnuniyeti, tavsiye davranışı üzerinde oldukça etkilidir. Özellikle konu spor hizmetleri olduğunda hizmetin soyutluluğuna bağlı olarak satın alınmasında ve tercih edilmesinde negatif algılar arttığında kişisel bilgi kaynaklarının kullanımını artırmaktadır. Spor hizmetinden memnun ayrılan müşteriler, aynı hizmeti tekrar tercih etmektedir ve yakınlarına tavsiye etmektedirler. Somut malların kalitesi, fiyatı ve özellikleri satın alma öncesi değerlendirilmesi mümkün iken, hizmetlerin değerlendirilmesi ancak deneyim ve ağızdan ağıza iletişim ile mümkün olabilmektedir. Genellikle, müşteriler somut mallarda doğru işletmeyi seçmek için malların kalitesini araştırmaya önem verirken, hizmetlerde daha çok kişisel bilgi kaynaklarına güvenme eğilimindedirler. Ulusal ve uluslararası yazında, endüstri sektörü müşterilerinin söz konusu kavramları hangi düzeylerde algıladıklarıyla ilgili çalışmalara rastlanırken, genelde hizmet sektörü özelde spor hizmetleri sektöründe pek fazla çalışmaya rastlanmamıştır.

AMAÇ ve METOT: Bu çalışmada spor hizmetleri pazarlamasında algılanan hizmet kalitesi ve müşteri memnuniyeti üzerinde ağızdan ağıza pazarlama faaliyetlerinin etkisinin yapısal eşitlik modellemesi (YEM) tekniğiyle açıklanması amacıyla nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma kapsamında oluşturulan modelde algılanan hizmet kalitesi ve memnuniyet dışsal değişkenleri, ağızdan ağıza pazarlama içsel değişkeni temsil etmektedir. Bu çalışmada algılanan hizmet kalitesi, müşteri memnuniyeti ve ağızdan ağıza pazarlama faaliyetleri arasındaki ilişkileri araştırmak için aşağıdaki hipotezler test edilmeye çalışılmıştır. Araştırma hipotezleri; H1: Katılımcıların ağızdan ağıza pazarlama faaliyetleri algılanan hizmet kalitesi üzerinde olumlu etkiye sahiptir. H2: Katılımcıların ağızdan ağıza pazarlama faaliyetleri müşteri memnuniyeti üzerinde olumlu etkiye sahiptir. Araştırmanın evrenini, Konya Büyükşehir Belediyesi ve Merkez ilçelerinden olan Karatay, Meram, Selçuklu Belediyelerine bağlı spor tesislerinden hizmet alan katılımcılar oluşturmaktadır. Tüm evrene ulaşmadaki maliyet ve zaman sınırlılıkları nedeni ile araştırmanın örneklemini, Konya Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı 11 merkez, Karatay Belediyesine bağlı 10 merkez, Meram Belediyesine bağlı 10 merkez ve Selçuklu Belediyesine bağlı 13 merkezde spor faaliyetlerine katılan kişilerden oluşturmuştur. Bu kişiler 43 farklı tesis'in spor faaliyetlerine (Kondisyon, Yüzme, Hamam, Sauna, Masaj, Futbol, Dart, Masa Tenisi, Satranç, Zeka Oyunları grubu) katılan ve tesadüfi örneklem yoluyla seçilmiş toplam 2533 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada "Kişisel Bilgi Formu", "Spor-Fitness Merkezleri Algılanan Hizmet Kalitesi Ölçeği", "Memnuniyet Ölçeği" ve son olarak "Spor Hizmetlerinde Ağızdan Ağıza Pazarlama Ölçeği" kullanılmıştır. "Spor Hizmetlerinde Ağızdan Ağıza Pazarlama Ölçeği" araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Bu araştırmanın yapısal eşitlik modeli dahilinde olan kısmı, LISREL 8,70 paket istatistik programı ile ve araştırmanın kişisel verilerinin frekans analizi ve yüzdeler dağılım sonuçlarının belirlenmesinde ise SPSS 19.0 paket istatistik programı ile analiz edilmiştir.

Katılımcıların hizmet kalitesi algıları, müşteri memnuniyeti ve ağızdan ağıza pazarlama faaliyetlerini belirlemek için uygulanan ölçeklerden elde edilen veriler doğrultusunda oluşturulan model Şekil 1'de sunulmuştur.

Chi-Square=1566.69, df=25, P-value=0.00000, RMSEA=0.056

Şekil 1. Algılanan hizmet kalitesi, müşteri memnuniyeti ve ağızdan ağıza pazarlama faaliyetlerine ilişkin yapısal eşitlik modeli (standart katsayılar)

Araştırmada kurulan modelin veriye uygunluğunu test etmek amacıyla yürütülen tüm testlere ilişkin değerler Çizelge 1’de verilmiştir.

Çizelge 1. Araştırma modeline ilişkin uyum değerleri

n	p	CFI	NFI	NNFI	GFI	AGFI	SRMR	RMSEA
2533	0,00	0,91	0,96	0,92	0,97	0,88	0,055	0,056

Elde edilen bulgular (Çizelge 1), uyum ölçütleri ile karşılaştırıldığında model ile veri arasında kabul edilebilir bir uyumun ortaya çıktığı görülecektir.

Çizelge 2. Yapısal Modele İlişkin Sonuçlar

Değişkenler	Standartlaştırılmış Yükler	t değeri	R ²
Hizmet→Etkileşim	0,82		0,68
Hizmet→Çıktı	0,70	37,74	0,48
Hizmet→Fiziksel	0,78	43,70	0,61
Hizmet→Ekipman	0,73	40,27	0,54
Hizmet→Program	0,79	44,27	0,62

Hizmet→Ortam	0,79	44,52	0,62
Memnuniyet→Ayrılma	0,18		0,03
Memnuniyet→Bağlılık	1,12	3,95	0,74
Yapısal İlişkiler	Standartlaştırılmış Yükler		t değeri
Ağızdan→Hizmet	0,28		9,06
Ağızdan→Memnuniyet	0,32		3,84
Memnuniyet→ Hizmet	0,30		8,78

Yapısal Eşitlikler

R²

Algılanan Hizmet Kalitesi = 0,28xAğızdan Ağıza Pazarlama	0,14
Müşteri Memnuniyeti = 0,32xAğızdan Ağıza Pazarlama	0,10
Algılanan Hizmet Kalitesi = 0,30xMüşteri Memnuniyeti + 0,28xAğızdan Ağıza Pazarlama	0,22

SONUÇ ve TARTIŞMA: Araştırmada kullanılan model ve belirlenen hipotezler yapısal eşitlik modeli kullanılarak test edilmiştir. Ağızdan ağıza pazarlamanın algılanan hizmet kalitesi ve memnuniyet üzerinde pozitif yönlü etkisinin olduğu görülmüştür. Bu bulgular doğrultusunda, katılımcılar üzerinde test edilen modele ilişkin hipotezler kabul edilmiştir. Buna göre, katılımcıların ağızdan ağıza pazarlama faaliyetleri algılanan hizmet kalitesi ve müşteri memnuniyeti üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir. Ağızdan ağıza pazarlama faaliyetleri arttıkça algılanan hizmet kalitesi ve müşteri memnuniyetinin de arttığı söylenebilir. Araştırmada bir diğer önemli sonuç ve katkılardan biride, araştırma kapsamında geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirilmiştir. Bu spor hizmetlerinde ağızdan ağıza pazarlama ölçeğidir. Spor hizmetlerinde ağızdan ağıza pazarlama ölçeğinin içsel tutarlılık değeri 0,87'dir.

Tek boyuttan oluşan bu ölçeğin ağızdan ağıza pazarlamaya ilişkin olarak toplam açıkladığı varyans %49,26 ve yapılan DFA sonuçlarında uyum indeksi değerleri ise, RMSEA=0,047, GFI=0,90, CFI=0,92, NNFI=0,93, NFI=0,92, AGFI=0,91 ve SRMR=0,045'dir.

SB95

THE DETERMINATION OF RECREATION ACTIVITIES AROUND THE GÖLBAŞI POND IN THE PROVINCE OF BURSA, TURKEY

¹Elif ADIGÜZEL, ²Zeynep Pirselimođlu BATMAN

¹Uludađ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Anabilimdalı, Bursa

²Uludađ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Bursa

INTRODUCTION: Recreation activities, which are conducted for making use of spare times, are also considered as activities that help to enhance the quality of living for people. Although the activities that are conducted under the name of 'making use of spare times' mostly take place in the urban areas at the present time, the rural area recreation is very important in both spending time of high quality and making more efficient use of spare times. In addition, the demand for rural recreation areas and the increase of this demand enable the locals advance socioeconomically, culturally and economically.

Rural areas are attractive spots for various recreation activities with their original landscape values and local culture of living. For this purpose, the types of recreation activities conducted in rural areas were examined in accordance with their original landscape values and local cultures of living.

MATERIAL and METHOD: Gölbaşı Pond is located in the County of Kestel, in the Province of Bursa, Turkey; it was created as an irrigation pond, and apart from its purpose of creation, it has an important potential of recreation for natural, cultural, sportive and relaxation purposes. In addition to the activities currently conducted around the pond (trekking, photography, fishing, horse riding, highland festivals, etc.) there is the potential for many other types of activities.

RESULT: In this study, the current recreation uses on and around the Gölbaşı Pond are introduced after the research of the recreation activities that accord with the area's landscape values and local culture of living.

Keywords: Rural recreation, recreation activities, bursa

INNOVATION MANAGEMENT IN THE SPORTS INDUSTRY: ROLE OF USERS, OPEN INNOVATION AND SPORT-BASED ENTREPRENEURSHIP

Ayşe DEMİR

Kocaeli University, Sport Science Faculty, Kocaeli

INTRODUCTION: From the perspective of innovation management, the field of sports management hosts increasingly significant developments due to its impact on other sectors of the economy and the growth of the sports industry. All sports organizations are faced with the need to innovate and changes in market conditions have become a driving force for innovations related to technologies and administrative processes, as well as service delivery. Recently sport management research has focused on adopting a more innovation-based and interdisciplinary approach in line with the emerging trends in the industry as many sports have transformed from being mostly organized by amateurs to having a business management approach. However, there are still significant reasons to expect sports industry to put into practice diverse management and innovation approaches due to high level of social interaction in sports. Purpose of the paper: The purpose of this paper is to clarify how users influence innovations to be widely accepted by large segments of the sports market and how sports organisations are able to facilitate innovations by using external resources and entrepreneurship.

METHOD: This research embodies a theoretical approach to analyze the three domains of social innovations (user innovations, open innovations and sport-based entrepreneurship) in sports management by reviewing recently published secondary sources on this issue.

DISCUSSIONS and CONCLUSION: The innovation process is mainly characterised by organisational elements and inputs such as available knowledge in workforce, external networks, explicit knowledge management, cross-functional coordination, competitor intelligence, reduced cycle-time and user input. Innovation studies consider technology as the most significant foundation for innovations however recent studies in sports management show that contribution of self-development practices are mostly led by users. In order to assess the growing impact of societal and organizational mechanisms in sports innovations, researchers have increasingly emphasized the user innovations, open innovations and sport-based entrepreneurship. These three domains are incorporated under sport-based social innovativeness concept in this study. First of all it focuses on “lead users” who lead a significant market trend and their peer communities by using their expertise and appropriate abilities. Secondly, it analyzes the concept of “open innovation” in sports management and examines the role of interactivity, collaboration and transparency on open innovation practices. As a part of social innovativeness in sports industry, open governance approach is mostly represented by open innovation platforms and channels. Finally this study examines the role of sport-based entrepreneurship on innovation processes in sports industry. Research on sports innovation and entrepreneurship demonstrate that innovations frequently originate outside the frontiers of existing organisations. Yet, it is hard to understand and evaluate the precise origins of such entrepreneurial and innovative processes by which they are developed. In field of sports, users represent a key role in social innovation. Involvement of players and expert users is an essential factor for successful innovation as far as sports are concerned. The findings of this theoretical study shows that both user innovation and open innovation practices play a central role in the sports based entrepreneurial process and the diffusion of innovations.

SB99

SPOR FEDERASYONLARI PERSONELİNİN ÖRGÜTSEL ADALET ALGILARININ İNCELENMESİ

¹Mustafa VURAL, ²Fikret RAMAZANOĞLU

¹Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ağrı

²Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

GİRİŞ: Örgütsel adalet, adil bir uygulama ve ahlaki davranış ile işlemlerin örgüt içinde hâkim kılınması, teşvik edilmesi, diğer bir ifadeyle adalet olan bir örgütte, iş görenler tarafından yöneticilerin davranışlarını adil ve gerçekçi bir şekilde değerlendirmesidir (İşcan ve Naktiyok, 2004). Örgütsel adalet, davranışların ne düzeyde adil olduğunu ve tutumların örgütler için sonuçları değerlendirir. Bir örgütte yöneticilerin adalet olgu ve duygusuna sahip olmaları örgütün hedeflerine ve amaçlarına en etkili ve verimli ulaşabilmeleri açısından son derece önem arz etmektedir (İşcan ve Sayın, 2010).

AMAÇ: Bu araştırma spor federasyonları personelinin örgütsel adalet algılarının bazı demografik değişkenler açısından belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

METOT: Araştırmada, mevcut durumu ortaya çıkartmayı amaçlayan betimsel taramaya (survey) yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın örneklem grubu, Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde bulunan Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı Spor Federasyonlarında görev yapan toplam 255 (Genel Sekreter/Şube müdürü=29; Spor Uzmanı=35; Sportif Eğitim Uzmanı=30; Memur=161) kişiden oluşmaktadır. Araştırmada, Niehoff ve Moorman (1993) tarafından geliştirilen, Yıldırım (2002) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlilik güvenilirlik çalışması yapılan "Örgütsel Adalet Ölçeği" ve araştırmacı tarafından kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde, ikili karşılaştırmalar için Mann-Whitney U Testi ve çoklu karşılaştırmalar için Kruskal-Wallis Varyans Analizi kullanılmıştır. Çoklu karşılaştırmalarda Kruskal Wallis Varyans Analizi sonucu anlamlı farkın çıktığı durumlarda, bu farkın hangi gruplar arasında kaynaklandığını belirlemek için Mann Whitney U Testi uygulanmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi için $\alpha=0.05$ seçilmiştir.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Araştırmanın sonucunda, katılımcıların örgütsel adalet algılarında cinsiyet ve eğitim düzeyi değişkenleri açısından anlamlı düzeyde farklılaşmanın olmadığı belirlenmiştir. Dağıtım sal adalet alt boyutunun yaş ve idari görevi olup olmama değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı, yine işlemsel adalet alt boyutunun da bitirdikleri üniversite programı ile statü değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların erkek veya kadın olmaları ile eğitim seviyelerinin farklı olmasının örgütsel adalet algılarını etkilemediğini söylememiz mümkündür. Dağıtım sal anlamda yaş ve idari görev değişkeninde bakıldığında bireylerin örgüt içinde ücret, terfi ve kazanımlarla ilgili durumlarından memnun olmadıkları, aynı zamanda yönetimsel işlerden ve alınan kararlardan hoşnut olmadıkları söylenebilir. Statü değişkeni incelendiğinde Genel sek/Şube md./Daire bşk. statüsünde bulunanların spor uzmanı, spor eğitim uzmanı ve memur statüsünde bulunanlara oranla kazanımların dağıtımı ile ilgili yöntemler, araç ve süreçlerin adaleti ile ilgili durumlardan oldukça memnun olduklarını söyleyebiliriz. Bitirilen üniversite değişkenine bakıldığında besyo mezunlarının, iktisadi ve idari bilimler ile diğer bölüm mezunlarına oranla işlemsel adalet algılarının daha düşük düzeyde olmaları, kazanımların dağıtımı ile ilgili yöntemlerin adaletinden memnun olmadıkları ile açıklanabilir. Bunun sebebinin besyo mezunlarının almış oldukları spor eğitimi ve spor konusundaki farkındalıkları kapsamında spor federasyonları içerisinde alınan kararlar üzerinde tepkilerinin bu konuda yeterli düzeyde donanıma sahip olmadığı düşünülen diğer üniversite mezunlarına oranla yüksek olduğuna söylememiz mümkündür.

Anahtar Sözcükler: Örgütsel adalet, spor federasyonu, spor yöneticisi

*Bu çalışma, 06.06.2016 tarihinde Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda kabul edilen "Spor Federasyonları Personelinin Örgütsel Adalet Algıları ile Karar Verme ve Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin Araştırılması" başlıklı Doktora Tezinin bir bölümüdür.

İSTANBUL'DA YAZ OLİMPİYAT OYUNLARI DÜZENLENMESİNİN SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BAKIŞ AÇISINDAN DEĞERLENDİRMESİ

¹Melih N. SALMAN, ²Gözde Algün DOĞU

¹Aksaray Üniversitesi, Aksaray

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara

Bu araştırmanın amacı İstanbul kentinde düzenlenmesi planlanan yaz Olimpiyat oyunlarına Spor Yüksekokulu öğrencilerinin bakış açılarını belirlemektir. Araştırmada Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda eğitim gören %65,1 'i (216) erkek, %34,9'u kız (116) toplam 332 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Bu öğrencilerin %68,1'i Antrenörlük Eğitimi Bölümü,% 31,9' u Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölüm öğrencisidir. Öğrencilerin%21,7'si 1. sınıf, %23,2 'si 2. sınıf,%32,8' i 3. sınıf ve %22,3 'ü 4. sınıf öğrencisidir.

Araştırma verileri 2013-2016 yılları arasında Aksaray Üniversitesinde öğrenim gören öğrencilerden elde edilmiştir. Verilerini elde etmek amacıyla iki bölümden oluşan 5 'li likert tipi anket uygulanmıştır. Birinci bölümde gönüllü katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için 4 soru ikinci bölümde ise beşli likert türünde 17 soru mevcuttur. Anketin iç tutarlılığını gösteren cronbach alpha değeri .74 olarak saptanmıştır.

Öğrencilerin %76,2'si İstanbul Olimpiyat Oyunlarının düzenlenmesi görüşünü desteklemektedir. Bu öğrencilerin %80,1'i Türk halkının büyük bir çoğunlukla Olimpiyat Oyunlarının İstanbul kentin 'de yapılmasına sıcak bakmakta olduğu düşüncesine sahiptir. İstanbul Kenti'nin Olimpiyat düzenlemesi için çok büyük bir stratejik öneme sahip olduğu düşüncesine " tamamen katılıyorum" şeklinde cevap veren öğrenciler % 78,3 oranındadır. İstanbul kentinin daha önce birçok defa aday olmasının ancak oyunları bugüne kadar alamamasını aslında bir avantaj olarak gören öğrencilerin oranı %65,7 olarak saptanmıştır. Olimpiyat düzenlenmesi için mevcut hükümetlerin 'Olimpiyat Düzenleme Kanunu' çıkararak bu konuda Dünya'da da bir ilk olarak uygulanan Kanun çıkartılmasının Olimpiyatları alınmasında bir avantaj olarak görenlerin oranı ise %82,5 'dir. İstanbul'da bir Olimpiyat düzenlenecek olması Türk halkının spora bakış ve katılımı üzerinde olumlu etkisi olacaktır görüşünü destekleyenler ise % 60,9 'dur. Mevcut tesislerin Olimpiyat düzenlemek için yetersiz olduğu yeni tesislerin kente acilen kazandırılması görüşünde olan öğrenciler ise %75,6 'dır.

Araştırma sonucunda spor yüksekokulu öğrencilerinin İstanbul Kenti'nde Olimpiyat düzenlemesinin gerekliliği üzerinde görüş birliği içerisinde oldukları ve Dünya'nın en büyük toplumsal olaylarından birisi olan olimpiyatların gelecekte Türkiye'de düzenlenmesi gerektiği konusunda ortak görüş sergiledikleri saptanmıştır. Olimpiyat oyunların bugüne kadar alınamamasının önündeki en büyük engelin ise nitelikli tesis sayısının eksikliğinden kaynaklandığı görüşünün ağırlık kazandığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Olimpiyat oyunları, istanbul, türkiye, spor yüksekokulu öğrencileri

SB123

SERBEST ZAMAN ETKİNLİKLERİNE KATILIMDA TUTUM ÖLÇEĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ

¹Murat UYGURTAŞ, ²Özbay GÜVEN

¹Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Anabilim Dalı, Kırıkkale

²Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ: Bedensel etkinliklerin toplumlarda sosyal farklılaşma ve sosyal bütünleşme arasındaki uyumu sağlamada önemi çok büyüktür. Bu uyumu sağlamanın yanı sıra anlaşmazlıkların çözülmesi, olumsuz davranışların giderilmesi gibi durumların toplum lehine dönüştürülmesi anlamında beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılım önemli görülmektedir. (Erkal, Güven ve Ayan, 1998). Bu açıdan toplumdaki bireylerin sağlıklı olması, kendini tanıması, yetenek ve yeterliliklerinin farkında olması, potansiyelini tümüyle gerçekleştirebilmesi için serbest zamanlarını bilinçli bir biçimde değerlendirmesi gerekir. Bu bilinçte değerlendirilen serbest zamanların insan sağlığı açısından yararları, birçok çalışmada ortaya konmuştur. Bu açıdan kimi için eğlence, dinlenme kaynağı olan serbest zaman etkinlikleri, kimi içinse bir kazanç kaynağı olabilmektedir. Serbest zamanların sektöre dönüşmesi anlamında, kent yaşamında kitle sporuna yön veren sağlıklı yaşam ve spor merkezleri karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada serbest zaman etkinliklerine katılım bilincinin oluşması durumunun, sağlıklı yaşam ve spor merkezlerine katılan bireylerin tutumlarının ölçülmesinde önemli olacağı düşüncesi ile “Serbest Zaman Etkinliklerine Katılımda Tutum Ölçeği (SZEKTÖ)” geliştirilerek, kullanıma hazır hale getirilmeye çalışılmıştır.

AMAÇ: Bu çalışmada, sağlıklı yaşam ve spor merkezlerinde serbest zaman etkinliklerine katılan bireylerin tutumlarının ölçülebilmesi için geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmek amaçlanmıştır.

METOT: Araştırmaya 2016 yılı Aralık ayında Ankara İlinde sağlıklı yaşam ve spor merkezlerinde serbest zaman etkinliklerine katılan 113 kadın, 121 erkek olmak üzere 234 birey katılmıştır. Ölçeğin geliştirilme aşamasında oluşturulan ifade havuzu, alandaki uzman öğretim elemanlarının görüş ve değerlendirmelerine sunulmuştur ve alanda yapılan diğer çalışmalar ile kıyaslanmıştır. Alınan görüşler doğrultusunda ölçek 54 maddeden 38 maddeye indirgenmiştir. Bu şekilde ifade havuzunun kapsam geçerliğinin ve problemin çözümüne yönelik ifadeler içermesi sağlanmıştır. 17 madde olumsuz ifade olarak kodlanmıştır ve puanlamalar 5'li Likert tipi şeklinde hazırlanmıştır.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Sağlıklı yaşam ve spor merkezlerinde serbest zaman etkinliklerine katılan bireylerin tutumlarının ölçülmesi amacıyla hazırlanan ölçeğin, yapılan analizler doğrultusunda kullanılır bir ölçüm aracı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. KMO katsayısı 0,92 ve Barlett Sphericity Testi anlamlı (4447,9 p<.000) bulunmuştur. Yapılan ilk analiz sonucunda faktör yükü yüksek ve binişik olmayan 28 madde için yeniden analiz yapılmış ve KMO değeri 0,93, Barlett Testi anlamlı (3666,2 p<.000) bulunmuştur. Ölçeğin geçerliğini test etmek amacıyla 38 madde üzerinden yapılan açımlayıcı faktör analizinde, ölçeğin 3 faktörlü bir yapıya sahip olduğu ortaya çıkmış ve madde sayısı 28 maddeye indirgenmiştir. Birinci faktörde 12 madde (% 38,56), ikinci faktörde 9 madde (% 10,38) ve üçüncü faktörde de 7 madde (% 4,89) bulunmaktadır. 3 faktörün açıkladığı toplam varyans değeri ise % 53,84 dir. Bu anlamda ölçek tek boyutlu olarak da değerlendirilmiştir. İlk faktörde yer alan maddelerin faktör yükü değerleri .52-.79 arasında, ikinci faktörde yer alan maddelerin faktör yükü değerleri .55-.70 ve üçüncü faktörde yer alan maddelerin faktör yükü değerleri ise .61-.78 arasında değişmektedir. İlk faktörde maddeler serbest zaman etkinliklerinin bireydeki duygusal tepkilerini ifade ettiği için “Duyuşsal Boyut”, ikinci faktörde maddeler serbest zaman etkinliklerine katılımlarının davranışlarına nasıl etki ettiğini ifade ettiği için “Davranışsal Boyut” ve üçüncü faktörde ise maddeler serbest zaman etkinliklerine yönelik bilgilere dayandığı için “Bilişsel Boyut” olarak adlandırılmıştır. Ölçeğin güvenilirliği Cronbach Alfa Güvenirlik Katsayısı ve Madde-Toplan Puan Korelasyonu ile değerlendirilmiştir. Ölçekteki tüm maddeler için Cronbach Alfa .93, Duyuşsal Boyut için .93, Davranışsal Boyut için .87 ve Bilişsel Boyut için ise .83 hesaplanmıştır.

FUTBOL İZLEYİCİLERİNİN ETKİNLİK KALİTESİ ALGISI: 2014-2015 SEZONU ESKİŞEHİRSPOR ÖRNEĞİ

Kerem Yıldırım ŞİMŞEK, Hüseyin ÇEVİK

Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

GİRİŞ: Rekreasyon tüketicisi olarak futbol taraftarlarına kaliteli hizmet sağlamak, rekreasyon ve spor işletmelerinin ulaşmak istedikleri önemli bir hedeftir. Rekreasyon ve spor tüketicilerine, beklentilerini karşılayan kaliteli bir deneyim sağlama, gelecekteki rekreasyon ve spor etkinliklerine katılımı ve bu etkinliklerin tüketimini desteklemektedir. Bunun sonucu olarak da sunulan hizmetin kalitesinin rekreasyon ve spor pazarlamacıları ile hizmet sağlayanlar tarafından bilinmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, Eskişehirspor futbol takımının müsabakalarını izleyen seyircilerin etkinliğe yönelik kalite algılarını tespit etmektir.

YÖNTEM: Araştırmanın evrenini 2014-2015 futbol sezonunda Eskişehirspor müsabakalarını izleyen seyirciler oluşturmaktadır. Belirlenen evrenin içerisinden kolayda örnekleme yöntemi ile toplam 488 seyirci seçilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Ko, Zhang, Cattani ve Pastore (2011) tarafından geliştirilen ve 2014 yılında Türkçe'ye Şimşek (2014) tarafından uyarlanan "Etkinliğin Kalite Algısı" isimli ölçek kullanılmıştır. Büyük izleyicili etkinliklere yönelik yerel seyirci görüşlerini belirlemek için ölçeği oluşturan boyutlar örneklem grubunun demografik özelliklerine göre karşılaştırılmıştır.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Elde edilen sonuçlar doğrultusunda örneklem grubunun Eskişehirspor müsabakalarına yönelik etkinlik kalitesi algısı demografik özelliklerine göre farklılık göstermektedir.

SB142

TÜRK SPORUNDA BAĞIMSIZ SPOR FEDERASYONLARININ ROLÜ

¹Osman İMAMOĞLU, ²Erkut TUTKUN

¹OMÜ Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi , Samsun

²Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa

AMAÇ: Türkiye’de bulunan bağımsız spor federasyonlarının Türk sporunda oynadıkları roller araştırılmaya çalışılmıştır.

MATERYAL ve METOT: Çalışmada mevcut literatür taranmış ve yönetmelikler incelenmiştir.

BULGULAR ve TARTIŞMA: Bugün bağımsız olarak 56 spor federasyonu bulunmaktadır. Programlarına bakıldığında günümüz şartlarına uygun vizyon ve misyonları belirlenmiştir. Fakat uluslar arası alanda istenilen başarı birçok federasyon tarafından sağlanamamıştır. Bu konuda Türk sporunun temel erki dışında kendilerine birtakım sorumluluklar düşmektedir. Bu sorumlulukları yerine getiremeyenlerin çoğunlukta olduğu görülmüştür. 2016 Olimpiyat sonrası hemen hemen hepsinde seçim yapılarak bazılarının yönetim kadrosu değişmiştir. Kadro değişikliğinin başarıyı getirip getirmeyeceği zamansal süreçte görülecektir.

SONUÇ: Günümüzde ülkemiz spor anlayışında değişim olmazsa başarı için bağımsız spor federasyonlarının yönetim kadrosunda değişikliğin gerekli ama yeterli olduğunu söylemek gerçekçi bir durum değildir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Federasyon

TÜRKİYE OLİMPİK HAZIRLIK MERKEZLERİ HEDEFLERİ VE SORUNLARI

¹Osman İMAMOĞLU, ²Erkut TUTKUN

¹OMÜ Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

²Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa

AMAÇ: Bu çalışmada Türkiye'nin değişik yerlerinde açılan olimpik hazırlık merkezlerinin hedeflerine giderken karşılaşılan sorunlar incelenecektir.

MATERYAL ve METOT: Çalışmada mevcut literatür taranmış ve yönetmelikler incelenmiştir.

BULGULAR ve TARTIŞMA: Türkiye'de geleceğin şampiyonlarını yetiştirmek amacıyla Olimpik hazırlık merkezleri açılmıştır. Olimpiyatlara hazırlanan yetenekli ve başarılı sporcuların, belirli kriterler dahilinde seçilerek elit düzeyde yetiştirileceği yerler olarak önemli görülen spor branşları için planlanmıştır. Fakat seçim aşamalarında farklılıklar yanında değişik sorunlarla karşı karşıya kalınmıştır. Bu sorunlar arasında antrenör ve koordinatör ücretleri, performans ölçümlerinin periyodik olarak yapılmaması, personel ihtiyacı, sporcuların merkeze alınma ve çıkma şekilleri sayılabilir. Ayrıca sporcuların performans ve motivasyonlarının her geçen gün kötüye gitmesi bunlara eklenebilir.

SONUÇ: Türkiye'de olimpik merkezlerin planlama aşamasından, işletilme aşamasına kadar bazı sorunlarının halledilemediği ve bunlarında başarıya olumsuz etki ettiği söylenebilir. Türkiye Olimpik Hazırlık Merkezleri ruhuna, projesine, anlayışına uygun hareket edilerek acil önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Olimpik merkez, sporcu

SB149

SÖRF DESTİNASYONLARINDA MARKA DEĞERİ: ALAÇATI ÖRNEĞİ

Yavuz YILDIZ, Kadir YILDIZ

Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetimi Anabilim Dalı, Manisa

GİRİŞ: Destinasyon marka değeri konusu, günümüzde pazarlama ve turizm literatüründe çalışılan önemli bir alandır. Güncel pazarlama literatüründe somut ürünlerin markalama prensiplerinin hizmet markalarına doğrudan uygulanmaması gerektiği önerilmektedir. Destinasyon markaları somut ve soyut unsurlardan oluşmaktadır. Bu sebeple destinasyon araştırmalarında, bir markanın yaygınlığı, turizm karakteristikleri ve destinasyon özellikleri açısından değerlendirilmektedir. Turistler destinasyonu, bilişsel, sembolik ve deneyimsel unsurlardan oluşan bir ürün olarak algılar. Dolayısıyla turistlerin destinasyon seçim süreçlerinde, destinasyon markasının özellikleri önemli bir etkiye sahiptir.

AMAÇ: Spor turizmi alanında, spor destinasyonlarının ve bu destinasyonların özelliklerinin araştırılması, spor turistlerinin oralari tercih etme nedenlerinin belirlenmesi ve buna bağlı olarak ürün ve hizmetlerin geliştirilmesi açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı sörf destinasyonlarının marka değerinin boyutlarına yönelik bir model geliştirmek ve spor turistlerinin sörf destinasyonlarına yönelik görüşlerini tespit etmektir.

METOT: Araştırmada sörf destinasyonu olarak Dünya, Avrupa ve Türkiye Sörf Şampiyonalarının yapıldığı ve Türkiye'nin en çok spor turisti çeken yeri olan Alaçatı Surf Merkezi seçilmiştir. Araştırma verilerinin toplanmasında, kişisel bilgi formu ve Destinasyon Marka Değeri Ölçeği (Boo vd. 2009) kullanılmıştır. Araştırmacılar, destinasyon marka değerini, marka farkındalığı, marka imajı, marka kalitesi, müşteri değeri ve marka sadakati olmak üzere beş boyutta kavramsallaştırmışlardır. Katılımcılar, 270 (156 erkek, 114 kadın) sörfçüden oluşmaktadır. Araştırma verileri, güvenilirlik ve geçerlik analizleri ve yapısal eşitlik modellemesi ile analiz edilmiştir.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Araştırma bulgularına göre, kadınların destinasyon marka farkındalığı, marka imajı, marka kalitesi ve müşteri değeri düzeyleri, erkeklerden daha yüksektir. Evli olan sörf tüketicilerinin bekar olanlara göre marka farkındalığının daha yüksek olduğu, eğitim düzeyi arttıkça destinasyon müşteri değerinin arttığı bulunmuştur. Ayrıca gelecekte Alaçatı Destinasyonu 'nu tekrar ziyaret etmek isteyen sörf tüketicilerinin, ziyaret etmek istemeyenlere göre marka sadakatinin 1.13 kat daha fazla olduğu bulunmuştur.

Yapısal eşitlik modellemesi sonuçlarına göre, destinasyon marka farkındalığının destinasyon marka imajı ve destinasyon marka kalitesi üzerinde; destinasyon marka imajı ve destinasyon marka kalitesinin, destinasyonun algılanan değeri üzerinde, destinasyonun algılanan değerinin ise destinasyon marka sadakati üzerinde olumlu ve anlamlı bir etkisi vardır. Önerilen modelin surf destinasyonları için kullanışlı ve geçerli bir model olduğu bulunmuştur. Sörf destinasyonlarında ürün ve hizmet kalitesinin geliştirilmesine yönelik organize edilen pazarlama etkinlikleri, sörf tüketicileri için bu destinasyonların değerini arttıracaktır. Bununla beraber destinasyon marka sadakati artacak ve sörf tüketicilerinin bu destinasyonları diğerlerine göre daha fazla tercih etmeleri sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sörf, destinasyon marka değeri, marka imajı, marka sadakati

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ'NİN TOPLAM KALİTE YÖNETİMİ BAKIMINDAN ÖĞRETİM ELAMANI VE ÖĞRENCİLER TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ (ESKİŞEHİR ANADOLU ÜNİVERSİTESİ S.B.F ÖRNEĞİ)

İrmak ÖZBAY, Hüseyin KÖSE, Durdu Mehmet SAVRUN

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Toplam kalite yönetiminin Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler ve akademisyenler tarafından değerlendirilmesi amacıyla öğrencilere; Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitim Araştırma ve Geliştirme Daire Başkanlığına hazırlanmış ve toplam kalite yönetimi anlayışı konusuna ilişkin seminerlerde kullanılmış "Öğrenci memnuniyeti anketi" akademisyenlere için ise; "Çalışan memnuniyeti anketi" uygulanmıştır. Araştırmamızda ise eğitimdeki eksik ya da zayıf yönlerin giderilip daha etkili, verimli ve kaliteli bir eğitim sisteminin oluşması ve sürekliliğinin sağlanması için akademisyen ve öğrencilerin beklenti ve ihtiyaçları göz önünde bulundurulmuştur.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın çalışma grubunda, Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler ve fakülte bünyesinde çalışan akademisyenler yer almaktadır. Verilerin elde edilmesinde 166 öğrenciye Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Daire Başkanlığına hazırlanmış ve toplam kalite yönetimi anlayışı konusuna ilişkin seminerlerde kullanılmış "Öğrenci memnuniyeti anketi" kullanılmıştır. 52 akademisyene ise "Çalışan memnuniyeti anketi" uygulanmıştır. Öğrenci Memnuniyeti Anketi 14 bölümde toplam 45 sorudan oluşmaktadır. Bu çalışmanın güvenilirliğini ölçmek amacı ile Cronbach Alpa iç tutarlık kat sayıları hesaplanmıştır. Araştırma grubundaki (%59)'u erkek öğrenci ve 68'i bayan öğrencidir. Okudukları bölüm itibarıyla (%38,0) Rekreasyon Eğitimi bölümü, yaş olarak (%56,0) 18-20 yaş arası, aylık geliri bakımından 1000TL ve altı (%62), sınıfları bakımından (%47) 1.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Verilerin analizi için SPSS istatistik programı kullanılarak aralık değerleri, ortalama değerler, standart sapması alınarak memnuniyet dereceleri tespit edilmiştir.

SONUÇ: Ülkemizde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları ve Spor Bilimleri Fakültelerinin sayıları her geçen gün artmaktadır. Artış gösteren bu eğitim kurumlarının yapıları birbirinden çok farklıdır. Bazıları sadece bir binadan ibaretken bazıları modern teknolojik imkânları ile standartları yakalamışlardır. Okulun fiziki yapısı, bu kurumu kullanan öğrencileri ve bu kurumda çalışmakta olan akademisyenlerin görüşlerinin olumlu veya olumsuz yönde etkilemektedir. Topluma ve diğer kurumlara bilgi ve hizmet sunan okullar birer sosyal kurumdur. Bilgi ve hizmet üretiminin kusursuz bir şekilde üretilmesinde kalite kavramı en önemli etkenlerden biridir. Eğitim kurumlarında hizmet kalitesini yükseltirken çalışanların tatmin düzeyini de yükseltmek gerekir. Kurumlarda TKY'nin sağlanması için belirli aralıklarla objektif bir şekilde performans değerlendirmeleri yapılmalıdır. Bunun gerçekleşmesi için ise çalışanların iyi motive edilmiş olması gerekmektedir. Lider ve yöneticiler klasik yönetimden uzaklaşıp daha çok çağdaş yönetim yaklaşımlarını benimsemeli ve uygulamalıdır.

SB152

SPOR ETKİNLİKLERİNE YÖNELİM ÖLÇEĞİNİN PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hüseyin ÇEVİK, Kerem Yıldırım ŞİMŞEK, Anıl Onur MERCANOĞLU, Alican BAYRAM

Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Eskişehir

GİRİŞ: Bu araştırmada Pons, Morali ve Nyeck (2006) tarafından geliştirilen “Spor Etkinliklerine Yönelim Ölçeğinin” Türk dili ve kültürüne uyarlanması amaçlanmıştır. Araştırmacılar spor ve eğlence endüstrisinde hizmet sunanların, bu ölçme aracıyla spor etkinliklerine yönelim konusunda bölümlendirme yapabileceklerini belirtmişlerdir. Türkçe literatürde spor etkinliklerine yönelimi değerlendirebilecek bir ölçme aracı olmadığı için bu araştırmanın alana katkı sağlayacağı düşünülmüştür.

METOT: Araştırma evrenini Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi tarafından düzenlenen 12. Uçurtma Şenliğine katılan bireyler oluşturmuştur. Etkinliğe katılanlar arasından kolay örnekleme yöntemi ile seçilen 193 kişi araştırmaya dahil edilmiştir. Ölçeğin yapısını test etmek için Açıklayıcı ve Doğrulayıcı Faktör Analizleri kullanılmıştır.

BULGULAR: Ölçeğin içerik (uzman görüşü), yakınsak (en düşük faktör değeri 0.529, en yüksek faktör yük değeri 0.834), ayrışma/dış geçerliliği (bütün faktörlerde pozitif yönde orta düzeyde ilişki) ve yapı geçerliliği test edilmiştir. Ölçeğin güvenilirliği için Cronbach Alpha (0.878) içsel tutarlılık kat sayısı kullanılmıştır. Açıklayıcı Faktör Analizi ile ortaya çıkartılan üç boyutlu yapı Doğrulayıcı Faktör Analizi ile sınanmıştır.

SONUÇ: Elde edilen bulgulara göre “Spor Etkinliklerine Yönelim Ölçeğinin” geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla Türk dili ve kültürü için gerekli psikometrik özellikleri gösteren ölçme aracının Türkiye’deki etkinlik katılımcılarına yönelik kullanılabilmesi sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Yönelim, spor etkinliği, geçerlik ve güvenilirlik

FİNANSAL DOPİNG VE FİNANSAL FAİR PLAY

Veli Onur ÇELİK, Hamza Kaya BEŞLER, Sabiha Gizem ENGİN

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetimi Anabilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu çalışmanın amacı finansal doping kavramına geniş bir tanım getirmek, finansal dopingin spor kulüplerine olan etkisini ve UEFA'nın finansal fair play kriterleri ile olan ilişkisini ortaya koymaktır. Finansal doping kavramına yapılan tanımlara baktığımızda genellikle para faktörü üzerinde durulmaktadır. Ancak finansın sadece para olmadığı ve para dışında da faktörlerin olduğu göz önünde bulundurulduğunda bu tanımların biraz daha geliştirilebileceği düşünülebilir. Bu bağlamda finansal dopinge farklı bir tanım getirmek gerekirse finansal doping "spor kulüplerinin kendi öz sermayelerini kullanmayarak sporcu transferi yapabilme, kendilerine gelir sağlama, giderlerinin karşılayabilme adına farklı dış kaynaklardan kendilerine maddi veya manevi kaynak sağlama olarak tanımlanabilir". Bu çalışmanın amacı finansal doping kavramına geniş bir tanım getirmek, finansal dopingin spor kulüplerine olan etkisini ve UEFA'nın finansal fair play kriterleri ile olan ilişkisini ortaya koymaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Alan yazın taraması yapılarak ulusal ve uluslararası kaynak incelenmesinin yanında, çalışmaya örnek teşkil edebilecek olaylar da incelenmiştir.

BULGULAR: Finansal doping kavramını ilk kullanan kişi Arsenal teknik menajeri Arsene Wenger dir. Ancak Wenger bu terimi akademik bir terim olarak değil mecazi olarak kullanmıştır. Finansal doping kavramına ilk akademik tanım Müller ve ark. tarafından "kulüplerin kendi öz sermayesi veya çalışmaları ile değil dışarıdan bir yatırımcı veya finansör aracılığıyla kendilerine sürdürülebilir kaynak sağlama" şeklinde getirilmeye çalışılmıştır. Finansal doping kavramına yapılan tanımlara baktığımızda genellikle para faktörü üzerinde durulmaktadır. Finansal dopingin en iyi bilinen örneklerinden birisi 2003 yıllarında Rus oligarşi yöneticisi Roman Abramovich Premier Lig takımlarından Chelsea FC'yi satın almasıdır. Finansal dopingin olumsuz etkisine en iyi örneklerden birisi de Malaga FC kulübünün yaşamış olduğu finansal çöküş gösterilebilir. Bu çöküş sosyal medyada "Malaga's Malady" yani Malaga'nın Hastalığı şeklinde geniş yer bulmuştur. Finansal dopinge ve etkilerine örnek gösterilebilecek bir başka örnek ise Türkiye'nin en eski futbol kulüplerinden birisi olan Ankaragücü örneğidir. Örneklerden yola çıkılarak bir değerlendirme yapılacak olursa kulüplere dışarıdan para aktarımının yanında kulüplerin satın alınması sonucu tek bir kişinin tekelinde olmasının da kulüplere bir olumsuz etki olarak değerlendirilebilir. Bu bağlamda kişilerin kulübü kontrolüne geçmesini önleme adına Almanya'da 50+1 kuralı uygulanmaktadır.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Özellikle Büyük Kulüpler mali sıkıntılarında daha kolay kurtulabilmektedir. Özellikle Türkiye'de yanlış ve usulsüz finansal yönetimler sonucu birçok kulüp UEFA tarafından cezaya tabi tutulmuştur. Finansal ve mali usulsüzlük sebebiyle ceza alan başlıca spor kulüpleri. Türkiye Futbol federasyonu kurallara uygunluk ve denetim konularında yetersiz kalmaktadır. Bunun sonuçları da FIFA'dan alınan kulüp cezaları olabilmektedir. TFF, iç denetim sürecini sağlıklı yürüttüğü takdirde UEFA'ya ve yaptırımlarına gerek kalmamaktadır. FFP uygulamasının her yönüyle başarılı olan bir uygulama olduğunu söylemek güçtür. FFP uygulamasının en azından kulüplerin bir nebze olsun finansal anlamda planlı hareket etmelerini sağlamanın yanında bazı olumsuz etkilerinin de olduğunu unutmamak gerekir. Ancak FFP uygulamasının çıkış noktasının iyi niyetli olduğu göz önünde bulundurulduğunda üzerinde çalışılarak güncelleştirilerek daha faydalı konuma getirilebileceği de düşünülebilir.

SINIRLILIKLAR ve ÖNERİLER: Bu çalışma alan yazın taraması sonucu ulaşılan bilgiler ve yazarın yorumları ile sınırlıdır. Nitel ve nicel yöntem kullanılarak futbol kulübü yöneticileri üzerinde yapılabilir. FFP kriterleri futbol ve antrenör görüşleri doğrultusunda araştırılabilir ve Türkiye çapında finansal dopingin zararları küçük kulüplere anlatılabilir. TFF UEFA'ya kalmadan ülke içinde denetimlerine başlayarak Türk takımlarının uluslararası camiada rencide olmasına engel olabilir. Finansal danışmanlık hizmetleri yapılabilir.

SB165

SOSYAL MEDYANIN TÜKETİCİLERİN SATIN ALMA DAVRANIŞINA OLAN ETKİSİNİN ORTAYA KONULMASI: ANADOLU ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

¹⁻²Gökhan AYDIN, ²Durdu Mehmet SAVRUN, ²Hüseyin KÖSE

¹Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Günümüzde internetin insan yaşamı içerisine girmesiyle birlikte etkileşim ve iletişim anlamında pek çok kolaylık sağlamıştır. İnsanlar internet vasıtasıyla görüşemediği kişilerle görüşebilir ve iletişime geçebilir konuma gelmiştir. İnternet kavramı kısa zaman içerisinde hızlı bir gelişim göstermiş ve beraberinde hayatımıza yeni kavramlar kazandırmıştır. Bunlardan biri de sosyal medya kavramı olarak karşımıza çıkmaktadır. Sosyal medya bireylere daha kolay bilgi edinme ve diğer bireylerle interaktif şekilde iletişime geçme imkanı sunarken, firmalara da tüketicilerle buluşabileceği sanal bir mecra imkanı sunmuştur. Buradan hareketle bu çalışma tüketicilerin herhangi bir ürün satın alırken sosyal medyadan etkilenim düzeylerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın çalışma gurubunda, Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim görmekte olan öğrenciler yer almaktadır. Araştırmada kullanılan anket; İşlek (2012) tarafından hazırlanmış ve yüksek lisans tezinde veri toplamak amacıyla kullanılmıştır. Anketler Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'ne kayıtlı 960 öğrenci arasından Kolayda Örnekleme yöntemiyle seçilen 200 öğrenciye uygulanmıştır. Çalışmada kullanılan ankette demografik sorular ile beraber toplam 52 ifadeye yer verilmiştir. Ankete katılanların %57'si erkek katılımcılardan oluşurken, %43'ü kadın katılımcılardan oluşmaktayken katılanların yaş aralığına bakıldığında %80.5'i gibi çok büyük bir kısmı 18-22 yaş aralığında olan genç katılımcılardan oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizi için IBM SPSS 23*64 paket programı kullanılmış ve Frekans Analizi, One Way Anova ve T-Test uygulamaları yapılmıştır. Bu çalışmanın güvenilirliğini belirlemek için Cronbach Alpha tutarlılık katsayısı hesaplanmıştır.

SONUÇ: Sosyal medyanın araştırmaya katılan bireylerin satın alma davranışına olan etkisini belirlemek için yaptığımız bu çalışmada katılımcıların demografik özellikleri ve sosyal medya kullanımlarına ilişkin tutumları incelenmiştir. Bu noktada sosyal medyanın bireylerin satın alma davranışına yönelik pozitif etkiler sergilediği ve bireylerin satın alma davranışını gerçekleştirmeden önce sosyal medya üzerinde kapsamlı araştırmalarda bulunduğu saptanmıştır. Kadın ve erkek bireyler arasında sosyal medya kullanım ve sosyal medyadan etkilenim düzeyleri arasında anlamlı farklar ortaya konmuştur. Böylelikle pazarda hakimiyet kurmayı amaçlayan firmaların sosyal medya mecralarında aktif roller üstlenmesi gerektiği ön görülmektedir. Ayrıca sosyal medya üzerinden şikayetlerini dile getiren tüketicilere yönelik firmalar tarafından geri dönütler sağlanıyor olması tüketiciler nezdinde pozitif bir etki yarattığı sonucu ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda firmaların geleceğe yönelik tutum ve pazarlama politikalarını belirlemede yapılan bu çalışmanın bir örnek teşkil edebileceği düşünülmektedir.

ÇALIŞANLARIN ÖRGÜTSEL SINIZM VE MESLEKİ TÜKENMİŞLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

Şehriban EKŞİ, Durdu Mehmet SAVRUN, Hüseyin KÖSE

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetimi ve Rekreasyon Anabilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu çalışmada Ankara ilinde bulunan Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı olarak çalışan personelinin algılarına göre örgütsel sinizm ve mesleki tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla Türkiye Cumhuriyeti Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında çalışan 133 kişiye Brandes ve ark. (1999) tarafından geliştirilmiş ve Kalağan (2009) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ve 14 maddeden oluşan 'Örgütsel Sinizm Ölçeği' ve Maslach ve Jackson (1981) tarafından geliştirilmiş, Türkçe'ye uyarlaması ise Ergin (1993) tarafından yapılmış, 22 maddeden oluşan 'Maslach Tükenmişlik Envanteri' ölçeği uygulanmıştır. Öncelikle, kişilerin demografik özellikleri ve ilgili iki faktör açısından algıları ölçülmüştür. Daha sonra yapılan açıklayıcı faktör analizi sonucunda 36 sorunun 9 faktör altında birleştiği belirlenmiştir. Son olarak, belirlenen bu faktörlerle, kişilerin demografik özelliklerine göre ortalamalar arasındaki farklılıkları ölçen istatistiksel testler uygulanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmanın evreni; 2016 yılında, Türkiye Cumhuriyeti Gençlik ve Spor Bakanlığı merkezinde görev yapan personellerin tümüdür. Çalışmanın örneklemi; bu çalışanlar içinden rastgele örnekleme yöntemiyle seçilen 133 çalışana Brandes ve ark. (1999) tarafından geliştirilmiş ve Kalağan (2009) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ve 14 maddeden oluşan 'Örgütsel Sinizm Ölçeği' ve Maslach ve Jackson (1981) tarafından geliştirilmiş, Türkçe'ye uyarlaması ise Ergin (1993) tarafından yapılmış, 22 maddeden oluşan 'Maslach Tükenmişlik Envanteri' ölçeği uygulanmıştır. Veriler analiz edilirken, bu tür anket çalışmalarında katılımcıların sorulara verdikleri cevapların tutarlılığı, soruların birbirleriyle bağımsız olma şartının sağlanıp sağlanmadığını ve anketin istatistiksel analizlere uygun olup olmadığını test etmeye yarayan Cronbach'ın Güvenilirlik Analizi uygulanmıştır. Anketten elde edilen bulgular neticesinde; katılımcıların 72'sinin (%54,1) erkek, 61'inin (%45,9) kadın olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların, %2,3'ü 18-25, %40,6'sı 26-35, %38,3'ü 36-45, %13,5'i 46-55 ve %5,3'ünün 56 ve üzeri yaşa sahip personelden oluşmaktadır. Eğitim durumunda ağırlıklı eğitim seviyesinin lisans düzeyindeki personellerden oluştuğu söylenebilir (%80,5). Ortaöğretim düzeyinde eğitim sahip personelin oranı %8,3 iken lisansüstü düzeyde eğitimi tamamlamışların oranı ise %11,3 düzeyinde çıkmıştır. Katılımcıların ağırlıklı maaş grubunun ise %73,1 ile 2001-3000 Türk Lirası gelir grubuna girenlerden oluştuğu görülmektedir. 30001-4000 TL arasında maaş alanlar %17,3, 4001 ve 5000 TL maaş alanlar %7,5 iken 5001 TL ve üzeri maaş alanların oranı %1,5'tir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Feyza Gün (2015) ün yapmış olduğu araştırma veri sonuçlarına göre; araştırmaya katılanların örgütsel sinizm tutumlarının orta düzeyde olduğu, katılımcıların örgütsel sinizm düzeylerinin cinsiyet, yaş, medeni durum, görev yapılan kurum, mesleki kıdem, kurumda görev yapma süresi, görevinin yöneticilik olması değişkenlerine göre farklılaşmadığı, araştırma görevlilerinin örgütsel sinizm ve tükenmişlikten en fazla etkilenenler olduğu gibi sonuçlar ortaya çıkmıştır. Çalışmamızda yapılan analizler sonucunda; anketin güvenilir ve geçerli bir anket çıktığı görülmüştür. Bu doğrultuda yapılan faktör analizi sonucunda ise beklenen faktör yapısından farklı olarak 9 faktörden oluşan bir yapı ortaya çıkmıştır. Bu durumun çok farklı sebepleri olabilir (örneklem büyüklüğü, örneklem niteliği, ölçek türü...vs.). Ancak yine de yapılan analizler sonucunda belirlenen 9 faktörün varyanstaki değişimlerin %70'ine yakın bir oranını açıkladığı tespit edilmiştir. Bu durumda bu faktörler üzerinden bir analiz yapmanın teorik olarak bir sorun teşkil etmeyeceği kabul edilerek analizler gerçekleştirilmiştir. Yapılan analizler sonucunda da cinsiyet, yaş, gelir ve eğitim grupları açısından oluşturulan faktörlerin bu gruplara göre çok fazla değişkenlik göstermediği gözlemlenmiştir. Unutulmamalıdır ki örneklemin uygulandığı grubun bunda çok etkisi vardır. Örgütsel sinizm ve mesleki tükenmişlik gibi kavramların uygulandığı örneklemelerin çok iyi tespit edilerek algıları ve beklentileri fark

SB176

PROFESYONEL VE BÖLGESEL AMATÖR LİG FUTBOLCULARININ ÇATIŞMA YÖNETİMİ BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

¹Caner KUZU, ²Durdu Mehmet SAVRUN, ²Hüseyin KÖSE

¹Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Spor Yönetimi ve Rekreasyon Anabilim Dalı, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi Spor Bilimler Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ: Çatışma insanoğlu var olduğundan beri devam etmekte olan ve birden fazla insanın aynı ortamda bulunması taktirde kaçınılmaz olan bir süreçtir. Doğada bulunan sınırlı kaynakların paylaşılabilmesi ilk çatışma sorunlarını oluştururken, günümüzde ise gelişen teknolojiyle birlikte örgütler ve bireyler arasında oluşan rekabet ortamı çatışmaların temelini oluşturmaktadır (Eren, 1996, s. 456). Literatürde çatışma kavramı; iki veya daha fazla birey ve örgütün hedefler ve beklentilerin karşılanması sürecinde organize olmadan çalışmaya zorlanması durumu olarak tanımlanmaktadır (Ertürk, 2000, s.217). Günümüz örgütlerinde çatışma yok edilemeyeceği anlaşılmıştır. Bu süreci planlı bir şekilde yönetme sürecine başvurulmuştur. Çatışmayı ortaya çıkaran çok sayıda neden olduğu için çatışmanın ortadan kaldırılamayacağı görüşü baskınlık kazanmıştır (Çağlar, 2002, s. 33). Şenel'e(2007) göre spor kulüplerinde ise performans puanlama sistemine göre değerlendirildiğinden bu sürece dahil olan bireyler kulüp çıkarlarından çok kendi çıkarlarını gözetmektedirler. Bireyler birbiriyle empati kurmaktan uzak, saygısız bir çalışma ortamı içerisinde yer almaktadır. Yöneticilerin amacı ülke sporuna katkı yapmak, yeni ve elit sporcular yetiştirmek yerine statü ve prestij kazanmak, ego tatmini sağlamak, maddi olanaklarını artırmak, reklamını yapabilmek olduğu için kulüp çalışanlarıyla arasında çatışmalar meydana gelmektedir.

AMAÇ: Araştırmaya yargısal örnekleme yöntemine göre seçilen TFF'ye kayıtlı aktif spor yaşantısını sürdüren 119 profesyonel ve 113 bölgesel amatör lig futbolcusu katılmıştır. Bu bilgiler ışığında bu araştırma profesyonel ve bölgesel amatör ligde bulunan sporcuların çatışma sürecini etkili bir şekilde yönetip, yönetemedikleri, çatışma yönetiminin sporcu performanslarına etkisi ve profesyonel kulüplerde bulunan bireylerle amatör takımlarda bulunan bireyler arasında çatışma yönetim bilgilerinin ortaya konması amacıyla yapılmıştır.

METOT: Araştırmaya profesyonel liglerde bulunan; Fenerbahçe, Beşiktaş, Sivasspor, Sivas Belediyespor, Niğde Belediyespor, 24 Erzincanspor, Ankara Demirspor, Diyarbakirspor, Orhangazispor takımlarından 119 futbolcu ve Bölgesel amatör ligden ise; Yunusemrespor, Kozlu Belediyespor, Beyköy Belediyespor, Pursaklar Belediyespor, Sivas Demirspor, Yıldızeli Birlikspor, Zara Belediyespor, Güzelordu Spor, Artvin Hopaspor, takımlarından 113 futbolcu katılmıştır. Araştırmaya katılan futbolculara Cher Halton (1992) tarafından beşli likert ölçek sistemine göre düzenlenmiş olan "Çatışma Yönetimi Stratejileri Ölçeği" uygulanmıştır. Veriler SPSS 23.0 istatistik analiz programında işlenmiştir. Profesyonel ve amatör sporcular arasındaki farkları incelemek için "Independent Samples T Test" ve "One Way ANOVA" analiz modelleri uygulanmıştır. Bu çalışmanın kullanılan ölçeğin güvenilirliğinin belirlenmesi için "Cronbach's Alpha" tutarlılık katsayısı hesaplanmıştır. Bu çalışmada ölçek güvenilirliği 0.87 bulunmuş olup, bu değer Nunnaly'e(1978) göre tavsiye edilen 0.70 oranından yüksek olduğu için bu ölçek güvenilirliği kanıtlanmış ve uygulanabilir bir ölçektir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Yapılan "ONE WAY ANOVA" analizine göre araştırmaya katılan 5 farklı seviyede yer alan takım futbolcuları dikkate alınmıştır. Bu araştırma sonucunda ulaşılan bulguya göre; lig seviyesi arttıkça teknik direktörlerin futbolcularına karşı etkileme ve statü güçlerinin azaldığı ve futbolcuların daha fazla söz hakkına sahip olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Ayrıca en üst seviye futbol oynayan futbolcularla çatışma ortamına girmekten kaçındıkları, futbolculara olması gerekenden fazla imtiyaz tanıdıkları kaçınma ve uzlaşma yöntemlerine başvurdukları bulgusuna ulaşılmıştır. Örneğin bölgesel amatör ligde forma giyen bir futbolcu daha az söz hakkına sahip ve adalet kavramından daha az söz edebilmekte ancak süper lig futbolcuları haklarını sonuna kadar savunabilecek söz hakkına ve hukuksal güvence altına alınmış bir futbol hayatına sahiptirler.

KADINLARIN SPORU SEYRETME GÜDÜLERİNİN İNCELENMESİ

¹Hanifi ÜZÜM, ²Muhammed Cihat ÇİFTÇİ, ¹Aylin ÇELEN, ¹Güçlü ÖZEN, ³Çağdaş ÇALIŞ,
¹Ümid KARLI

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Besyo, Bolu

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

³Abant İzzet Baysal Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu

GİRİŞ: İnsan davranışları değişik faktörlerden etkilenmektedir. Davranışın nedeni ihtiyaçlardan kaynaklı bir durum ise o zaman kişi kendi istekleriyle güdülenebilir. Güdülenme, bir güdünün içten ya da dıştan gelen şiddetli veya yoğun bir uyarıcının etkisiyle oluşturulan bir davranış durumudur (Silah, 2000). Bireyin iç dünyasına yönelik olan ve kendileri için gerçekleştirdikleri davranışlara yön veren güdüler içsel güdüler (Karalar, 2006) ve kişinin doğrudan kendi iç dünyasından kaynaklanmayan ancak çevresel şartlardan etkilenip şekillenen ve o kişi için itici bir güce sahip olan güdü ise dışsal güdü (Ryan ve Deci, 2000) olarak tanımlanabilir. Tüketici davranışlarını açıklamada önemli bir kavram olan güdülenme, bireyleri spor tüketicisi olarak davranmaya iten süreç olarak nitelendirilebilir (Funk, 2008). Spor endüstrisi içerisinde önemli tüketici gruplarından biriside seyircilerdir. Trail ve ark. (2000) spor seyircisini, bir spor olayını görüp izleyen ve serbest zamanlarında sporu izlemek için zaman ayıran bireyler olarak tanımlanmaktadır. Spor seyircileri üzerinde yapılan çalışmalarda kadınların spor seyretme güdüleri ile ilgili yapılan araştırmalara çok sık rastlanmamaktadır. Oysaki Kadın seyircilerin spor müsabakalarına katılımının sağlanması ve bu katılımın sürdürülmesine yönelik çabalar, spor pazarlaması açısından önemli bir konudur.

AMAÇ: Bu çalışma kadın seyircilerin spor müsabakalarını izleme güdülerinin tespiti ve bu güdülerinin statü, medeni durum, eğitim durumu, taraftarlık düzeyi, seyretme sıklığı ve spor yapma sıklığı gibi değişkenlerinden etkilenme düzeylerinin belirlenmesi amacı ile yapılmıştır.

METOT: Çalışma genel tarama modellerinden biri olan kesit alma yaklaşımı ve ilişkisel tarama modeli ile yapılmıştır. Örneklem grubu Bolu ve Ankara illerinde spor müsabakalarını seyreden 120 kadın katılımcıdan oluşmuştur. Veriler Polat ve Yalçın (2014) tarafından geliştirilen, 9 alt boyut ve 35 sorudan oluşan Spor Seyircileri İçin Dışsal Güdü Ölçeği (SSİDGÖ) ve 7 alt boyut ve 40 sorudan oluşan Spor Seyircileri İçin İçsel Güdü Ölçeği (SSİİGÖ) ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, Korelasyon testi, T- Testi ve ANOVA testleri kullanılmıştır.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Araştırma bulgularına göre katılımcıların statü değişkenine göre içsel güdü ölçeğinin milli duygular alt boyutunda ve dışsal güdü ölçeğinin popülarite, güncellik ve aile bağları alt boyutlarında çalışan kadınlar lehine fark bulunmuştur. Yine evli olanların lehine dışsal güdü ölçeğinin popülarite, güncellik ve aile bağları boyutlarında anlamlı fark bulunmaktadır. Eğitim durumu ile dışsal güdü ölçeğinin bahis alt boyutunda üniversite mezunu katılımcılar lehine anlamlı bir fark bulunmaktadır. Taraftarlık düzeyi ile içsel güdü ölçeğinin taraftarlık alt boyutunda pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki bulunmuştur. Yine taraftarlık düzeyi ile dışsal güdü ölçeğinin aile bağları ve oyun bilgisi alt boyutları arasında pozitif yönde düşük düzeyde bir ilişki bulunmuştur. Spor müsabakalarını seyretme sıklığı içsel güdü ölçeğinin spor tutkusu ve yerel bağlılık alt boyutlarında ve dışsal güdü ölçeğinin oyun bilgisi alt boyutlarında haftada birkaç kez spor müsabakalarını seyredenler lehine anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Kadınların spor yapma sıklıklarına göre içsel güdü ölçeği spor tutkusu alt boyutunda ve dışsal güdü ölçeği kültürel gelişim alt boyutlarında haftada birkaç kez spor yapanların lehine istatistiksel olarak fark tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, kadınların statü, medeni durum, eğitim, taraftarlık düzeyi, sporu seyretme ve yapma sıklığına göre farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Ayrıca aile bağları, popülarite ve güncellik, milli duygular, spor tutkusu, oyun bilgisi ve kültürel gelişim vb. gibi etmenlerin kadınların spor izleyicisi olma durumunu etkileyen güdüler arasında olduğu belirlenmiştir.

SB184

REKREATİF AMAÇLI BİSİKLET SÜREN BİREYLERDE MOTİVASYON VE DEMOGRAFİK FAKTÖRLERİNİN PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ HALİNE ETKİSİ

¹Caner ÇETİNKAYA, ²İpek AYDIN, ²Özkan TÜTÜNCÜ

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu Antrenörlük Bölümü, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu Rekreasyon Bölümü, İzmir

GİRİŞ: Bisiklet, sağlığı korumak, yaşam kalitesini artırmak ve psikolojik olarak iyi hissetmek için bireylerin gerçekleştirdikleri rekreatif bir etkinliktir. Bisiklet sürmenin, bireylerin sosyalleşmesi, benlik saygılarını geliştirmeleri, depresyondan kaçınma ve stresin optimum düzeyde tutulması gibi psikolojik yönden iyi oluş haliyle ilişkilendirilebilecek etkileri bulunabilir. Psikolojik iyi oluş hali demografik özelliklerden ve bisiklet motivasyonu faktörlerinden etkilenebilir. AMAÇ: Rekreatif amaçlı bisiklet süren bireylerin motivasyon ve demografik faktörlerinin psikolojik olarak iyi oluş haline etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

METOT: Araştırmanın evrenini Türkiye'de bisiklet sürme faaliyetini rekreasyon amaçlı gerçekleştiren bireyler oluşturmaktadır. Bu kapsamda 81 ilde bulunan bisiklet derneklerine ulaşılmış ve sosyal medya üzerinden duyurularla katılımcıların anketi doldurmaları istenmiştir. Çalışmaya toplam 1022 kişi katılmıştır. Ön değerlendirme sonrasında toplam 1000 anket analizlere dahil edilmiştir. Araştırmada alan araştırması kapsamında, anket tekniği kullanılmıştır. Anket iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde motivasyon ölçeği ile psikolojik olarak iyi oluş ölçeği, ikinci bölümde ise demografik özelliklere ilişkin sorular (eğitim düzeyi, çalışma durumu, cinsiyet, yaş, medeni durum ve gelir) yer almaktadır. Motivasyon ölçeği için Brown ve diğerleri (2009) tarafından oluşturulan ölçek kullanılmıştır. Psikolojik olarak iyi oluş ölçeği için Diener ve diğerleri (2009) tarafından geliştirilen ölçek kullanılmıştır.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Katılımcıların, %22,5'i kadın ve %77,5'i erkektir ve yaş ortalamaları 33,26 ($\pm 10,97$) olarak tespit edilmiştir. Ankete katılanların % 17,7'si lise ve %82,3'ü üniversite mezunudur. Katılımcıların %37,6'sı evli ve %62,4'ü bekârdır. Katılımcıların %71'i çalışmakta ve %29'u çalışmamaktadır. Katılımcıların ortalama aylık gelirleri 2559,17TL ($\pm 2163,53$) olarak belirlenmiştir. Bisikletçilerde motivasyon ve psikolojik iyi oluş veri setine yapısal geçerliliği belirlemek amacıyla gerçekleştirilen faktör analizi sonucuna göre ölçeklerin geçerliliği kanıtlanmıştır. Bisikletçilerde motivasyon ile ilgili ifadeler dört boyut altında toplanmıştır. Bu boyutlar; fiziksel sağlık, kimlik oluşturma ve başarıma, sosyalleşme ve deneyim hazzı olarak belirlenmiştir. Bisikletçilerde psikolojik iyi oluş ile ilgili ifadelerin tek boyut altında toplandığı saptanmıştır. Hem bisikletçilerde motivasyon hem de psikolojik iyi oluş veri setinin içsel tutarlılığı olduğu analizlerden anlaşılmaktadır. Korelasyon analizinden elde edilen bulgulara göre motivasyon boyutları ve psikolojik iyi oluş durumu arasından pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Psikolojik iyi olma durumu ile en yüksek korelasyona sahip olan boyutun kimlik oluşturma ve başarıma olduğu belirlenmiştir ($r=,32$; $p<,01$). Psikolojik iyi olma durumu ile en düşük korelasyona sahip olan boyutun ise fiziksel sağlık olduğu tespit edilmiştir ($r=,24$; $p<,01$). Regresyon analizi ile, psikolojik iyi oluşa demografik özelliklerin ve motivasyon faktörlerinin etkisi araştırılmak istenmiştir. Bu doğrultuda, model tüm demografik değişkenler ve motivasyon faktörlerini kapsayan şekilde oluşturulmuştur. Model istatistiksel olarak anlamlıdır ($F(997) = 43,91$; $p<,01$) ve psikolojik iyi oluşun açıklanma oranı %15'tür. Beta değerleri incelendiğinde kimlik oluşturma ve başarıma ($\beta = ,17$; $p<,01$), sosyalleşme ($\beta = ,17$; $p<,01$), fiziksel sağlık ($\beta = ,14$; $p<,01$) ve gelir ($\beta = ,11$; $p<,01$) değişkenlerinin psikolojik iyi oluşa etkisi olduğu saptanmıştır.

Sonuç olarak, motivasyon, psikolojik iyi oluş halini kimlik oluşturma ve başarıma, fiziksel sağlık, sosyalleşme boyutlarıyla etkilemektedir. Bunun yanında tüm demografik değişkenler içinden yalnızca gelirin psikolojik iyi oluş haline anlamlı etkisi vardır. Motivasyon faktörleri daha soyut kavramlar olmasına rağmen gelirin somut bir faktör olarak psikolojik iyi oluş haline pozitif etkisi dikkat çekicidir.

ENGLISH SCHOOL THEORY AND SPORTIVE REFLECTIONS OF INTERNATIONAL SOCIETY IDEA IN INTERNATIONAL RELATIONS

Yusuf BARSBUĞA, İbrahim Bülent FİŞEKÇİOĞLU

Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Konya

Within adventure of the “Nation State” arising from the second half of the 19 th century until today, states used many parameters in relations with each other. As being separated from the Politics Science after the 1st World War and regarded as an original discipline, the basic argument of the International Relations discipline has been to build up peace in international relations, but with technological developments, the discipline has become richer in different issues theoretically day by day. The English School Theory is one of opinion perspectives making significant contributions to the discipline. Especially the theory which gained momentum dating from the second half of the twentieth century, benefited from international society idea in order to comment on world politics.

Sport has become an indispensable building stone of social life in recent centuries and so it has started to affect people at first, then communities and groups in many concerns. The recognizable effects of sport have been also seen in politics. Even if there has been a general judgment that sport and politics cannot be involved in each other, now sport has become a structure gathering masses and thus one of the socio-cultural institution shaving an important role in international relations. All states have determined their own sport policies and contributed to their international prestige and strength in front of other countries due to their policies, especially their success in competitions held in international fields.

In this study, from the theories representing different perspectives in the International Relations discipline, the historical process, representatives and methods of the English School Theory and the practicability of the idea “International Society”, given via three traditions by the English School Theory, on sportive perspectives were assessed using the literature screening model.

In conclusion, sport has become one of the substantial cases with its increasing effects in various fields. With the effects of technological developments, reflections of globalisation have shown themselves in sportive activities. The international society idea mentioned in the study has been perceived as an utopia by many people. Absolutely in current conditions borders and nation state concept are in such a process, activating this idea in each field, bringing countries under a common roof will not go beyond an optimistic dream. But sport, described as a low policy, has a tendency towards peace-based effects on tensions and negative relations between countries.

Keywords; English school theory, international society, sport

SB189

SPOR TESİS İŞLETMELERİ YÖNETİCİLERİNİN SPORDA RİSK YÖNETİMİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

²Güven SEVİL, ¹Caner ÖZGEN

¹Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi, Açık Öğretim Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Özellikle 1980'li yıllardan itibaren sporun modern insanın boş zamanlarını sağlıklı şekilde değerlendirmesinde kullanılan çok popüler bir olgu haline gelmesi, onu büyük bir endüstriye dönüştürmüştür. Sporun kazandığı endüstriyel boyut, spor tesislerinin niceliğinde ve niteliğinde önemli gelişmeler yaşanmasına neden olmuştur. Yaşanan bu gelişmeler spor tesislerini, sporun ve işletmeciliğin doğasından kaynaklı birçok riski bünyesinde barındıran kurumlar haline getirmiştir. Bu araştırmanın amacı, spor tesis işletmeleri yöneticilerinin risk yönetimine ilişkin görüşlerini incelemektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu amaç doğrultusunda, nitel araştırma yöntemlerinden 'yarı yapılandırılmış görüşme tekniği' kullanılarak özel ve kamu spor tesislerinden sorumlu toplam 11 spor tesisi yöneticisiyle bireysel görüşmeler yapılmış ve görüşmeler ses kayıt cihazı ile kayıt altına alınmıştır. Tesis yöneticilerinden elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış ve içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir.

SONUÇ: Yapılan analizler sonucunda; (1) Risk=Belirsizlik Risk Yönetimi=Belirsizliklerin Yönetimi, (2) Spor = Risk, (3) İnsan Sağlığı, (4) Eğitimin önemi, (5) Yöneticilerin sorumluluğu temaları ortaya çıkmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre özel spor tesis yöneticilerinin, kamu spor tesis yöneticilerine göre sporda risk yönetimine ilişkin görüşlerinin önemli ölçüde farklı olduğu ortaya konulmuştur.

TARTIŞMA: Literatürde yapılan araştırmalar paralel olarak bu araştırmada elde edilen bulgulara göre kamu ve özel sektör tesis yöneticilerinin algıladıkları risklerin farklı olduğu ortaya çıkmıştır. Yine literatürde yapılan araştırmalar paralel olarak tesis yöneticileri risklerin önüne geçilmesindeki en önemli faktör olarak eğitimi göstermiştir.

SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN İSTİHDAM EDİLEBİLİRLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

¹Nuh Osman YILDIZ, ¹Güçlü ÖZEN, ²Tayfun Gürkan BOSTANCI

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Bolu

²Kafkas Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Kars

GİRİŞ: İş gücü piyasasındaki donanımlı, yetenekli ve nitelikli çalışanların istihdam edilmesi kar oranına ve verime kaçınılmaz bir katkı sağlamaktadır. İstihdam edilebilirlik bireyin bir iş elde edebilme, işsizlikten kurtulabilme, iş yerinde değişiklik yapabilme ve bireysel kariyerini geliştirme kapasitesi olarak tanımlanmaktadır. Dolayısıyla gelişmiş ülkeler, bu özellikleri bireye kazandıracak olan yükseköğretim kurumlarına ciddi anlamda yatırımlar yapmaktadır. Bu durum tercih edilebilirliği arttıran yükseköğretim kurumlarının sayısında bir artışa ve bu artışla birlikte işsizlik oranının artmasına da neden olmaktadır. Üniversitelerde öğrenim gören bireylerin istihdam edilebilme algılarına, üniversitenin ve buna bağlı olarak gelişen bireysel özelliklerin etkisini göz ardı etmek mümkün değildir. Bu bağlamda gün geçtikçe sayılarında artış olan lisans bölümlerinden birisi olan spor yöneticiliği bölümlerinin alandaki iş gücü ihtiyacının üzerinde eleman yetiştirmesi bireylerin istihdam edilebilmelerine ilişkin farklı algıların oluşmasına sebep olmuştur.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda okuyan Spor Yöneticiliği Bölümü öğrencilerinin istihdam edilebilirlik algılarını ölçmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışma genel tarama modellerinden kesit alma yöntemi ile dizayn edilmiştir. Çalışmanın evreni, örnekleme ile aynı olup Abant İzzet Baysal Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği Bölümünde okuyan 73 (25 kadın 48 erkek) kişiden oluşmaktadır. Çalışmada ölçüm aracı olarak Rothwell et al. (2008) tarafından geliştirilip Karlı Ü. (2016) tarafından Türkçe'ye geçerlik ve güvenirliği yapılmış olan 10 sorudan oluşan "Üniversite Prestij", "Çalışma Alanına Güven" ve "Kişinin Kendisine İnanç" olarak üç boyuttan oluşan "İstihdam Edilebilirlik Algısı Ölçeği" kullanılmıştır.

BULGULAR, TARTIŞMA ve SONUÇ: Elde edilen bulgular sonucunda bireylerin yaş, cinsiyet, sınıf, aktif spor yapma durumu ve alanda çalışmış olma durumu değişkenleri açısından anlamlı bir fark bulunmamasına karşın bireylerin bir yabancı dil bilme değişkeni ile ölçeğin alt boyutu olan kişisel inanç alt boyutu arasında anlamlı ve olumlu yönde bir fark saptanmıştır. Karlı (2016) tarafından yapılan bir çalışmada da yabancı dil bilen lisans mezunlarının istihdam edilebilirlik ile ilgili kendilerine olan kişisel inançları arasında pozitif yönde anlamlı bir fark bulunmuştur. Bunun yanı sıra De Vos ve arkadaşları (2011)'nin da yaptığı bir araştırmada üniversite okuyan öğrencilerin kendi ana dilleri haricinde ikinci bir dil bilmeleri ile istihdam edilebilirlik ölçeğinin alt boyutlarından olan kendilerine olan inançları arasında anlamlı yönde bir ilişki saptanmıştır. Bu çalışmalarda bulunan sonuçlar bu çalışmada bulunan sonuç ile paralellik göstermektedir. Ayrıca genel ağırlıklı not ortalaması değişkeni açısından 4 lük sistemde not ortalaması 0.00 – 1.99 arasında olan bireylerin, not ortalaması 2.00 – 4.00 arasında olan bireylere göre istihdam edilebilirlik algılarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. İlgili alan yazını incelendiğinde bazı araştırmalarda bireylerin akademik başarı düzeyleri ile kendilerine olan inançları arasında doğru orantılı bir ilişki saptanmışken bazı araştırmalarda ise bireylerin akademik başarı düzeyleri ile kendilerine olan inançları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu çalışmada ise alan yazınındaki sonuçların tam tersine akademik başarı düzeyleri düşük olan bireylerin akademik başarı düzeyleri yüksek olan bireylere göre istihdam edilebilirlik algılarının kendilerine olan inançları alt boyutu açısından daha yüksek olduğu saptanmıştır. Bu farklılığın akademik başarı düzeyi düşük olan bireylerin kişisel gelişimlerine önem verip, kendilerini geliştirmeleri ve bu gelişimlerinin farkında olmalarından dolayı olduğu düşünülmektedir.

SB217

KARL MARX AND REFLECTIONS OF CLASS THEORY ON SPORT CULTURE

Yusuf BARSBUĞA, İbrahim Bülent FİŞEKÇİOĞLU

Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Konya

19th century was a period which witnessed to intensive developments in terms of technology, science, politics and opinions. One of the philosophers who made significant contributions to the opinion world in that period, was Karl Marx with a universal view point about economy and society based on the dialectic materialistic interpretations of history. Marx, who had marks from the Enlightenment period, was affected from various opinions of the relevant period and created his own thinking system. In addition to his many contributions in both social dimensions and economic and financial fields, one of Marx' important contributions was class theory.

The social stratification issue was analyzed and commented by many sociologists such as Marx, Engels, Weber and Durkheim. Social stratification has considerably various reflections in social life, which has allow edits spreading effects in different fields each passing day. One of these reflections is sport. Sport, which addresses to large masses, is experienced at each section of social life in both amateur and professional dimensions, not only concerns people but also is included in laws of states and used as a political instrument in international dimensions.

In this study; based on Marx's thinking system, Historical Materialism, Sub-Structure - Upper-Structure Relation, Production Relations, Alienation and Class concept were examined under different titles, within the light of social stratification and social class concepts, their reflections and effects on the sport case were evaluated using the literature screening model.

In conclusion, the stratification concept, described as the hierarchical classification of difference, was determined to be related with factors such as income level, social environment, culture, physical environment, and have effects on sportive activities. As an indispensable social dimension of our age, sport has been influenced from these concepts as well. In accordance with people's income levels, diversified branches, because of cultural constraints, interferences in sportive performance desires or limitations in certain branches have shown themselves. Also, physical environment, natural conditions of the living place have been influential on sport and sport branch selection.

Keywords; Karl marx, class theory, sport, stratification

GENÇLERİN REKREATİF FAALİYETLERE KATILIMINA GÖRE SALDIRGANLIK DURUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

¹Yener AKSOY, ²Yılmaz AKSOY

¹Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Saldırganlık “canlı bir varlığa zarar verme veya incitme amacıyla yöneltilen, canlının da böyle bir işlemde kaçındığı davranış” olarak ifade edilmektedir Baron ve Richardson, (1994).Okul çağı döneminde olumlu davranışlar kadar olumsuz davranışta gelişebilir. Birçok etken saldırganlık derecesini etkilerken, şiddet toplumun her kategorisinde hızla artmaya devam eden ve kişiyi olumsuz etkileyen durum olarak birçok defa gözlemlenmektedir. Okul çağındaki gençlerde daha etkili olan şiddete meyilli olma arkadaş grubundaki çatışmalar, gelir durumu, ailenin eğitim durumu, okul döneminde ilgisiz aile profili, okulun fiziki şartları, evden uzak olma, aşırı TV izleme ya da hiç izlememe ve arkadaşlarından fikir olarak uzak kalma gençleri saldırganlığa iten durumlardan bazılarıdır.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı 13-14 yaşlarında ki ortaokul öğrencilerinden okullarının sportif ve sosyal faaliyetlerine katılım durumları ve televizyon izleme zamanlarına göre Saldırganlık Ölçeği puanları karşılaştırmaktır.

METOT: Bu çalışma 13-14 yaşlarında ortaokul öğrencilerinden rastgele seçilen 413 erkek ve yine rastgele seçilmiş 467 kız öğrenci toplam 880 öğrenciye okullarına gidiş-geliş durumları, günlük televizyon izleme saatlerine göre Saldırganlık Ölçeği anketinin değerlendirilmesi yapılmıştır. Örneklem alınan iki farklı grubun saldırganlık ile ilgili tutum ve davranışlarını karşılaştırmak için, Tuzlunun hazırladığı Saldırganlık Ölçeği kullanılmıştır. Saldırganlık Ölçeği açık, gizli, fiziksel, sözel ve dolaylı saldırganlıkla ilgili davranışları ölçmeye yönelik 45 maddeden oluşmaktadır. Ölçekteki 30 madde düz, 15 madde ise ters ifadeler şeklinde düzenlenmiştir. Ters ifade olarak düzenlenen maddelerin puanlanması tersine çevrilerek yapılmaktadır. Ölçekte puanının yükselmesi saldırganlık düzeyinin artmasına işaret etmektedir. Saldırganlık ölçeğinden alınabilecek en düşük puan 45, en yüksek puan ise 225'tir. Değişkenlerin analizinde SPSS 22.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Bağımsız iki grubun nicel verilere göre bir biri ile karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi Monte Carlo sonuçlarıyla birlikte kullanıldı. İç tutarlılıklar Cronbach alpha değeri ile gösterilmiştir. Nicel değişkenler tablolarda ortalama \pm std.(standart sapma), medyan \pm IQR(Interquartile Range) ve Kategorik değişkenler ise n(%) olarak gösterildi. Değişkenler %95 güven düzeyinde incelenmiş olup p değeri 0,05 ten küçük anlamlı kabul edildi.

SONUÇ: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik analizi sonucunda, Saldırganlık Ölçeği anketinin güvenirlik katsayısı 0,810 olarak araştırmanın güvenirliğini sağlamada yeterli olarak bulunmuştur.Okulun sportif ve sosyal faaliyetlerine katılan ve katılmayan kız öğrenciler arasında anlamlı şekilde bir fark gözlemlenmezken, erkek öğrencilerle faaliyetlere katılmayan öğrenciler arasında Saldırganlık Ölçeğine göre faaliyetlere katılanların lehine anlamlı bir fark görülmektedir($P<0,001$). Rekreatif faaliyetlere katılan erkeklerin saldırganlık ölçeği;132, Katılmayanların Puanı;137 +/-17 olarak bulunmuştur. Televizyon izleyenler ile izlemeyenlerin arasında Saldırganlık Ölçeği düzeyinde anlamlı bir fark bulunamamıştır.($P>0,001$).

TARTIŞMA: Okullarının Sosyal ve Sportif faaliyetlerine katılan öğrencilerin, katılmayan öğrencilere göre şiddet meyillerinin daha düşük olduğu görülmektedir($P<0,001$). Diğer parametrelerdeki ölçümlerde anlamlı bir fark bulunamamıştır. Önceden yapılan birçok çalışmada da sportif faaliyetlere katılan bireylerin daha sosyal oldukları ve ruhsal durumlarının da daha sağlıklı olduğu gözlemlenmektedir. Yaptığımız çalışmada da gözüktüğü gibi sportif ve sosyal faaliyetlere katılmak kişilerin ruhsal durumuna olumlu etki yaptığı görülürken, sosyal faaliyetlere katılmayanların saldırganlık puanının yüksek çıkması beklenen bir sonuçtur.

SB224

REKREASYON FAALİYETLERİNİN YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ

¹Soner ÇANKAYA, ²Yener AKSOY

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, Ordu

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Teknoloji ile birlikte ortalama yaşam süresi artmış, insanlar yaşam kalitesine daha fazla önem vermeye başladıkları halde hızlı değişen teknoloji stresli iş hayatı, göçlerle beraber hızlı kentleşme stres yaratan hastalıkların önem kazanması ve toplumun daha fazla sağlıklı yaşamdan dert yanmasına sebep olmuştur.

AMAÇ: 20-45 yaş erkek bireylerin rekreasyon faaliyetlerine katılan ile katılmayanların Yaşam Kalitesi Ölçeği puanlarını karşılaştırmaktır.

METOT: Çalışmanın örneklemini çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden toplam 282 personel (141 sportif faaliyetlere katılan, 141 sportif faaliyetlere katılmayan) oluşturmaktadır. Ölçek 14 yaş ve üzerindeki kişilere uygulanabilmekte, 36 maddeden oluşmaktadır ve 8 boyutun ölçümünü sağlamaktadır; fiziksel fonksiyon (10 madde), sosyal fonksiyon (2 madde), fiziksel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları (4 madde), emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları (3 madde), mental sağlık (5 madde), enerji/vitalite (4 madde), ağrı (2 madde) ve sağlığın genel algılanması (5 madde). Ayrıca son 12 ayda sağlıktaki değişim algısını içeren bir madde de bulunmaktadır ve bu şu an için ölçümde kullanılmamaktadır. Adı geçen madde dışında ölçek son dört haftayı göz önüne alarak değerlendirilmektedir. Alt ölçeklerle sağlığı 0-100 arasında değerlendirir ve 0 kötü sağlık durumunu, 100 iyi sağlık durumunu gösterir. Sportif faaliyetlere katılan ile katılmayan bireyler açısından Yaşam Kalitesi Ölçeği ve alt boyutlarından alınan puanlara uygulanan Kolmogrov-Smirnov ($n \geq 50$ için) test sonuçlarına göre hata terimlerinin normal dağılım göstermemesi ($P < 0,05$) nedeni ölçekten ve alt boyutlardan alınan toplam puanlar arasındaki farklılıklar Mann-Whitney U testi ile ortaya konulmuştur.

SONUÇ: Rekreasyon faaliyetlerine katılanlar ile katılmayanların Yaşam Kalitesi Ölçeği alt boyutlarında anlamlı bir fark bulunmuştur ($P < 0,001$). Rekreasyon faaliyetlerine katılanların Yaşam Kalitesi puanı faaliyetlere katılmayan bireylere göre daha yüksek bulunmuştur. Rekreasyon faaliyetlerine katılanların yaşam kalitesi puanı; fiziksel sağlık; 81,84, fiziksel rol; 81,91, genel sağlık durumu; 67,73, canlılık; 43,90, Rekreasyon faaliyetlerine katılmayanların yaşam kalitesi puanı; fiziksel sağlık; 75,28, fiziksel rol; 68,97, genel sağlık durumu; 59,96, canlılık; 36,88 şeklinde bulunmuş ($P < 0,001$). Diğer alt boyutlarda anlamlı bir fark bulunmamıştır ($P > 0,001$). Bulgular incelendiğinde çalışmaya katılan bireyler içerisinde sportif faaliyetlere katılan bireylerin katılmayanlara göre yaşam kalitesinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Sportif faaliyetlere katılanların Fiziksel sağlık, fiziksel rol, genel sağlık durumu ve Canlılık puanları sportif faaliyetlere katılmayanlara göre daha yüksek bulunmuştur.

Tablo 1.

Grup	n	Ortalama	Std. Sapma	Median	IQR	P-değeri
Fiziksel Sağlık						
Faaliyetlere Katılan	141	81,84	22,90	95,00	38,75	<0,001
Katılmayan	141	75,28	22,50	85,00	25,00	
Fiziksel Rol						
Faaliyetlere Katılan	141	81,91	28,68	100,00	25,00	0,001
Katılmayan	141	68,97	35,72	75,00	50,00	
Vücut Ağrısı						
Faaliyetlere Katılan	141	79,25	20,48	82,00	29,00	0,169
Katılmayan	141	74,61	23,57	81,50	43,00	
Genel Sağlık Durumu						
Faaliyetlere Katılan	141	67,73	14,42	67,00	20,00	0,002
Katılmayan	141	59,96	19,75	62,00	30,00	
Canlılık						
Faaliyetlere Katılan	141	43,90	14,69	45,00	25,00	0,006
Katılmayan	141	36,88	19,65	40,00	20,00	
Sosyal Fonksiyon						
Faaliyetlere Katılan	141	74,20	21,58	75,00	25,00	0,371
Katılmayan	141	71,63	23,14	75,00	37,50	
Rol emesyonel						
Faaliyetlere Katılan	141	75,18	31,47	100,00	33,33	0,055
Katılmayan	141	65,72	38,62	66,67	66,67	
Mental Sağlık						
Faaliyetlere Katılan	141	62,50	17,42	60,00	23,00	0,163
Katılmayan	141	58,13	16,05	60,00	28,00	

TARTIŞMA: Rekreasyon faaliyetlerine katılanların Yaşam Kalitesi puanı faaliyetlere katılmayan bireylere göre daha yüksek bulunmuştur. Rekreasyon faaliyetlerine katılmanın Yaşam Kalitesi alt boyutlarına olumlu etki ettiği söylenebilir. Fiziksel egzersiz ve rekreasyon faaliyetleri sağlığın korunmasında da çok önemli ipuçları vermekle beraber Rekreasyon faaliyetlerine katılanların Yaşam Kalitesi puanlarının faaliyetlere katılmayan bireylere göre daha yüksek olmasının nedeni olarak düşünülebilir. Kişilerin sağlığını etkileyen genel bir yaklaşım planı hazırlanarak rekreasyon faaliyetleri düzenlenmelidir.

SB231

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN LİSANSÜSTÜ EĞİTİME İLİŞKİN GÖRÜŞ VE BEKLENTİLERİNİN İNCELENMESİ

¹Nesrin YÜCE, ²Durdu Mehmet SAVRUN, ²Hüseyin KÖSE

¹Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin lisansüstü eğitime ilişkin görüş ve beklentilerinin incelenmesidir. Bu doğrultuda 2015-2016 öğretim yılı Güz Döneminde Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilere Kazu ve Pullu (2011)'nin geliştirmiş olduğu "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Lisansüstü Eğitime İlişkin Görüş ve Beklentileri" anket formu kullanılarak görüşlerini belirtmeleri istenmiştir. Yapılan bu araştırmada; öğrencilerin lisansüstü eğitim görmeye ilişkin düşünceleri ve sonraki eğitim yaşamlarında bu eğitimi görüp görmeyecekleri konusunda önemli bilgiler elde edileceği düşünülmüştür.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmanın evrenini, 2015-2016 Öğretim Yılı Güz Döneminde Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Spor Bilimleri Fakültesinde araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 151 öğrenci örnekleme temsil etmektedir. Araştırmaya katılan öğrencilerin 67'si (% 44.4) kadın ve 84'ü (% 55.6) erkektir.Çalışmada 2 bölümden oluşan veri toplama aracı kullanılmıştır. Birinci bölümde Kazu ve Pullu (2011)'nin geliştirmiş olduğu "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Lisansüstü Eğitime İlişkin Görüş ve Beklentileri" anket formu kullanılmıştır. İkinci bölümde ise, demografik bilgiler elde etmeye yönelik sorular kullanılmıştır.Katılımcıların verdikleri cevapların demografik değişkenlere göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA)'dan yararlanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçme araçlarının, geçerlilik-güvenirlilik analizlerinin yapılması için, SPSS 23.0 paket programı kullanılmıştır.

SONUÇ: Yapılan analizler sonucunda lisansüstü eğitimi isteme konusunda öğrencilerin kararsız oldukları görülmüştür. Öğrenciler genellikle; "akademisyen olmak" ve "öğretmenlik mesleğinde kendimi geliştirmek istiyorum" cevabını vermişlerdir. Lisansüstü eğitimi isteyenlerin oranının istemeyenlere göre fazla olmasına karşın bu eğitimi almak için gerekli olan Akademik Personel ve Lisansüstü Eğitimi Giriş Sınavı (ALES), ile Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavına (YDS) girme oranının düşük olduğu dikkat çekici bir sonuç olarak değerlendirilebilir. Katılımcılar, lisansüstü eğitime girişte mülakat sınavının olmaması gerektiğini ve lisans not ortalamasının daha önemli olması gerektiğini belirtmişlerdir. Bu görüşler değerlendirmeye alınarak araştırmanın sonucunda, lisansüstü eğitimi iş fırsatı gibi görmekten ziyade nitelikli bilgi üretecek insanların tercih ettiği bir alan haline dönüştürülmelidir. Lisans öğrencilerine lisansüstü eğitim süreci hakkında bilgilendirme çalışmaları ilgili enstitü tarafından yapılmalıdır.

FUTBOL GERÇEKTEN ADİL BİR OYUN MU?: FUTBOL HABERLERİNE KAYIRMACILIK PERSPEKTİFİNDEN BİR ANALİZ

¹İrem KAVASOĞLU, ²İ. Fatih YENEL

¹Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Adana

²Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

GİRİŞ AMAÇ: Spor, toplumdaki hakim kültürel değerleri yansıtan önemli bir toplumsal alandır. Tüm dünyanın tartışmasız en popüler spor dalı olan futbol ise, toplumsal pratikleri anlamada önemli bir işlev görmektedir. Bu çalışmanın amacı, gazetelerde futbol hakemlerinin müsabaka yönetimleri ve hakemlik kurumu hakkında çıkan haberleri, kayırmacılık perspektifinden incelemektir. **Materyal ve Yöntem:** Araştırma verilerine 27 Ocak- 29 Şubat 2016 tarihleri arasındaki Fotomaç ve Habertürk gazetelerinin spor haberleri analiz edilerek ulaşılmıştır. Nitel araştırma yaklaşımı benimsenerek gerçekleştirilen araştırmanın verileri doküman incelemesi yoluyla elde edilmiştir. Araştırma verileri içerik analizi ile çözümlenmiştir. **Bulgular:** Araştırmanın bulguları, gazetelerde hakemlerin kayırmacı eğilimleri ile hakemlik kurumunda/futbolun yönetim organında kayırmacı ilişkilere yönelik haberlerin olduğunu göstermektedir. **Sonuç:** Bu haberlere göre hakemler faul kararı, kart gösterme, uzatma süresi ve penaltı kararı verirken kayırma eğiliminde bulunabilmektedir. Hakemlik kurumunun yönetim pratiklerinde ise kronizm ve nepotizmin belirgin olduğu anlaşılmaktadır. **Tartışma:** Sonuç olarak, eşitsizliğe yol açan bir uygulama olan kayırmacılık, futbolun adil şartlarda oynanmasını engellemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kayırmacılık, nepotizm, kronizm, futbol, gazete haberi

INTRODUCTION and AIM: Sport is an important social field reflecting the prevailing cultural values in society. Football, which is undoubtedly the world's most popular sport branch, plays an important role in the understanding sense of social practices. Purpose of this study is to review the news about decisions of the football referees in the competitions and referees' institution from the perspective of favoritism. **Material and Methods:** Research data has been analyzed by reaching sport reports in the issues of Fotomaç and Habertürk which is published between 27 Jan. and 29 Feb. 2016. The data of this study were collected by using qualitative approaches and document analysis was used in the study. Content analysis was performed on the data of the study. **Findings:** Findings of research shows that there are news about referee bias and favoritism of referees' institution. **Conclusion:** According to these news, referees may show tendency to favor in decisions of foul, cards, extra time and penalty. And this is also been understood there is significant cronysim and nepotism in management practices of referees' institution.

DISCUSSION: As a result favouritism which is a practice that led to inequality, prevents football to be played on fair conditions.

Keywords: Favoritism, nepotism, cronyism, football, mass media

SB236

İÇSEL-DIŞSAL MOTİVASYONUN ÖRGÜTSEL GÜVEN DÜZEYİNE ETKİSİ: BURSA GENÇLİK HİZMETLERİ VE İL SPOR MÜDÜRLÜĞÜ ÖRNEĞİ

²Sevim GÜLLÜ, ³Süleyman ŞAHİN, ¹Esra KIZILOĞLU

¹Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü, Konya

²İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetim Bilimleri ABD, İstanbul

³Bursa Gençlik Hizmetleri ve İl Spor Müdürü, Bursa

GİRİŞ ve AMAÇ: Motivasyon, bireyi harekete geçiren gücün kaynağı açısından içsel ve dışsal olmak üzere iki önemli boyutta ele alınabilir. İçsel motivasyon da kişiyi işin kendisi motive ederken, dışsal motivasyonda çevreden gelen etkenler motive etmektedir. (Ersarı ve Naktiyok, 2012:83) Örgütsel güven günümüzde, örgütsel başarının artırılması, etkinlik ve verimliliğin yaratılması açısından büyük önem taşımaktadır. Örgütün başarılı, etkin ve verimli olmasının, örgütte yöneticiler ile çalışanların birbirine duydukları güvene büyük ölçüde bağlı bulunur. (Asunakutlu, 2011:1) Örgütsel güvenin, tüm çalışanların kendilerine ve birbirlerine duydukları güven derecesi ile ilgili olarak oluştuğu ve örgütsel yapıyı belirli ölçüde etkilediği kabul edilmektedir. (Asunakutlu, 2002:1) Örgütsel güven, gerek örgütler arası gerekse örgüt içi güveni ifade eder. Örgüt içinde örgütsel güven incelendiğinde yine birkaç boyut söz konusudur. Bunlar; iş arkadaşlarına güven, amire/yöneticiye güven ve örgüte güvendir. (Çubukçu ve Tarakçıoğlu, 2010:58) Bu çalışmanın amacı, işgörenlerin içsel ve dışsal motivasyonun örgütsel güven düzeyine etkisini araştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırma grubunu Bursa Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde çalışan 164 kişi oluşturmaktadır. Araştırma verilerine ulaşmak için anket tekniğinden faydalanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 20 programıyla analize tabi tutulmuştur. Araştırmada Dündar ve diğerleri (2007) tarafından geliştirilen “içsel-dışsal motivasyon ölçeği” ve Tokgöz ve Seymen (2013) tarafından geliştirilen “örgütsel güven ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen verilere bağımsız t-testi, ANOVA testi, kolerasyon ve regresyon testleri uygulanmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğu erkek olup 31-40 yaş aralığında yer almaktadır. Çoğunlukla evli olan katılımcılar ağırlıklı olarak lisans mezunudur. Pozisyonlarına baktığımızda ise katılımcılarımızın yarısının antrenör-cankurtaran olduğunu görmekteyiz. Aynı zamanda kurumda kıdemleri ve hizmet süreleri genel itibariyle 1-5 yıl'dır.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Veriler üzerinde yapılan testler sonucunda erkek katılımcıların kadın katılımcılardan daha fazla örgütlerine güven duydukları, evli katılımcıların da bekar katılımcılara göre daha fazla içsel-dışsal motivasyon ve örgütsel güven yaşadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan korelasyon ve regresyon analizi sonuçlarına göre ise içsel motivasyon değişkeni ile örgütsel güven değişkeni arasında pozitif yönlü ve orta düzeyde bir ilişki ($r=0,555$) olduğu, dışsal motivasyon ile örgütsel güven arasında ise pozitif yönlü ve yüksek düzeyde bir ilişki ($r=0,790$) olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak çalışmaya katılımcıların dışsal motivasyonlarının örgüte güven ve alt boyutları ile arasında daha yüksek bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Yani katılımcıların içsel ve dışsal motivasyonları arttıkça örgüte güvenleri de artmaktadır.

Anahtar Sözcükler: İçsel motivasyon, dışsal motivasyon, örgütsel güven, Bursa Gençlik Hizmetleri ve İl Spor Müdürlüğü Çalışanları

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖRGÜTSEL ADALET ALGILARI İLE ÖRGÜTSEL İNTİKAM (ÖÇ ALMA) EĞİLİMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

¹Sevim GÜLLÜ, ²Süleyman ŞAHİN

¹İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetim Bilimleri ABD, İstanbul

²Bursa Gençlik Hizmetleri ve İl Spor Müdürlüğü, Bursa

GİRİŞ ve AMAÇ: Örgütsel güven ve adalet mekanizmalarının doğru işletildiği örgütlerde çalışanlar da kendilerini daha huzurlu hissetmekte, örgütsel bağlılıkları artmakta dolayısıyla örgüt içinde birbirlerine karşı sağlıklı tepkiler geliştirebilmektedir. Tam tersine, çalışanların kendilerini ifade etmesinin kısıtlandığı, örgütsel adalet ve güven duygularının zayıf olduğu, yöneticilerin çalışanlarının başarılarını görmezden geldiği örgütlerde, çalışanlar da buna göre duygu ve düşünce geliştirmekte ve bu da olumsuz tepkileri beraberinde getirmektedir. İntikam; iş yavaşlatma, bazı bilgileri saklama, saldırgan bir işi için gereken desteği vermeme, saldırganı aşağılayıcı hareketlerde bulunma, saldırganı küçük düşürme ve utandırma, saldırganı başkalarına kötüleme, ihbar etme ya da saldırganı dava açma gibi değişik şekillerde ortaya çıkabilir. (Tripp vd., 2002; akt:Yılmaz, 2014:92) İntikam isteği, örgütsel adaletsizlik algısı ile ilişkilidir. (Chory ve Weateman, 2009:159) Herhangi bir türde algılanan adaletsizlik üretkenlik karşıtı iş davranışları ile ilgili olabilir; çünkü haksızlığa uğradığını düşünen çalışanlar, sömürülmeyi önlemek için işbirlikçi davranışlardan kaçınırlar. (Jones, 2009:526) Kendisine kötü davranıldığını ve adaletsizliğe maruz kaldığını düşünen kişide intikam duyguları oluşmaktadır. (Ambrose vd, 2002:952). Bu araştırmanın amacı öğretmenlerin örgütsel adalet algıları ile örgütsel intikam (öç alma) eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın çalışma grubunu; Bursa ilinde görev yapan 78'i kadın, 129'u erkek olmak üzere toplam 207 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Stuckless ve Goranson (1992) tarafında geliştirilen ve Satıcı, Can ve Akın (2012; 2015) tarafından Türkçeye uyarlanan "İntikam ölçeği" (Nayir, 2015) ile Niehoff ve Moorman (1993) tarafından geliştirilen "Örgütsel Adalet Algılaması Ölçeği" (Abbasoğlu, 2015) kullanılmıştır. Veriler; istatistiki yöntemler, t-testi, ANOVA ve Pearson Korelasyon Yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Toplanan verilerden elde edilen sonuçlara bakıldığında, hem örgütsel intikam (öç alma) hem de örgütsel adalet algısı bağımlı değişkenlerinden elde edilen verilerin çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) katsayılarının normal bir dağılıma sahip olduğu görülmektedir. Alt boyutlarda (dağıtımsal, adil işlem ve adil etkileşim alt boyutlarında) ve örgütsel intikam ölçeğinde cinsiyet, medeni durum, yaş, kıdem süresi, farklı yaş grupları değişkenlerinde manidar bir fark tespit edilememiştir. Ancak kadın ve erkek öğretmenler arasında dağıtımsal adalet konusunda erkekler lehine ($t = -1,663$; $p = ,048 < 0,05$) manidar fark tespit edilmiştir ANOVA testi sonucu; örgütsel intikam kavramında kurumda çalışma süresi 1-12 yıl olan bireyler lehine ($F = 2,566$; $p = ,038 < 0,05$) anlamlı farklılık belirlenmiştir. Diğer taraftan; korelasyon analizi sonucu, bireylerin örgütsel adalet algısı ile örgütsel intikam ölçeği arasında anlamlı ilişkinin olmadığını göstermektedir ($r = -,062$; $p > 0,05$). Ancak, örgütsel adalet ile alt boyutları olan dağıtımsal adalet arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ($r = ,704$; $p < 0,05$); adil işlem arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ($r = ,786$; $p < 0,05$); adil etkileşim arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ($r = ,868$; $p < 0,05$) ilişki söz konusudur. Sonuç olarak, Bursa ilinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin örgütsel adalet algılarının öç alma (intikam) eğilimleri ile bir ilişkisi bulunamamıştır; ancak örgütsel adalet kavramının her bir alt boyutu örgütsel adalet algılamalarını pozitif yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel intikam (öç alma) eğilimi, affetme eğilimi, örgütsel adalet algısı, beden eğitimi öğretmenleri

SB238

PSIKOLOJİK SÖZLEŞME İHLALİ ALGISI VE TÜKENMİŞLİK İLİŞKİSİ: BURSA GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ ÖRNEĞİ

²Süleyman ŞAHİN, ¹Sevim GÜLLÜ

¹İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetim Bilimleri ABD, İstanbul

²Bursa Gençlik Hizmetleri ve İl Spor Müdürlüğü, Bursa

GİRİŞ ve AMAÇ: Psikolojik sözleşme, örgütün ve çalışanın karşılıklı olarak yerine getirmeleri gereken yükümlülükleri içeren ancak, bireysel olarak çalışanın algılarına bağlı olan bir kavramdır. Algılanan psikolojik sözleşme ihlali; “çalışanın, kendi yapmış olduğu katkılarla karşılaştığında, kurumun bir ya da daha fazla yükümlülüğünü yerine getirmediği düşüncesine kapılması olarak adlandırılır. Maslach (1982:26), tükenmişliği; “profesyonel bir kişinin mesleğinin özgün anlamı ve amacından kopması, hizmet verdiği insanlar ile artık gerçekten ilgilenemiyor olması” biçiminde tanımlamıştır. Literatürde tükenmişlik; duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve kişisel başarıda düşme hissi olarak adlandırılan üç boyutta incelenmektedir. Duygusal tükenme; kişinin yaptığı iş nedeniyle duygusal olarak kendini aşırı derecede yüklenmiş, tükenmiş hissetmesidir ve tükenmişliğin en önemli belirleyicisidir. Duyarsızlaşma; kişinin hizmet verdiklerine karşı –bu kişilerin birer birey olduklarını dikkate almaksızın- duygudan yoksun biçimde tutum ve davranışlar sergilemesidir. Kişisel başarı eksikliği ise; sorunun başarı ile üstesinden gelememe ve kendini yetersiz görme olarak tanımlanır. Bu durumdaki bireyin işe karşı motivasyonu düşmüştür; kontrol eksikliği ve çaresizlik hisseder. Bireyde tükenmişlik, duygusal tükenme ile duyarsızlaşmanın artması, kişisel başarının ve başarı duygusunun azalması ile ortaya çıkmaktadır. (Üçok ve Torun, 2014)Bu çalışmanın amacı, işgörenlerin psikolojik sözleşme ihlal algıları ile tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın çalışma grubunu; Bursa Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü’nde görev yapan 72’i kadın, 113’ü erkek olmak üzere toplam 185 kişi oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Robinson ve Morrison (1995) tarafından geliştirilen ve Selekler (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan “Psikolojik Sözleşme İhlal Algıları Ölçeği” ile Maslach ve Jackson (1981) tarafından geliştirilen ve Ergin (1992) tarafından Türkçeye uyarlanan “Tükenmişlik Envanteri” kullanılmıştır. Veriler; istatistiki yöntemler, t-testi, ANOVA ve Pearson Korelasyon yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir. Toplanan verilerden elde edilen sonuçlara bakıldığında, hem psikolojik sözleşme ölçeğinde hem de tükenmişlik ölçeği ve alt boyutlarından elde edilen verilerin Çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) katsayılarının normal bir dağılıma sahip olduğu görülmektedir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Araştırma sonucunda; katılımcıların cinsiyet değişkeni hakkında bilgi vermektedir. T-testi sonucuna göre; psikolojik sözleşme ihlali algısı ($t = -.818$; $p = .414 > 0,05$) ile tükenmişlik ($t = -1,055$; $p = .293 > 0,05$) kavramlarında erkek ve kadınlar arasında manidar bir fark tespit edilememiştir. Ancak, kişisel başarıda düşme hissi alt boyutunda erkekler lehine anlamlı farklılık ($t = -3,318$; $p = .001 < 0,05$) bulunmuştur. Farklı mezuniyet durumuna sahip işgörenler arasında ve farklı yaş gruplarında yer alan işgörenler arasında; psikolojik sözleşme ihlali algısı ile tükenmişlik kavramı ve alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit edilemediği görülmüştür. Korelasyon analizi sonucu, bireylerin psikolojik sözleşme ihlali algısı ve tükenmişlik ölçeği arasında anlamlı ilişkinin olduğunu göstermektedir ($r = .212$, $p < 0.05$). Bu ilişki düşük düzeyde ve pozitif yöndedir. Ayrıca, psikolojik sözleşme ihlali algısı ile tükenmişliğin duyarsızlaşma ($r = .202$, $p < 0.05$) ve duygusal tükenme ($r = .231$, $p < 0.05$) alt boyutları arasında da pozitif yönde düşük düzeyde ilişki belirlenmiştir.

Sonuç olarak, psikolojik sözleşme ihlali algısı arttıkça tükenmişlik düzeyi de artmaktadır. Bu sonuç, literatürde benzer bir çalışma ile benzerlik göstermektedir. (Üçok ve Torun, 2014)

Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik, psikolojik sözleşme, bursa gençlik ve spor il müdürlüğü

FARKLI BÖLGELERDE ÇALIŞAN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİM ELEMANLARINDA ÖRGÜTSEL ÇEKİCİLİK VE İŞ DOYUMU

²Mehmet DALKILIÇ, ¹Şihmet YİĞİT, ³Alper Cenk GÜRKAN, ⁴İbrahim DALBUDAK

¹Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ

²Kilis 7 Aralık Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kilis

³Gazi Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ankara

⁴Süleyman Demirel Üniversitesi Atabey Meslek Yüksekokulu, Isparta

Farklı bölgelerde görev yapmakta olan beden eğitimi ve spor öğretim elemanlarının örgütsel çekicilik ve iş doyum düzeylerinin çeşitli faktörler açısından incelenmesi amacı ile gerçekleştirilen araştırmamızda, Türkiye'nin farklı bölgelerindeki 7 üniversitede görev yapan ve farklı akademik unvanlara sahip 12'si kadın ve 48'i erkek 60 öğretim elemanı oluşturulmuştur. Öğretim elemanları unvan değişkenine göre 5'i (%8,5) Doç. Dr, 18'i (%30,0) Yrd. Doç. Dr, 17'si (%28,3) Öğretim görevlisi, 8'i (%13,3) Okutman, 12'si (%20,0) Ar. Gör, olarak dağılmaktadır. Üniversitelerin seçiminde kuruluş tarihi en yeni olan ve öğretim elemanı sayısı en az olana bakılmıştır. "Minnesota İş Doyum Ölçeği" "Örgütsel Çekicilik" ve "Demografik Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ölçek boyutlarının aldığı puanlar 1 ile 5 arasında değerlendirilmektedir. Araştırmaya katılan öğretim görevlilerinin örgütsel çekicilik, içsel doyum, dışsal doyum, genel doyum puanları ortalamalarının akademik unvan, yaş, hizmet yılı, idarecilik süresi, idari görev, ders saati, medeni durum değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek için yapılan test sonuçlarına göre grup ortalamalarında anlamlı bir fark bulunmamıştır. İçsel, dışsal doyum ve örgütsel çekicilik arasında zayıf pozitif yönlü ilişki bulunmaktadır. Genel doyum ve örgütsel çekicilik arasında zayıf, pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öğretim elemanı, örgütsel çekicilik, işveren çekiciliği, iş doyum

SB261

BASKETBOL İL TEMSİLCİLERİNİN ÖRGÜTSEL BAĞLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

¹Alpay ALEV, ²Emre TÜREGÜN

¹Özel Erenler Güneş Okulları, Sakarya

²Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce

Örgüt ve bağlılık kavramlarının birlikteliğinden oluşan örgütsel bağlılık, iş görenin; kurumun amacına ve değerlerine olan inancını, kurumun amaçlarını uygulayabilmesi ve hedefine ulaşabilmesi için gayret etme arzusunun, kurumun üyesi olarak kalmak için hissettiği arzuyu ortaya koymaktadır. Örgütsel bağlılık konusunun önem oluşturması ve kurumlar için gerekli bir idari uygulama olarak onaylanması neticesinde bu konu ile alakalı pek çok çalışma yapılmaya başlanmıştır.

Basketbol İl Temsilcileri Basketbol Federasyonunun planı ve hedefleri doğrultusunda çalışan, kendi illerindeki basketbol organizasyonlarını düzenleyen federasyona karşı sorumlu olup o şehir ile federasyon arasında köprü vazifesi görerek çalışmalarını yapan kişilerdir.

Bu araştırmanın amacı, Basketbol İl Temsilcilerinin Basketbol Federasyonuna bağlılıklarının duygusal bağlılık, devam bağlılığı, normatif bağlılık alt boyut türlerinin farklı demografik özellikler ile beraber incelenerek örgütsel bağlılık düzeylerinin belirlenmesidir.

Araştırmanın evrenini Basketbol Federasyonuna bağlı görev yapan tüm il temsilcileri oluşturmaktadır. Bu amaçla, Türkiye Basketbol Federasyonu'na bağlı 2'si kadın 79'u erkek toplam 81 gönüllü İl temsilcisi araştırmaya katılmıştır. Araştırmanın amacına yönelik istenen verilerin toplanmasında anket tekniği kullanılmıştır. Anket il temsilcilerine elektronik posta yolu ile gönderilmiş ve cevaplanan anketler aynı yöntemle toplanarak analiz edilmiştir. Anket bilgi formunu demografik özellikler ve Meyer ve Allen (1984) tarafından geliştirilen ve Wasti (2000) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Örgütsel Bağlılık Ölçeği" oluşturmaktadır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerin analizinde SPSS Windows Version 20.0 istatistik programı kullanılmıştır. Veriler analiz edilirken frekans, ortalama, yüzde alma yöntemleri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunlukları Kolmogorov Smirnov testi ile sınanmıştır. Bu verilerin iki grup karşılaştırmalarında Mann Whitney U, Uç ve üzeri gruplar için Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Bağlılığın üç alt boyutuna ilişkin değerlendirmede Spearman's Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Anlamlılık $p < 0.05$ ve $p < 0,01$ düzeylerinde değerlendirilmiştir.

Araştırmada belirtildiği gibi kurumların varlığını devam ettirmesinde ve ilerlemesinde iş görenlerin kuruma olan bağlılıkları oldukça etkilidir. Kurumsal bağlılığa etki eden bir den fazla etken bulunmakla beraber bu etkenlerden hangilerinin kurumsal bağlılık üzerinde ne derecede etki yaptığı konusunda çok değişik neticelere varılmıştır.

Araştırma sonucunda, "Duygusal Bağlılık" alt boyut puanı 1,67 ile 5 arasında değişmekte olup ortalama $4,15 \pm 0,71$ 'dir. "Devam Bağlılığı" alt boyut puanı 1,43 ile 4,71 arasında değişmekte olup ortalama $2,68 \pm 0,66$ 'dir. "Normatif Bağlılık" alt boyut puanı 1,20 ile 5 arasında değişmekte olup ortalama $3,69 \pm 0,82$ 'dir.

Bu durumda, Basketbol Federasyonunda görev yapan İl temsilcilerinin, kişisel ve kurumsal hedef ve değerlerinin uyum gösterdiğini, İl temsilcilerinin kurumda kendi arzularıyla görev yaptıklarını gösteren duygusal bağlılık ile, görev yapanların kendini çalıştığı yere veya idarecilerine ahlaki bir sorumluluk duygusu hissetmesine bağlı meydana çıkan normatif bağlılık seviyesinin fazla olduğu görülmektedir. İl temsilcilerinin görev yaptığı yere verdiği katkıları da göz önünde bulundurarak kurumda görev yapmayı bir gereksinim olarak hissetmelerini işaret eden devamlılık bağlılığı davranışının ise zayıf olduğu gözükmektedir. Türkiye Basketbol Federasyonuna bağlı görev yapan 79'u erkek 2'si kadın 81 adet Basketbol İl Temsilcisinin ankete verdikleri cevaplara göre, örgütsel bağlılık alt boyut sınıflandırmaları olan duygusal bağlılık ve normatif bağlılık türlerinde farklı değişkenlere ve demografik özelliklere göre güçlü yönde bağlıdır.

Diğer alt boyut olan devam bağıllığında ise yaş, cinsiyet, görev yılı, medeni durum, eğitim durumu, önceki görev yılı gibi değişkenlere göre diğer alt boyutlardan da farklı olarak federasyona zayıf bir bağıllık söz konusudur.

SB271

REKREASYONEL AMAÇLI SPOR KOMPLEKSİ KULLANIMINI GÜDÜLEYEN FAKTÖRLERİN FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

¹Güçlü ÖZEN, Nedim Tekin, ²Şerife VATANSEVER

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi BESYO, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Bolu

²Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bursa

Yoğun iş temposu ve hareketsiz yaşam insanların iş, eğitim ve fizyolojik ihtiyaçlarına ayırdığı zaman dışında arta kalan serbest zamanlarını değerlendirme ihtiyacı doğurmuştur. Rekreasyon bilincinin artması ile beraber sadece çalışma alanında değil eğitim alanında da rekreatif anlamda çalışmalar yapıldığı gözlenmektedir. Özellikle yüksek öğretim kurumları eğitim dışında öğrencilerinin ve çalışanlarının serbest zamanlarını değerlendirmeleri amacıyla farklı etkinlik ve imkanlar sunmaktadır. Birçok üniversitede serbest zaman faaliyeti olarak fiziksel etkinlikler, sosyal etkinlikler, kültürel etkinlikler ve sanatsal etkinlikler göze çarpmaktadır.

Fiziksel etkinlikler için kampuslarda futbol sahaları, basketbol salonları, tenis kortları, yüzme havuzları, fitness merkezleri ve yürüyüş alanları öğrencilerin rekreatif ihtiyaçlarını giderebilmek için hizmet vermektedir. Öğrencileri spor yapmaya teşvik etmek için spora bakış açılarını ve spor yapmaya güdüleyen faktörlerin belirlenmesi gerekmektedir. Bu çalışmada üniversite öğrencilerini rekreatif egzersize güdüleyen faktörlerin farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma tekil tarama modellerinden kesit alma yaklaşımı ile gerçekleştirilmiş olup, veriler anket yöntemi ile toplanmıştır. Çalışmada Rogers ve Morris tarafından geliştirilen, Türkçe geçerlik ve güvenilirlik uyarlaması Gürbüz, Aşçı ve Çelebi tarafından yapılan "Rekreasyonel Egzersize Güdülenme Anketi" (REMM) kullanılmıştır. Ölçek 66 maddeden oluşan, Sağlık, Rekabet etme, Dış Görünüm, Sosyalleşme/Eğlenmek ve Beceri Gelişimi isimlerinde beş alt boyuttan oluşmaktadır. Gürbüz ve diğ. Tarafından gerçekleştirilen geçerlik çalışmasında iç tutarlılık katsayıları Cronbach Alpha 0.84 (beceri gelişimi) ile 0.93 (sağlık) arasında bulunmuştur. Bizim çalışmamız da ise; Cronbach's Alpha değerleri 0.81(beceri gelişimi) ile 0.92 (sağlık) arasında bulunmuştur. Araştırmanın çalışma evreni ve örneklem grubu aynı olup Abant İzzet Baysal Üniversitesi havuz ve fitness merkezini kullanan ve çalışmaya gönüllü katılan öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışmaya toplam 148 (95 erkek, 53 kadın) gönüllü öğrenci katılmıştır.

Yapılan analizler sonucunda cinsiyet değişkeni açısından rekabet ve sosyal eğlence alt boyutlarında, devam edilen fakülte, haftalık kullanım sıklığı, günlük kullanım miktarı değişkenleri açısından tüm alt boyutlarda ve etkinliğe kimlerle katılmayı tercih ettiği değişkeni açısından rekabet alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, örneklem grubunu oluşturan öğrenciler cinsiyet değişkeni açısından değerlendirildiğinde, erkelerin kadınlara tüm alt boyutlarda daha yüksek motivasyon puanına sahip olduğu, rekabet ve sosyal/eğlence alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Bu durumun güce dayalı etkinliklerde rekabeti tetikleyen ve sosyal yönden kendilerini spor ile ifade ederken karşı tarafa bir üstünlük kurmak düşüncesinden kaynaklanmış olabileceği söylenebilir. Katılımcıların haftalık ve günlük kullanım sıklığı arttıkça katılım motivasyonlarının arttığı gözlemlenmiştir. Bu durumun başlıca nedenleri arasında düzenli egzersiz yapmanın fiziksel ve zihinsel faydalarının ve zamanla artan sosyal çevrenin etkili olduğu, kullanım süresi ve günü arttıkça motivasyonu olumlu etkilemesi düşünülebilir.

BESYO' da okuyan öğrencilerinin diğer bölüm öğrencilerine göre tüm alt boyutlarda motivasyonlarının daha üst seviyede olduğu bunun da aldıkları spor eğitimi, sporcu geçmişe sahip olmaları ve egzersiz bilgilerinin daha iyi olması gibi nedenlerden kaynaklandığı düşünülebilir. On olarak öğrencilerin serbest zaman etkinliklerine arkadaşları ile katılıyor olmalarının daha fazla rekabetçi bir düşünceye neden olduğu söylenebilir.

Anahtar Sözcükler: Güdüleme faktörleri, rekreasyon, spor merkezi

TELEVİZYON REKLAMLARINDA SPOR İMGESİ: TÜRK TELEVİZYON KANALLARINDA YAYINLANAN REKLAMLARIN ANALİZİ

Hakan KATIRCI, Caner ÖZGEN, Arif YÜCE

Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ: Sporun kitle iletişim konusundaki potansiyelini keşfeden birçok marka, pazarlama hedeflerine ulaşmak için sporu bir araç olarak kullanmaktadır. Yapılan araştırmalarda, tüketicilerin reklamlarında spor imgesi kullanılan ürünlere karşı daha olumlu tutum geliştirmekte oldukları ortaya konulmuştur. Bu kapsamda spor her geçen gün reklam endüstrisinde kendine daha fazla yer bulmakta ve incelenmeye değer bir hal almaktadır.

AMAÇ: Araştırmanın amacı; Türkiye’de ulusal düzlemde yayın yapan televizyon kanalları içerisinde 1 Eylül-31 Kasım 2015 tarihleri arasında en fazla izlenme oranına (reyting) sahip programların reklam kuşaklarında yer alan reklamlarda spor imgesinin kullanış biçiminin incelenmesidir.

METOT: Araştırma kapsamında ilk olarak 1 Eylül 2015-31 Kasım 2015 tarihleri arasında en fazla izlenme oranına (reyting) sahip üç program belirlenmiştir. Belirlenen programların, 1-31 Aralık 2015 tarihleri arasında yayınlanan bölümlerinden her birinin reklam kuşakları kayıt altına alınmış, izlenmiş ve nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Ayrıca, reklamların bilgi içeriği, kullanılan spor imgesi ve sporun vurgulanan yönü de araştırma kapsamında değerlendirilmiştir.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Yapılan analizler sonucunda, 1-31 Aralık dönemi içerisinde Türk televizyonlarında yayınlanan reklamların, %24,10’nun spor imgesi barındırdığı belirlenmiştir. Spor branşları içerisinde ise en fazla (%51,06) futbol branşının kullanıldığı ve spor imgesinin en fazla inşaat (%57,14) ve telekürminasyon (%57,14) sektörlerine yönelik reklamların içeriğinde kullanıldığı tespit edilmiştir. Gerçekleştirilen araştırma ile benzer sonuçlara ulaşan ulusal ve uluslararası düzeydeki bilimsel çalışmalar, reklamlarda spor imgesinin kullanımının çeşitli dönemlere göre farklılık gösterdiğini belirtmekle birlikte sporun direkt ya da dolaylı olarak işletmelerin pazarlama iletişim faaliyetlerinde önemli bir araç olduğunu göstermektedir.

SB285

PROFESYONEL BASKETBOL VE VOLEYBOL ANTRENÖRLERİNİN İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİ ALGISI VE SPORCULARIN KAYGI DÜZEYLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Cenge ATEŞ, Yavuz YILDIZ, Kadir YILDIZ

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Manisa

GİRİŞ ve AMAÇ: Günümüz sporunda antrenör ve sporcuların yetkinliklerine ilave olarak, kurulan iletişimin kalitesi de başarıya önemli katkı sağlamaktadır. Antrenör ve sporcular arasında kurulan etkili bir iletişim, duyulan kaygı düzeyini de aza indirgeyebilen bir etmendir. Bu çalışmada, profesyonel basketbol ve voleybol antrenörlerinin iletişim becerisi ile sporcuların kaygı durumu arasındaki ilişkinin ve bu değişkenler üzerinde etkili olabilecek demografik değişkenlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın çalışma grubu, rastgele örneklem alma yöntemi ile belirlenen ve 2015-2016 sezonunda Türkiye Basketbol Federasyonu ile Türkiye Voleybol Federasyonu profesyonel liglerinde mücadele eden toplam 235 sporcudan (106 kadın, 129 erkek) oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak Antrenör İletişim Beceri Ölçeği (Yılmaz, 2008) ve Sürekli Kaygı Ölçeği (Spielberger ve ark. 1970) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, yüzdellik analizler, farklılık, korelasyon ve regresyon testleri kullanılmıştır.

SONUÇ: Araştırmadan elde edilen bulgular neticesinde, sporcuların algıladıkları antrenör iletişim beceri düzeylerinin yüksek ve sporcuların kaygı seviyesinin ise orta düzeyde olduğu bulunmuştur. Sporcuların algıladıkları antrenör iletişim beceri düzeyi, 'sporcuların medeni durum' değişkenine bağlı olarak, sporcuların kaygı düzeyi ise, 'cinsiyet' ve 'spor branşı' değişkenine bağlı olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Antrenör iletişim beceri düzeyi ile sporcuların sürekli kaygı düzeyi arasında negatif yönlü olmasına rağmen anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. Cinsiyet, medeni durum, sporculuk süresi ve mevcut antrenör ile çalışma süresinin antrenör iletişim becerisi düzeyi algısı üzerinde etkisi olduğu; cinsiyet ve eğitim düzeyinin ise sporcuların sürekli kaygı düzeyi üzerinde etkisi olduğu saptanmıştır.

TARTIŞMA: Sonuç olarak, evli olan sporcuların bekâr olan sporculara göre antrenörlerinin iletişim becerisini daha yüksek seviyede algıladığı; kadın sporcuların erkek sporculara göre, voleybolcuların ise basketbolculara göre kaygı düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sporcuların algıladıkları antrenör iletişim beceri düzeyi ile sporcuların sürekli kaygı düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamış olması, sporcuların profesyonel düzeyde olmasından dolayı kaygıyı kontrol edebilme yeteneklerinin gelişmiş olduğu ve her iki değişkenin de bu çalışmada yer almayan diğer faktörlerden etkilenebileceğini düşündürmektedir. Amatör sporcuların dahil edildiği, profesyonel ve amatör sporcuların antrenör iletişim becerisi algısı ve kaygı düzeylerine yönelik olarak yapılacak araştırmalarda farklı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, sporcu, antrenör, iletişim, kaygı

YEREL YÖNETİMLERİN SPOR HİZMETLERİNE İLİŞKİN HALKIN GÖRÜŞLERİ (ÇORUM BELEDİYESİ ÖRNEĞİ)

¹Cisem DEMİRDÖKEN, ²Tülin ATAN, ¹Gamze DERYAHANOĞLU, ¹Faruk YAMANER,
¹Erkan DEMİRKAN

¹Hitit Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Çorum
²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Samsun

GİRİŞ ve AMAÇ: Belediyeler, kent niteliği taşıyan yerleşim yerlerinde yaşayanların gereksinimlerini karşılamakla sorumlu, kamu tüzel kişiliğe sahip ve halk tarafından seçimle oluşturulmuş yerel yönetim birimleridir. Yerel yönetim kuruluşları içerisinde yer alan belediyeler, halka en yakın kamu yönetimi birimidir. Hızla gelişen ve dolayısıyla değişen toplum içerisinde sporun yeri ve önemi artmış, yerel yönetimlerde spor daha önem kazanmıştır. Bu çalışmanın amacı spor tesislerinden yararlanan çorum halkının, memnuniyet düzeylerine ve beklentilerine ilişkin görüşlerini incelemektir. Araştırmanın örneklem grubu; çorum da yaşayan tesadufi yöntemle belirlenen 135 kadın 165 erkek olmak üzere toplam 300 katılımcıdan oluşmuştur.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada, veri toplama araçları olarak demografik sorular formu ve Tekin (2013) tarafından geliştirilmiş olan Cronbach–Alpha iç tutarlılık katsayısı 0,758 bulunan ve 23 sorudan oluşan 5 lî likert ölçek kullanılmıştır. Verilerin istatistiki analizi için SPSS programı (SPSS Inc, Chicago, Illinois) kullanılmıştır. Değerlerin normal dağılım gösterip göstermediğine Kolmogorov Smirnov testi ile bakılmış ve verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. Verilerin istatistiki analizinde iki grubu karşılaştırmak için Mann Whitney-U testi kullanılmıştır.

SONUÇ: Sonuçlar değerlendirildiğinde ifadelerin genel olarak ortalamanın altında olması; halkın yerel yönetimlerin sunduğu spor hizmetlerinden memnuniyet düzeyleri ve beklentilerini karşılamadığı söylenebilir. En düşük ortalamanın insanların bedensel hareket ihtiyacının karşılanmasının önemi ifadesinde, en yüksek ortalamanın ise spor hizmetlerinin politik kaygılara göre semtlere götürüldüğü ifadesindedir. Demografik bilgilere göre sonuçlar incelendiğinde ise spor tesislerinin hijenik olması, profesyonel sporcuların yetiştirilmesi ve belediyelerin halkı yönlendirilmesi ile ilgili ifadelerde anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA: Yapmış olduğumuz çalışmanın sonuçlar belediyelerin halkın spor hizmeti beklentisini karşılamadığını göstermektedir. Esenkaya (2010) yapmış olduğu çalışmada Konya halkının spor tesislerinden memnun olmadığını tespit etmiştir. Çalışmamızda ve Tekin (2013) yapmış olduğu çalışmada belediyelerin spor hizmetlerine yönelik çalışmalarında politik kaygı gözetmeleridir. Halkın spor ihtiyacı ve beklentisinin karşılanması için yerel yönetimlerin, insanların nerde ve nasıl bir spor tesisine ihtiyaç duyduğunu tespit etmeli ve spor ihtiyaçlarının karşılamasına yönelik projeler üretmelidir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Yerel Yönetimler, Spor Hizmetleri

SB291

SPOR BAHSİ Mİ? KUMAR MI? SPOR BAHSİ ALGISININ BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

Sevda GÖKÇE, Hakan KATIRCI, Arif YÜCE, Veli Onur ÇELİK

Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Eskişehir

GİRİŞ: Spor literatürü içerisinde kumar endüstrisinin ana sektör, spor bahsinin ise kumarın bir formu olarak değerlendirildiği görülmektedir. Aynı zamanda spor ve kumar arasında her zaman güçlü bir bağ olduğu ve bu bağın simbiyotik bir ilişki olarak tanımlanabileceği, hatta bazı sporların varlıklarını bahis olgusuna borçlu olduğu dahi ileri sürülmektedir. Ne var ki, bahis kavramına ilişkin uluslararası literatür ile Türkçe literatür arasında anlamsal ve yapısal olarak bazı farklılıklar olduğu görülmektedir. Bu kapsamda spor bahsi ve ilgili konularda yapılacak çalışmalara ışık tutması amacıyla Türkiye'deki spor bahsi kavramına ilişkin algının belirlenmesi önem kazanmaktadır.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; spor bahsi kavramının Türkiye'de nasıl algılandığı, spor bahsine bakışın nasıl olduğu ve spor bahsi tüketicisine yönelik bazı özellikleri belirlemektir.

METOT: Araştırmanın örneklemini Eskişehir, Anadolu Üniversitesi'nde öğrenim gören 363 önlisans/lisans/lisansüstü öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında katılımcılara demografik bilgileri, spor bahsi oynama sıklıkları/tercihleri/alışkanlıklarına yönelik sorular ile spor bahsi ve kumar arasındaki farka yönelik düşünce ve spor bahsi algısına yönelik soruların yer aldığı 11 soruluk anket formu uygulanmıştır. Verilerin analizinde yüzde-frekans alma tekniklerinden yararlanılmış, değişkenlere göre farklılıklar ise ki-kare testi ile belirlenmiş ve analiz edilmiştir.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Araştırma sonucunda; katılımcıların çoğunluğu spor bahsi ve kumar arasında hiçbir fark olmadığını ya da çok az fark olduğunu ve spor bahsinin de kumarın da kötü birer alışkanlık olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca spor bahsi ve kumara yönelik algının cinsiyet, öğrenim görülen fakülte, spor bahsi oynama durumu, spor bahsi oynanan platform, spor bahsine ayrılan ortalama miktar, spor bahsi oynama sıklığı ve spor bahsi oynanan branşa göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir.

SOSYAL SERMAYE KAVRAMI VE SPOR AÇISINDAN ÖNEMİ

Arif YÜCE, Velittin BALCI, Hakan KATIRCI, Sevda GÖKCE

Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Eskişehir

GİRİŞ: Gelecekte kar sağlayacağı beklenen yatırım için birikmiş bir miktar para olarak ifade edilen sermaye kavramı, uzun bir süre boyunca klasik iktisadi düşüncenin bir parçası olarak kalmış ve parasal değerlere bağlı girdiler ve çıktılarla ilişkilendirilmiştir. Kavramın süreç içerisinde belirli aşamalardan geçmesi sonucu, geniş bir kapsama ulaştığı ve geçtiği tüm aşamaların kavrama farklı özellikler katarak başlangıçta yapılan katı tanımlamaları zenginleştirip genişlettiği ifade edilmektedir. Bu kapsamda sermaye kavramı güce ve avantajlı durumlara en az maliyet, zaman ve çaba harcanarak ulaşılabileceği düşüncesini benimseyen neosermaye kuramları olarak da bilinen kavramlara dönüşmüştür. Bu kuramlar sırasıyla; beşeri sermaye, kültürel sermaye, entelektüel sermaye ve son olarak sosyal sermaye kavramı olarak ifade edilmektedir. 1990'lardan sonra farklı disiplinlerdeki araştırmacılar tarafından üzerine odaklanılan bir kavram olarak yerini alan ve genelde ilişkilerde yerleşik bulunan sosyal kaynakları ifade eden sosyal sermaye kavramı; "bireyin ya da grupların sahip olduğu sosyal ilişkilerden doğan mevcut ya da potansiyel kaynakların toplamı" olarak ifade edilebilmektedir.

AMAÇ: Sosyal sermaye kavramı, spor ve boş zaman programlarının sosyal potansiyeli hakkındaki teorik düşünceye egemen olmuştur. İnsanın boş zamanlarını çok yakından ilgilendiren fikirlerin birçoğunun sosyal sermayeyi doğrudan etkilediği ifade edilmektedir. Sosyal sermaye, spor aracılığı ile gelişmekte olan toplumsal değerlere yönelik değişimin nasıl kullanılacağına ve harekete geçirileceğine vurgu yapmaktadır. Bu açıdan spor politikaları içerisinde yer alarak toplumları kalkındırma stratejileri içerisinde de önemli bir role sahiptir. Bu kapsamda bu araştırmanın amacı sosyal sermaye kavramının spor açısından öneminin tartışılmasıdır.

METOT: Çalışma kapsamında sosyal sermaye kavramı ve önemi, spor politikalarında uygulanma ve yer alma biçimleri literatür taraması aracılığı ile incelenmiş ve bir derleme şeklinde ortaya konulmuştur.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Sosyal sermayeyi bir nevi ilişki kurma sanatı olarak nitelenmek mümkündür. Bu kapsamda sosyal teoriler ve politikalar iç içe geçmiş durumdadır. Sporun toplumsal ve sosyal sermaye kavramı dâhilinde barındırdığı role ilişkin olarak "sporun gücü" ifadesi kullanılabilen, bu durum spor yönetimi alanı altında farklı alt dallarda da kendini göstermektedir. Buna göre yapılan araştırma sonucunda spor ve sosyal sermaye ilişkisinin farklı başlıklar altında toplandığı ifade edilebilir. Bu başlıklar; sosyal sermaye-spor yönetimi (spor politikaları, örgütler, etkinlikler, insan kaynakları, tesis yönetimi vb. boyutlar), sosyal sermaye-spor ve sosyoloji, sosyal sermaye-spora katılımı teşvik olarak ifade edilebilir.

SB297

REKREASYON FAALİYETLERİNİN VE EGZERSİZİN YALNIZLIK DUYGU DURUMUNA ETKİSİ

¹Mehmet UYAR, ²Yener AKSOY

¹Gençlik ve Spor Bakanlığı, Ankara

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Gelecek kuşaklara yaşanabilecek bir toplum bırakmak için ebeveynlerin ve toplumun birçok görevleri bulunmaktadır, sağlıklı bir toplum mevcut yetişen çocukların fiziksel, zihinsel ve psikolojik yönden tam donanımlı bireylerin yetiştirilmesiyle ancak başarılabilir. Spor kişiler arası iletişim için mükemmel olanaklar sunar, çok yönlü bir eğitim faaliyeti olan spor, anlayış ve sorumluluk taşıyabilme yetkisini geliştirirken bireyi gelecekteki yaşamlarına sorunsuz yetişmesine destek olmaktadır. Yalnızlık duygu durumlarıyla ilgili geçmişte yapılan çalışmalarda kişilerin dışlandığı, gruba dahil olamama, öfkelenme, kaygılanma gibi birçok olumsuz örneklerle karşılaşmaktadır. Amaç:Çalışmanın amacı 14-15 yaşlarındaki gençlerin Eğitim gördükleri okulların evlerine uzaklıklarına, cinsiyete ve geçmişteki spor yaşına göre bireylerin UCLA-LS(YALNIZLIK ÖLÇEĞİ) puanlarını karşılaştırmaktır.

METOT: Bu çalışmanın örneklemini rasgele seçilmiş çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 413 erkek ve yine rastgele seçilmiş 467 kız öğrenci toplam 880 kişi oluşturmaktadır. Bu bireylere yalnızlık seviyelerini belirlemek için uygulanan ucla yalnızlık Ölçeği, 10'u düz 10'u ters olmak üzere toplam 20 maddeden oluşmakta ve her biri 1-4 arasında puan almaktadır. Ters ve düz maddelerden alınan puanlar toplanarak kişinin ölçekten aldığı toplam puan elde edilmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 20 iken, en yüksek puan ise 80'dir. Ölçekten alınan toplam puanın yüksek olması yalnızlık düzeyinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Değişkenlerin analizinde SPSS 22.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Bağımsız iki grubun nicel verilere göre bir biri ile karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi Monte Carlo sonuçlarıyla birlikte kullanıldı. İç tutarlılıklar Cronbach alpha değeri ile gösterilmiştir. Nicel değişkenler tablolarda ortalama \pm std.(standart sapma), medyan \pm IQR(Interquartile Range) ve Kategorik değişkenler ise n(%) olarak gösterildi. Değişkenler %95 güven düzeyinde incelenmiş olup p değeri 0,05 ten küçük anlamlı kabul edildi.Sonuç: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, güvenilirlik katsayısı UCLA Yalnızlık Ölçeği için 0,778 olarak bulunmuştur. Bu değer, araştırmancının güvenilirliğini sağlamada yeterli görülen 0,70 değerinin üzerindedir (Altunışık ve ark., 2007). Yapılan çalışmada yalnızlık ölçeği puanlarında erkek öğrencilerle kız öğrenciler de kızların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur($P<0,001$). Spor da geçirdiği zamana göre ve okulları evlerine yakın olan bireylerle eğitim hayatlarına taşınmalı eğitimle devam eden gençlerin yalnızlık ölçeği puanları karşılaştırıldığında da anlamlı bir fark bulunmamıştır($P>0,001$).Cinsiyete göre yalnızlık ölçeği; kızlarda; 42 ± 13 , erkeklerde; 44 ± 11 şeklinde bulunmuştur.

TARTIŞMA: Yapılan çalışmada yalnızlık ölçeği puanlarında kız öğrencilerle erkek öğrenciler karşılaştırıldığında da kızların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur($P<0,001$). Erkek öğrenciler kendilerini daha yalnız hissederken, kız öğrenciler kendilerini daha az yalnız hissettikleri görülmektedir. Bireyin kendine ve çevresine yabancı kalmaya başlamasının önemli sebeplerinden biriside topluma yabancılaşmasıdır. Sosyalleşmenin temelleri okullarda atılmaya başlarken aile ve arkadaş çevresi en baskın olan etkenlerdir. Erkek öğrenciler dışa daha bağımlıyken kız çocukları anne ve babasıyla daha fazla zaman geçirmektedirler bu durum kız çocuklarına avantaj sağlar, erkeklerde arkadaş gruplarında kendini kabul ettirme gibi sosyal baskılar yalnızlık ölçeğinin kızlara oranla daha yüksek çıkmasının nedeni olarak düşünülebilir. Her bireyin farklı kişilerle ilişki kurmaya, toplumun bir parçası olmaya ihtiyacı vardır, sportif faaliyetlerde kişinin psikolojik gelişimine direk etki eden faktörlerdendir. Spor da geçirdiği zamana göre yalnızlık ölçeği değerlendirildiğinde de daha önce yapılan çalışmalarda farklı sonuçlar gözlemlenirken arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir($P>0,001$).

SPORTİF FAALİYETLERİN VE MULTİMEDYA ARAÇLARININ ORTA OKUL ÇAĞINDAKİ GENÇLERİN YALNIZLIK DURUMUNA ETKİSİ

¹Bülent ÇAM, ²Yener AKSOY

¹Samsun Milli Eğitim Müdürlüğü, Samsun

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Spor, multi-medya araçlarının özellikle gençlerin hayatında büyük yer kapladığı günümüzde, sosyalleşme ve yalnızlıktan kaçınma için büyük önem taşımaktadır. Teknoloji sağladığı kolaylıklar ve faydalar yanında gençler üzerinde olumsuz etkilerde oluşturmaktadır. Çocuklarda gelişen multi-medya ile sosyal hayat arasında bir denge kurulabilirse kişilerde ruhsal açıdan daha sağlıklı bireyler toplumda yer bulacağı düşünülmektedir.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, okul spor faaliyetlerine katılım ve multimedya kullanım alışkanlıkları üzerinden ortaokul çağındaki gençlerin UCLA-LS(UCLA-yalnızlık ölçeği) puanlarının değerlendirilmesidir.

METOT: Bu çalışmanın örneklemini Vezirköprü ilçe merkezindeki orta okullarda örgün öğretime devam eden 12-14 yaş arasındaki 413 erkek 467 kız toplam 880 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada, gençlerin yalnızlık durumlarını belirlemek için uygulanan UCLA yalnızlık Ölçeği, 10'u düz 10'u ters olmak üzere toplam 20 maddeden oluşmakta ve her biri 1-4 arasında puan almaktadır. Ters ve düz maddelerden alınan puanlar toplanarak kişinin ölçekten aldığı toplam puan elde edilmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 20 iken, en yüksek puan ise 80'dir. Ölçekten alınan toplam puanın yüksek olması yalnızlık düzeyinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Değişkenlerin analizinde SPSS 22.0(IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Bağımsız iki grubun nicel verilere göre bir biri ile karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi Monte Carlo sonuçlarıyla birlikte kullanıldı. İç tutarlılıklar Cronbachalpha değeri ile gösterilmiştir. Nicel değişkenler tablolarda ortalama \pm std.(standart sapma), medyan \pm IQR(InterquartileRange) ve Kategorik değişkenler ise n(%) olarak gösterildi. Değişkenler %95 güven düzeyinde incelenmiş olup p değeri 0,05 ten küçük anlamlı kabul edildi.

SONUÇ: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, güvenilirlik katsayısı UCLA Yalnızlık Ölçeği için 0,790 olarak bulunmuştur. Bu değer, araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli görülen 0,70 değerinin üzerindedir (Altunışık ve ark., 2007). Okullarında ki spor faaliyetlerine katılanlar ile katılmayan bireylerde ucla-ls(yalnızlık ölçeği) puanları arasında spor faaliyetlerine katılanların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur($P<0,001$). Sportif faaliyetlere katılanların UCLA-LS Yalnızlık ölçeği puanları Kızlarda; 40 ± 13 Okulların da faaliyetlere katılmayanların ki, Kızlarda; 43 ± 12 olarak bulunmuştur. Erkeklerde anlamlı bir fark bulunamamıştır($P>0,005$). Evlerin de multi-medya araçlarının kullanımına göre karşılaştırıldığı da UCLA-LS Yalnızlık ölçeği puanları cinsiyete göre anlamlı bir fark bulunamamıştır. Cinsiyet ayrımı gözetmeksizin multi-medya araçlarının kullanımına göre karşılaştırıldığı da multi-medya araçlarını ihtiyacı kadar kullananların lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Evde telefon kullananlarda UCLA-LS; $44,5\pm 11$, Kullanmayanlarda; 42 ± 12 , televizyon Hiç olmayanlarda; $45,5\pm 12,5$, iki saat izleyenlerde; 42 ± 12 , üç saat ve fazlasını izleyenlerde; 45 ± 11 , Evde interneti olanlarda; 42 ± 13 , interneti olmayanlarda; 44 ± 11 olarak bulunmuştur.

TARTIŞMA: Okul çağında ki bireylerin okullarında ki faaliyetlere katılanlar ile katılmayan bireylerde ucla-ls (yalnızlık ölçeği) puanları arasında okul faaliyetlerine katılanların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur($P<0,001$). Faaliyetlere katılmayanlar kendilerini daha yalnız hissederken faaliyetlere katılanların kendilerini daha az yalnız hissettikleri görülmektedir. Okullarda başlayan Sosyalleşme, okullardaki sosyal ve sportif faaliyetlerle de psikolojik yönden gelişimine direk etki eden faktörlerdendir. Spor gençlerin sosyalleşme ve dış dünya ile iletişim kurma noktasında multimedya araçlarının neden olduğu yalnızlık durumu ve duygusunu ortadan kaldırmak için önemli bir faktördür. Sporun bu konuda dengeleyici bir unsur olduğu yapılan araştırmalarda da kabul görmüştür

SB300

YALNIZLIK DUYGU DURUMUNA OYUN VE REKREATİF FAALİYETLERLE GEÇİRİLEN ZAMANIN ETKİSİ

¹Bülent ÇAM, ²Yener AKSOY

¹Samsun Milli Eğitim Müdürlüğü, Samsun

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Oyun ve rekreatif faaliyetler çocukların akranlarıyla paylaşmayı, işbirliği yapabilme ve arkadaşlık ilişkilerini analiz edebilme yetki ve yeteneğini kazandırırken, olumsuz davranışlardan uzak tutup, sevgi saygı ve hoşgörüyü kazandırılmasında tartışmasız fayda sağlamaktadır.

AMAÇ: Çalışmanın amacı ortaokul 8. sınıf öğrencilerinden ders saatlerinin dışında arkadaşlarıyla oynayanlar ve rekreatif faaliyetlere katılanlar ile oyun saati ayırmayan rekreatif faaliyetlere katılmayan öğrencileri aynı zamanda anne ile babalarının hayatta olanlarla olmayanların ucla-Is(yalnızlık ölçeği) puanlarını karşılaştırmaktır. Metod: Bu çalışmanın örneklemini 8. sınıf öğrencilerinden ders saatlerinin dışında arkadaşlarıyla oynayanlar ve rekreatif faaliyetlere katılanlar ile oyun saati ayırmayan rekreatif faaliyetlere katılmayan öğrenciler den 413 erkek ve yine rastgele seçilmiş 467 kız öğrenci toplam 880 kişi oluşturmaktadır. Bu bireylere yalnızlık seviyelerini belirlemek için uygulanan UCLA yalnızlık Ölçeği, 10'u düz 10'u ters olmak üzere toplam 20 maddeden oluşmakta ve her biri 1-4 arasında puan almaktadır. Ters ve düz maddelerden alınan puanlar toplanarak kişinin ölçekten aldığı toplam puan elde edilmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 20 iken, en yüksek puan ise 80'dir. Ölçekten alınan toplam puanın yüksek olması yalnızlık düzeyinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Değişkenlerin analizinde SPSS 22.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Bağımsız iki grubun nicel verilere göre bir biri ile karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi Monte Carlo sonuçlarıyla birlikte kullanıldı. İç tutarlılıklar Cronbach alpha değeri ile gösterilmiştir. Nicel değişkenler tablolarda ortalama \pm std.(standart sapma), medyan \pm IQR(Interquartile Range) ve Kategorik değişkenler ise n(%) olarak gösterildi. Değişkenler %95 güven düzeyinde incelenmiş olup p değeri 0,05 ten küçük anlamlı kabul edildi.

SONUÇ: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, güvenilirlik katsayısı UCLA Yalnızlık Ölçeği için 0,815 olarak bulunmuştur. Bu değer, araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli görülen 0,70 değerinin üzerindedir (Altunışık ve ark., 2007). Ortaokul 8. sınıf öğrencilerinden ders saatlerinin dışında arkadaşlarıyla oynayanlar ve rekreatif faaliyetlere katılanlar ile oyun saati ayırmayan rekreatif faaliyetlere katılmayan öğrenciler arasındaki ucla-Is(yalnızlık ölçeği) puanları arasında oyun oynayıp rekreatif faaliyetlere katılanların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur($P<0,001$).Bireylerin anne ile babalarının hayatta olanlarla olmayanların ucla-Is(yalnızlık ölçeği) puanlarını da karşılaştırıldığında aralarında anlamlı bir fark bulunmamıştır($P>0,005$).Arkadaşlarıyla oynayanlar ve rekreatif faaliyetlere katılanlar UCLA-LS Yalnızlık ölçeği puanları; 42 ± 12 Arkadaşlarıyla oynanmayan ve rekreatif faaliyetlere katılmayanların ki; 45 ± 12 olarak bulunmuştur.

TARTIŞMA: Ortaokul 8. sınıf öğrencilerinden ders saatlerinin dışında arkadaşlarıyla oynayanlar ve rekreatif faaliyetlere katılanlar ile oyun saati ayırmayan rekreatif faaliyetlere katılmayan öğrenciler arasındaki ucla-Is(yalnızlık ölçeği) puanları arasında oyun oynayıp rekreatif faaliyetlere katılanların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur($P<0,001$).Arkadaşlarıyla oynamayan ve rekreatif katılmayanlar kendilerini daha yalnız hissederken Arkadaşlarıyla oynayanlar ve rekreatif faaliyetlere katılanların kendilerini daha az yalnız hissettikleri görülmektedir.Sosyalleşmeye bireyler yoğun olarak okullarda başlarken okullardaki sosyal ve sportif faaliyetlerde kişinin psikolojik gelişimine direk etki eden faktörlerdendir. Oyun kişileri sosyalleştirirken akranlar arasın da çikarsız bir dostluğun oluşmasına ortam sağlar. Her eğitimin bir yaşı olduğu gibi gelecekte sorunsuz bir toplum için çocukların uygun ortamlar hazırlanarak akranlarıyla oyun oynamasına izin verilmelidir. Her çocuk akranlarıyla oyun kurmaya, ait olduğu çevrenin bir parçası olmaya ihtiyacı vardır.

İKİ GÜNLÜK MACERAYA DAYALI AÇIK ALAN EĞİTİMİNİN YÖNETSEL BECERİLERİN GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

¹Güçlü ÖZEN, ¹Hasan Birol YALÇIN, ²Şerife VATANSEVER

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi BESYO, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Bolu

²Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bursa

Kalkınmanın sağlanması toplumun değişim bilincine ulaşmasına bağlıdır. Bunun ilk koşulu eğitimidir. Kalkınmayı etkileyen insan girdisi, diğer girdileri kullanan, yönlendiren, etkinliklerin yönünü ve derecesini belirleyen karar verici değişken olduğundan önemi diğer girdilerden çok daha fazladır. Bu yüzden kişisel gelişim tüm bu süreçte başat rol oynamaktadır. Klasik şirket içi eğitim anlayışında, çalışanların performans açılarından ziyade, eğitim açılarına odaklanılır. Bu nedenle klasik eğitim anlayışında, belki mükemmel öğretim ve eğitim becerileri kazandırılabilir ancak bu bilgi ve becerinin ne yazık ki pek azı iş hayatına uyarlanarak eğitim yatırımından verim alınır. Bu nedenle eğitim faaliyeti de, bir "yatırım kararı" gibi değerlendirilmeli ve eğitimciler birer "yatırım danışmanı" olarak şirket içi gelişim eğitimlerini organize etmelidir.

Kalıplaşmış formların dışında gerçekleştirilecek yaşayarak öğrenme temelli eğitimler, bilgiye farklı bir yoldan ulaşma imkanı sağlarken aynı zamanda kişisel gelişimin ve değişimin anahtarı olma özelliği taşımaktadır. Özellikle son yıllarda popülerliği giderek artmış olan yaşayarak öğrenmeye dayalı açık alan eğitimleri (Outdoor Education) de kalıpların dışına çıkan bir formatta öğrenilenlerin iş yerine yansıtılmasına olanak tanımaktadır. Bu çalışmanın amacı kurum çalışanlarının katıldığı maceraya dayalı açık alan etkinliğinin yönetsel beceriler üzerine etkisinin tespit edilmesidir. Araştırma tek grup ön test- son test modelinde tasarlanmıştır. Veriler araştırmacı tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenilirliği yapılmış Macera Eğitimi Kazanımları Ölçeği kullanılmıştır. Likert tipi, kırk madde ve dokuz alt boyuttan oluşan ölçeğin alt boyutları için Cronbach Alpha (α) değerleri 0,82 ile 0,64 arasında değişmektedir. Araştırmanın örnekleme çalışma evreni ile aynı eğitime katılan ve araştırmamız için gönüllü olan 23 katılımcıdan oluşmaktadır. Maceraya dayalı yönetsel becerilerin gelişimine yönelik açık alan eğitimi iki gün sürmüş olup, iki günlük program alan yazının da desteklediği biçimde tasarlanmıştır. Bu süreç içerisinde; açılış toplantısı, bu toplantıda yapılacaklar, konfor alanı, yaşayarak öğrenme ve davranışların transferi gibi konular yer almıştır. Takip eden zaman dilimlerinde 3 adet yüksek aktivite, 1 adet alçak aktivite, iletişim ve problem çözmeye dayalı 2 adet yer aktivitesi uygulaması yapılmıştır.

Yapılan istatistik analizlerine göre katılımcıların cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu farklılıklarının eğitim kazanımlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yaratmadığı ($p>0.05$), yaşantıya olumlu katkı algısı ve katılım istekliliği daha yüksek olanların "Hedef Belirginliği" alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı gelişim kaydettikleri tespit edilmiştir ($p<0.05$). Toplam puanlar açısından bakıldığında; zaman yönetimi ve planlama alt boyu ile stratejik karar verme ve uygulama alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı gelişim tespit edilmiştir ($p<0.05$) Yapılan çalışma sonucunda yönetsel becerileri geliştirmek üzere tasarlanan açık alan eğitiminin, planlama, zaman yönetimi ve stratejik karar verme gibi yetilerde olumlu gelişmeye yol açtığı söylenebilir. Son elli yıldır sorulan soru, katılımcılarda meydan okumaya dayalı macera eğitiminden sonra herhangi bir değişiklik meydana gelip gelmediğidir. Hangi tip programın veya hangi katılımcının daha dramatik bir şekilde etkilendiği sorgulanmıştır. Açık alan eğitimlerinin ilk uygulamalarından beri söylemsel olarak eğitimin başarısı tutkulu bir biçimde dile getirilmiş ve genelde eğitimciler bunu katılımcıların iyimser ve pozitif beklentilerine dayandırmışlardır.

Ancak bu öngörülerini kritik edici ve eleştirel akademik çalışmalar ile tam olarak desteklememişlerdir. Kaya tırmanışı, kano, kamp aktiviteleri gibi çeşitli deneyimler girişimci olma, işbirliği, azim, kararlılık, sebat, direnme, beceriklilik gibi nitelikleri beslediği uzun yıllardan beri belirtilmiştir. Bu çalışma sonucunda ortaya istatistiksel sonuçlar ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Açık alan eğitimi, macera eğitimi, yönetsel beceriler

SB329

SPOR EGİTİMİ ALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYAYI KULLANIM AMAÇLARININ İNCELENMESİ

²Umut Davut BAŞOĞLU, ¹Cemal ÖZMAN, ¹Selman ÇUTUK

¹Nişantası Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu, Spor Yönetimi Programı, İstanbul

²Nişantası Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul

GİRİŞ: İnsanlık tarihi boyunca hep var olan iletişim artık yeni bir boyut kazanmıştır. Hızla değişen teknoloji, giderek artan istek ve ihtiyaçlar birtakım iletişim araçlarının gelişmesini sağlamıştır. Bu iletişim araçları artık günümüzde iyice popüler olan internet ve internet üzerinden sosyal paylaşım ağlarıdır. Dünyada internet ilk kurulduğu günden bugüne kadar hiç önemini kaybetmeden sürekli daha önemli bir yere sahip olmaktadır. İnternet herkesin dilediğinde kendini ifade edebildiği, milyonlarca düşüncenin yer aldığı sanal bir dünyadır. Bulduğumuz çağda ortaya çıkan en önemli teknolojik gelişmelerden biri de sosyal ağlardır. Sosyal ağlar aracılığıyla bireyler ortak ilgi alanlarına sahip, bağlantılı oldukları diğer bireyler ve gruplarla iletişim kurabilmekte, kaynak ve deneyimlerini paylaşabilmektedirler. Gelişen teknoloji ve internetin sunduğu olanaklar ile birlikte artık herkes sosyal platformlarda boy göstermektedir. Teknoloji harikası olan ürünler ile birlikte her an her yerde sosyal medyada paylaşım yapabilmektedir. Sosyal Medya, kullanıcılara enformasyon, düşünce, ilgi ve bilgi paylaşım imkanı tanıyarak karşılıklı etkileşim yaratan çevrimici araçlar ve web siteleri için ortak kullanılan bir terimdir (sayimer, 2008:123). Kaplan & Haenlein (2010) sosyal medyayı “web 2.0’in ideolojik ve teknolojik tabanına dayanan ve genel kullanıcı içeriğinin kullanılmasına ve yaratılmasına olanak sağlayan internet tabanlı uygulama grubu” olarak tanımlamaktadır

AMAÇ: Bu çalışma spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin sosyal ağları kullanım amaçlarını belirlemeye yönelik olarak kurgulanmaktadır. Daha detaylı ifade etmek gerekirse spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin sosyal medyayı kullanımı noktasında araştırma, iş birliği, iletişimi başlatma, iletişim kurma, iletişimi sürdürme, içerik paylaşma ve eğlence gibi nedenler arasından hangisinin onlar açısından daha önemli olduğunun belirlenmesi hedeflenmektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmada spor eğitimi alan üniversite öğrencilerin sosyal medya ilişkili tutumlarının çeşitli değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini tespit etmek amaçlandığından betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye’deki beden eğitimi ve spor yüksek okulları ve spor bilimleri fakültesinde; beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük, spor yöneticiliği ve rekreasyon bölümlerinde öğrenim alan öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemi ise basit tesadüfî, oransız küme örneklem yöntemi ile seçilen 423 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Usuel Demir ve Cinar (2014) ‘sosyal ağların kullanım amaçları’ örneği kullanılmıştır. Ayrıca katılımcıların demografik özelliklerini, hangi sosyal medya araçlarını kullandıkları ve bu sosyal medya araçlarını ne kadar süre kullandıklarını belirlemek üzere 16 sorudan oluşan anket uygulanmıştır. Anketler online olarak dağıtılmış olup 423 öğrenciden geri dönüş sağlanmıştır.

SONUÇ: Sosyal medya kullanım nedenlerinin ortalama ve standart sapma değerleri bakıldığında, öğrencilerin sosyal medya kullanım nedenleri arasından 4,72’lik bir ortalama ile araştırmanın en başta geldiği; bunu da sırasıyla iletişim sürdürme, eğlence, sosyal etkinlik planlamanın geldiği görülmektedir. En düşük ortalamaya sahip değişkenin iletişim başlatma olması ise öğrencilerin sosyal medya ortamlarını tanıma o kadar da çok kullanmadıklarına işaret etmektedir. Sonuç olarak, spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin sosyal medya araçlarını kullandıkları, paylaşımında buldukları, sosyal etkinlikleri planladıkları, sosyal medyayı yakından takip ettikleri görülmüştür. Bu sonuçlara göre hedef kitlenin spor eğitimi alan üniversite öğrencilerin olduğu bir durumda sosyal medya yolu ile iletişime geçilmesi düşünülebilir.

YEREL YÖNETİMLERDE BOŞ ZAMAN ENGELLERİ İLE BİLİŞSEL KAPILMA DENEYİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

²Müge Akyıldız *MUNUSTURLAR*, ¹Özlem ÖZCAN

¹Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Spor Yönetimi ve Rekreasyon Anabilim Dalı, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Yerel yönetimlerin temel görevleri arasında gerçekleştirdikleri yatırım ve hizmetlerle vatandaşların birtakım ihtiyaçlarını karşılayarak, vatandaşların yaşam kalitesini ve vatandaş memnuniyetini artırmak ve rekreasyon program ve hizmetleri sunmaktır. Eskişehir ilinde bulunan belediyeler de halkın rekreasyonel ihtiyaçlarını karşılamak adına ücretli veya ücretsiz birçok boş zaman aktiviteleri düzenlemektedir. Bu çalışmanın amacı; belediye'deki boş zaman aktivitelerine katılan bireylerin karşılaştığı engeller ile bilişsel kapılma deneyimi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışma kapsamında Eskişehir Odunpazarı Belediyesi'nde boş zaman aktivitelerine katılan 193 kadın 42 erkek olmak üzere toplam 235 kişiye ulaşılmıştır. Yapılan anket sonuçlarına göre; katılımcıların çoğunluğu (%42.1) ilkokul ya da ortaokul mezunu, %32.3'ü 31-40 yaş aralığında olup, gelir düzeylerinin 1.501-2.250 TL (%37.9) arasında olduğu saptanmıştır. Katılımcıların büyük bir çoğunluğunun (%47.7) belediyelerdeki boş zaman aktivite yelpazesinden pilates ve aerobik sınıfını daha çok tercih ettikleri ortaya çıkmıştır. Bilişsel kapılma ve boş zaman engellerinin incelenmesinde sırasıyla Agarwal ve Karahanna (2000) tarafından geliştirilen ve Usluel ve Vural (2009) tarafından Türkçeye uyarlanan "Bilişsel Kapılma Ölçeği (BKÖ)" ile Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen ve Gürbüz, Öncü ve Emir (2012) tarafından Türkçeye uyarlanan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği (BZEÖ)" veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Verilerin analizinde t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve korelasyon analizi kullanılmıştır. Tartışma ve

SONUÇ: BKÖ'den alınan puanlar incelendiğinde, en yüksek ortalamanın zevk alt boyutunda, en düşük ortalamanın ise zaman alt boyutunda olduğu ortaya çıkmıştır. BZEÇ'den alınan puanlar incelendiğinde ise boş zaman aktivitelerine katılımı ile ilgili engellerin en önemli alt boyut olduğu, en düşük ortalamanın ise ilgi eksikliği alt boyutunda olduğu ortaya çıkmıştır. Yapılan t-testi sonuçlarına göre BKÖ'nin merak ve ilginin odaklanması alt boyutlarında cinsiyete göre anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiş ($p < .05$); kadınların erkeklere göre daha yüksek ortalamaya sahip oldukları ortaya çıkmıştır. BZEÖ'nin birey psikolojisi, bilgi eksikliği ve ilgi eksikliği alt boyutlarında cinsiyete göre anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiş ($p < .05$); kadınların erkeklere göre daha yüksek ortalamaya sahip oldukları ortaya çıkmıştır. Yapılan ANOVA sonuçlarına göre, BZEÖ'nin alt boyutlarından tesis eğitim durumuna ve aktivite türüne göre değişirken, yaşa göre sadece arkadaş eksikliği alt boyutunda anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir ($p < .05$). BZEÖ ve BKÖ alt boyut ortalamaları arasında gelir duruma göre anlamlı farklılıklar olmadığı ($p > .05$) ortaya çıkmıştır. BKÖ'nin ilginin odaklanması ve merak alt boyutlarında aktivite türüne göre, ilginin odaklanması alt boyutunda ise yaşa göre anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir ($p < .05$). Son olarak yapılan Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre katılımcıların BZEÖ düzeyleri ve BKÖ alt boyutları arasında pozitif ve negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı ilişkilerin olduğunu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yerel yönetimlerde rekreasyon, Bilişsel kapılma, Boş zaman engelleri

SB343

YENİ BİR SPOR DİSİPLİNİ OLARAK DAĞ KAYAĞI İLE ORYANTİRİNG ETKİNLİĞİNİN İNCELENMESİ

Fatih BEKTAŞ, Burak KURAL, Sabiha KAYA, Semiha KAYA

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokul, Trabzon

Bu çalışmanın amacı, dağ kayağı ve oryantiring sporlarını birleştirilerek Dünyada ve Türkiye’de ilk defa yapılan, yeni bir disiplin olarak dağ kayağı ile Oryantiring etkinliğinin hazırlık, uygulama ve sonuçları yönünden incelenmesidir. Çalışma, Türkiye’de dağ kayağının en iyi şekilde yapıldığı Kaçkar dağlarının güney bölgesinde yer alan Olgunlar yaylası sınırları içerisinde yürütülmüştür. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden araştırmacının doğasına uygun olan ‘durum çalışması (case study) deseni’ kullanılmıştır. Veriler 04-05 Mart 2017 tarihlerinde

Türkiye Oryantiring ve Dağcılık Federasyonlarının birlikte organize ettiği dağ kayağı ile Oryantiring yarışmasından elde edilmiştir. Dağ kayağı ile oryantiring disiplinini oluşturmak amacıyla öncelikle 2104 metredeki Olgunlar yaylası dağ yamaçlarının Oryantiring’ e özel harita çizimleri yapılmıştır. Daha sonra Oryantiring hedeflerinin konumlandırılması, parkurun güvelik ve zorluk özelliklerinin planlamaları yapılmıştır. Yapılan bu parkur planlamasında dağ kayağı için gerekli eğitim, karın yapısı, çığ riski, fok değiştirme noktaları göz önünde bulundurularak rotalar oluşturulmuştur. Organizasyonun uygulama aşamasında dağ kayağı kurallarını veya Oryantiring kurallarını bilmeyen sporculara bilgilendirme eğitimi verilmiştir.

Yarışmalar sonucunda, yapılan eleştirilerde Uluslararası dağ kayağı ve Oryantiring yarışmalarında derece alan sporcuların katıldığı bu organizasyonda, yeni bir disiplin olan dağ kayağı ile Oryantiring disiplini hakkındaki olumlu görüşleri ön plana çıktığı gözlenmiştir. Bu çalışma sonucunda dağ kayağı ile Oryantiring hâlihazırda Uluslararası Oryantiring Federasyonunun (IOF) kabul ettiği 4 disiplinin (patika, koşu, dağ bisikleti ve kayakla Oryantiring) yanında yeni bir disiplin olarak farklı bir boyut ve bir bakış açısı kazandıracak olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dağ kayağı, oryantiring, yeni bir disiplin

SB346

ESKİŞEHİR SAZOVA TEMALI PARKI'NIN ENGELLİ TURİZMİ AÇISINDAN ERİŞİLEBİLİRLİK DÜZEYİNİN İNCELENMESİ

Bilal KURNAZ, Buse KARAŞ, Müge Akyıldız MUNUSTURLAR

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Sosyalleşme, eğlenme ve dinlenme gibi unsurlar amacıyla gerçekleştirilebilen turizm hareketliliklerine her bireyin katılma hakkı olduğu gibi engelli bireylerin de böyle bir hakkı bulunmaktadır. Bu amaçla engelli bireylere turistik hareketler esnasında gereken altyapı hizmetlerini sağlayabilmek büyük önem arz etmektedir. Bu doğrultuda bu araştırmanın temel amacı; Eskişehir'in en önemli turistik destinasyonlarından biri olan Sazova Temalı Parkı'nın engelli turizmi açısından erişilebilirlik konusundaki uygunluğunun incelenmesi ve engelli turizmde erişilebilir temalı park uygulamasına ilişkin önerilerde bulunulmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmada veri toplama yöntemi olarak yapılandırılmış gözlem yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Baş (2016) tarafından geliştirilen farklı engel türlerine yönelik belirlenmiş talep listeleri bu çalışmaya uyarlanarak yapılandırılmış gözlem formu oluşturulmuştur. Gözlem formu, gözlemcilerin değerlendirme yaptıkları durumlarla ilişkili bir standart oluşturmak adına "evet" ya da "hayır" şeklinde doldurulmuştur. Gözlem iki araştırmacı tarafından bağımsız ve objektif (yansız) bir şekilde değerlendirilmiştir. Görme, fiziksel ve işitme engelli bireylere yönelik hazırlanmış 3 ayrı gözlem formu, Masal Şatosu, Su Altı Dünyası, Bilim Deney Merkezi ve Park geneli olmak üzere 4 ayrı bölüm için ayrı ayrı doldurulmuştur. Toplanan verileri açıklamak amacıyla araştırmacılar tarafından gözlem formunda yer alan ifadelerle ilişkin temalar oluşturulmuştur. Temaların doğru kodlanması amacıyla her bir temaya ilişkin görüş birliği aranmıştır. Araştırmacılar kodlama işlemini bağımsız gerçekleştirmiş, sonrasında anlaşma sağlanan temalar üzerinde uzlaşarak nihai veri kodlaması yapılmıştır. Temaların oluşturulmasında kodlama güvenilirliğine ilişkin anlaşma ölçümlerinden yararlanılmıştır. Öncelikle belirlenen 8 temanın bir tanesinde anlaşma yüzdesi asgari ölçüt olan 0.80'in altında olduğundan (%66), kodlama işlemi tekrarlanmış ve nihai veri kodlaması sonucunda anlaşma yüzdesi asgari ölçütün üzerinde 7 tema ortaya çıkmıştır.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Gözlem formlarından elde edilen bulgulara göre görme, fiziksel ve işitme engel türüne göre her bir erişilebilirlik maddesi değerlendirildiğinde en erişilebilir imkanlara sahip engel türü (%80) fiziksel engelliler olmuştur. İşitme engelliler ise diğer engel türlerine oranla en az (%30) erişilebilirliğe sahiptir. Masal Şatosu, Su Altı Dünyası, Bilim Deney Merkezi ve Park geneli %60 civarı erişilebilirliğe sahip olup içlerinde en yüksek erişilebilirlik düzeyi %68'le Su Altı Dünyası olarak ortaya çıkmıştır. Genel olarak bakıldığında erişilebilirlik açısından Sazova Temalı Parkı'nın orta düzey ve altında erişilebilir imkanlara sahip olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Engelli turizmi, erişilebilirlik, temalı parklar

SB349

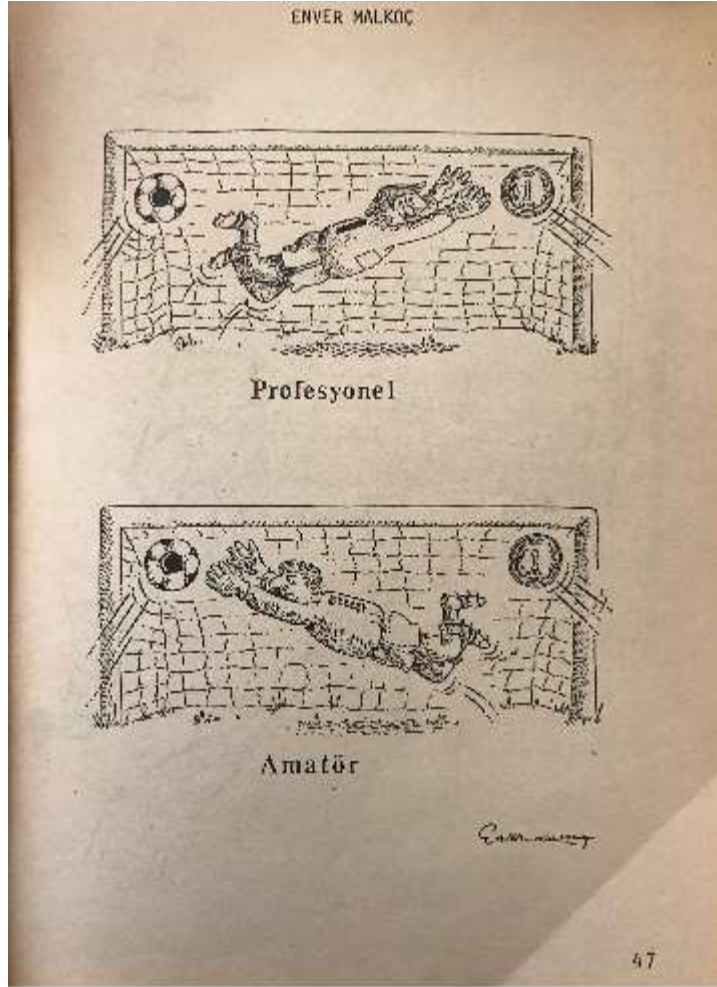
SPOR KARİKATÜRÜ KİTAPLARINDA AMATÖRLÜK TEMASI**²Uğur KESKİN, ¹Kadir ÇALIŞKAN, ¹Volkan AYDOĞDU**¹Bitlis Eren Üniversitesi Besyo Spor Yöneticiliği Bölümü, Bitlis²Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi, Eskişehir

Sportif faaliyetler, sadece bedensel olarak yürütülen bir faaliyet olmanın ötesine geçerek izlemeye ve okumaya da konu olabilmektedir. Sportif faaliyet yürüten sporcular ve spor takımları milyonlarca izleyici tarafından görsel medya unsurları aracılığıyla takip edilmektedirler. Yazılı medya unsurları olarak ise süreli (dergiler, makaleler, köşe yazıları, forumlar vb.) ve süresiz yayınlar (kitaplar) ön plana çıkmaktadır. Klasik anlamdaki yazma ve okuma eylemleri; süreli ve süresiz yayınlar kapsamında süregelmekte, basılı literatür de söz konusu unsurlardan meydana gelmektedir. Bu çalışma, süresiz yayınlar olan kitaplar çerçevesinde yürütülmüş olup, ana teması “spor karikatürleri” olan kitaplar ekseninde gerçekleştirilmiştir. Karikatür eserlerini kitaplaştıran spor çizerleri, çizgileri aracılığıyla hayat vermiş oldukları aktörlerin/paydaşların (sporcular, taraftarlar, yöneticiler, izleyiciler) beden dilleri ve karikatür karesinde yer verilen diyaloglar aracılığıyla vermek istedikleri mesajları kodlamaktadırlar.

Spor temalı karikatürlerde genellikle sporcuların şahsına yönelik olacak şekilde kişisel ya da toplumun geneline yönelik mesaj verme kaygısı ön plana çıkmaktadır. Bu da spor karikatürleri içeren birincil kaynak eserleri yani kitapları, bilimsel açıdan incelemeye değer kılan husus olarak ortaya çıkmaktadır. Spor karikatürleri üzerine bu çalışmaya kaynaklık edebilecek lisansüstü tez çalışmasına veya bilimsel makaleye rastlanılmadığı için bu çalışmada ele alınamayan veya kapsam dışında tutulan hususların, ilerleyen dönemlerde yapılabilecek olası çalışmalara katkı sağlayabileceği kanaatini güçlendirmektedir.

AMAÇ, YÖNTEM ve SINIRLILIKLAR: Bu çalışmada, Türkçe olarak yayınlanmış olan spor karikatürleri kitaplarında işlenmiş başlıca temalardan biri olarak sporda amatörlük konusu ele alınmıştır. Spor karikatürlerinde onlarca farklı konu ele alınmasına karşın, yönetim bilimleri bakımından incelemeye konu edilebilecek söz konusu tema, öncelikle kavramsal ve kuramsal zeminde açıklanmış, daha sonra ise spor karikatürleri kitaplarında ele alınan biçimleriyle açıklanmış ve yorumlanmıştır. Bu sayede, spor karikatürleri kitaplarında işlenmiş bu konunun, hem kuramsal (teorik) yönü ele alınmış hem de yaşamsal (çizerlerin eserlerine yansiyarak gündelik yaşamda daha geniş kitlelere ulaşan karikatür kareleri) yönünün ortaya konulması sağlanmaya çalışılmıştır. Çalışmada nitel analiz yöntemi kullanılmıştır. Doküman, kayıt veya arşiv gibi materyalin incelenmesinde genellikle nitel analizde başvurulan tekniklerinden biri olan içerik analizi kullanılmakta olduğu için bu çalışmada da söz konusu analiz kullanılmıştır. Kitap haline getirilmeyip sadece dergi veya diğer medya unsurları kapsamında yayınlanmış bulunan spor karikatürleri, çalışma kapsamı dışında tutularak incelemeye konu edilmemiştir.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Spor karikatürleri kitaplarının incelenmesi, bu alandaki başlıca temaları ortaya çıkarma bakımından belirleyici bir nitelik taşımaktadır. Bu nedenle, spor karikatürleri kitaplarında ön plana çıkan başlıca temaların, aynı zamanda spor karikatürlerinin genelini de yansıttığını ileri sürebilmek mümkün olmaktadır. Çünkü birçok çizer tarafından çizilen spor karikatürlerinin belirli bir kitap kapsamında topluca sunuluyor olması bu alandaki genel yaklaşımları da kolaylıkla gözler önüne sermektedir. Bu çalışmada incelemeye konu edilen kitapların bir kısmı tek yazarlı (tek çizerli), diğer bir kısmı ise çok yazarlı (çok çizerli) kitaplardan oluşmaktadır. Ayrıca, çeşitli çizerlerin çalışmalarının toplandığı yıllık/almanak/album niteliğindeki kitaplar da incelenmiştir. Bu çalışmada ele alınan konular, geçmişte veya günümüzde birçok mizah dergisindeki çizimlere ya da mizah yazarlarının anlatımlarına konu olmuş bulunmaktadır. Buna karşın, bu çalışmanın yöntem ve sınırlılıklarında da belirtildiği üzere, sporda amatörlük konusuna yönelik olarak, sınırlı sayıda da olsa, yayınlanmış bulunan spor karikatürleri kitapları yeterli ölçüde veri sağlamaktadır. Bu nedenle, yayınlanış kitaplar haricindeki kaynaklar, mikroanalitik bir nitelik taşıyan bu çalışma bakımından veri tekrarının ötesine geçmemektedir.

SB364

YENİ BİR YÖNETİM YAKLAŞIMI OLARAK KOÇLUĞUN PSİKOLOJİK ÖZELLİKLERİ İLE MESLEKİ YETERLİLİKLERİNİN İNCELENMESİ

Tuna USLU

İstanbul Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul

GİRİŞ: Bu çalışma, spor alanında çalışanları destekleyen ve güdüleyen etkenler ile algıladıkları özerklik, yetkinlik ve performansları ile koçluğa hazır bulunuşlukları Öz Belirleme Kuramı açısından tanımlamaktadır. Türkiye’de de koçluk hizmeti 28692 sayılı ve 29/6/2013 tarihli Resmi Gazete’de, “istenen performansa ve yaşam tatminine ulaşmak için koç ve müşteri arasında kurulan planlı gelişim ilişkisi” şeklinde ifade edilmektedir. İşletme koçluğu ise, bir kurum, kuruluş ya da hükümet içinde müşteri olarak nitelendirilen bir kişi veya grup ile düzenli, yapılandırılmış bir diyalog sürdürme sürecidir. Buradaki amaç, hem bireylerin hem de kurumun işletme hedeflerine ulaşması için müşterinin farkındalığını, süreçlerini ve davranışını geliştirmektir.

AMAÇ: Koçluğun liderlik kapasitesinin artırılması (Piasecka, 2000: 253-255), geleneksel kalıpların dışına çıkmış bir yönetim (Day, 2001) ve yeni bir liderlik (Wright ve Mackinnon, 2007: 22-23) yaklaşımı olduğu da düşünülmektedir. Çalışanlarla farklı boyutlarda etkileşime geçen liderlerin, kendi rollerini de takipçilerine yansıttıkları görülmektedir. Değişkenler arasındaki ilişkiler doğrultusunda oluşturulan kuramsal model Şekil 1’de aktarılmış, bu doğrultuda ilgili hipotezler kurulmuştur. Bu noktadan yola çıkarak hazırlanan bu araştırmanın amacı, algılanan performans ve koçluğa hazır bulunuşluk üzerinde etkili olan psikolojik öncelleri ve bu öncellerin kendi aralarındaki etkileşimlerini kıyaslamaktır.

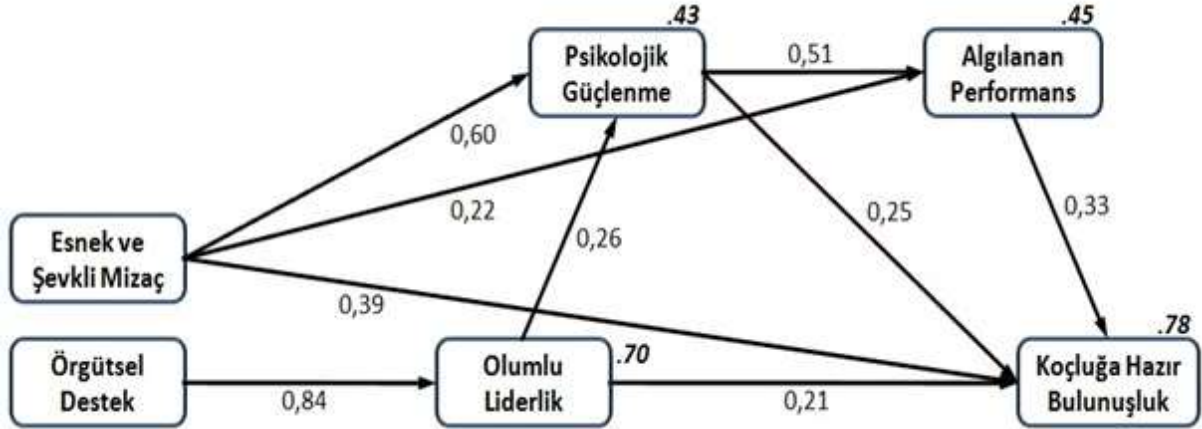
Şekil 1: Araştırmanın Modeli.

METOT: Araştırmanın görgül kısmı anket çalışması ile yürütülmüştür. Verilerin toplanması aşamasında kolayda örneklem yöntemiyle İstanbul’da spor endüstrisinde çeşitli kademelerdeki uzman çalışanlardan 183 adet anket verisi toplanmıştır. Demografik bulgulara yönelik analizler, fark testleri ve ara değişken regresyon analizleri SPSS 20 ile yapılmıştır. Ölçeklerin geçerliği ve güvenilirliğini tespit etmek amacıyla SPSS’de varimax döndürmesi ile keşifsel faktör ve Cronbach Alpha iç tutarlılık analizi uygulanmıştır. Güvenilirlik katsayıları 0.80 üzerinde bulunmuş ve ölçeklerin yüksek derecede güvenilir olduğu sonucuna varılmıştır. Bulgulara yönelik aşamalı ara değişken testleri ise farklı modeller sınanarak yapılmaktadır. Psikolojik güçlenmenin aracılık rolünü belirlemek amacıyla, Baron ve Kenny (1986) tarafından önerilen üç aşamalı yöntem kullanılmıştır. Araştırma modelinin yapı denkliği AMOS ile test edilmiştir.4.

BULGULAR: Örneklemin demografik özellikleri şu şekildedir: katılımcıların 87'si kadın, 96'sı erkek ve ortalama yaş 38'dir. %48'i üniversite, %23'ü yüksek lisans/doktora ve kalan kısım da ilköğretim, ortaokul ve lise mezunlarından oluşan katılımcıların, çalıştıkları kurumda ortalama çalışma süreleri 9 yıl olup, bu çalışanlar ortalama 15 yıl çalışma hayatının içindedir, katılımcıların %32'lik kısmı yönetici pozisyonunda bulunmaktadır. Değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon katsayılarına göre incelenmiş, değişkenlerin pozitif ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın genel modeli AMOS ile sınanmış, önerilen düzeltmeler (Şekil 2) yapılarak araştırma modeli revize edilmiştir (CFI=.903).

Şekil 2: Araştırmanın Yapı Denklik Modeli.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Çalışanların koçluğa hazır bulunuşlukları olumlu liderliğin çalışanlar güçlendirmesi aracılığıyla ortaya çıkmaktadır. Psikolojik güçlenme tam bir köprü rolü oynamaktadır. Bu sektörde olumlu kişilik ve liderlik özellikleri çalışanları güçlendirmekte, ve ancak bu şekilde çalışanların koçluğa hazır bulunuşlukları mümkün olmaktadır. Esnek ve şevkli kişiliğin etkisi performans algısı üzerindeki etkisi sadece psikolojik güçlenme aracılığıyla oluşmaktadır. Spor alanındaki örneklemin ağırlıklı olarak rehberlik ve koçluk rolünün farkındalığına yakın eğiticiler olması bu sektöre özgü modeli de şekillendirmiş olabilir, bu nedenle bundan sonra yapılacak çalışmalarda eğitmenler ile hakemler ve profesyonel sporcular gibi alt grupların karşılaştırılmasına yönelik araştırma yapılabilir. Ayrıca istatistiksel olarak revize edilen ve düzeltilen yapı denklik modeline göre, yeni bir araştırma tasarlanabilir.

SB372

ÜLKEMİZDE ALTYAPIDAN FUTBOLCU YETİŞEMEMESİNİN NEDENLERİ VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Sefa ÇEVİK, Zeynep ONAĞ

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Manisa

GİRİŞ: Spor Toto Süper Lig'de yer alan 18 futbol kulübünün 2016-2017 sezonunun 23. Haftasına kadar altyapılarından yetiştirdiği oyuncuların ligde oynama sayısına bakıldığında, sadece 80 futbolcunun kadroda yer aldığı ve bu futbolculardan da ancak 27 tanesinin oynama şansı buldukları görülmüştür. Bütün ligdeki takımların kadrolarında yer alan oyuncu sayısının ortalama 450 olduğu göz önünde bulundurulduğunda, kendi kulübünün altyapısından yetişen oyuncuların bu süre zarfında forma giyme şansının ne yazık ki yüzde 6 olduğu görülmektedir. Futbolda takım oyununda başarının formülünün elit futbolcu yetiştirilmesinden geçtiğini kabul edersek, Spor Toto Süper Liginde bu durumun çok sağlanmadığı sonucuna varılmaktadır. Buna bağlı olarak da, üst düzeydeki futbol takımlarının alt yapılarında kaliteli ve yetenekli futbolcuları ortaya çıkartmaları önündeki engellerin değerlendirilmesi ve çözüm önerilerinin getirilmesi gerekmektedir.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı profesyonel futbol kulüplerindeki alt yapı sorununu değerlendirerek, ülkemizde futbol kulüplerinin altyapılarından yüksek sayıda neden futbolcu yetiştirilmediğini, kulüplerin alt yapıdan sporcu yetiştirebilmek için neler yaptıklarını ve altyapıdan futbolcu yetiştirilebilmesi için neler yapılabilir noktasını değerlendirmek ve öneriler sunabilmektir.

YÖNTEM: Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yöntemi kullanılmıştır. Örneklem seçiminde ise, amaçlı örneklem yöntemlerinden kolay ulaşılabilir durum örneklemesine başvurulmuştur. Veri toplama yöntemi olarak, görüşme yaklaşımı kullanılmış ve görüşmeler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan örneklem grubu; yaşları 35–63 arası değişen, farklı düzeylerdeki futbol liglerinde ortalama 5 yıl teknik sorumlu veya idari-yöneticilik deneyimine sahip, araştırmaya gönüllü olarak katılan 18 kişiden oluşmaktadır. Araştırma grubunu, Spor Toto Süper Lig takımlarının alt yapılarında görev alan; Adanaspor A.Ş., Akhisar Belediye Gençlik ve Spor, Bursaspor, Fenerbahçe A.Ş., Gaziantepspor, Gençlerbirliği, Kardemir Karabükspor, Kasımpaşa A.Ş., Kayserispor, MedipolBaşakşehir, Trabzonspor A.Ş. kulüplerinin “Gençlik Geliştirme Teknik Sorumluları” ile Atiker Konyaspor, Beşiktaş A.Ş., Galatasaray A.Ş. kulüplerinin “idari yöneticileri” ve Antalyaspor A.Ş., Aytemiz Alanyaspor, Çaykur Rizespor A.Ş., Osmalıspor F.K. da alt yapıdan sorumlu “antrenörler” oluşturmaktadır.

BULGULAR ve TARTIŞMA: Araştırmada, veri analizleri betimsel analiz yöntemi ile değerlendirilmiş ve bulgular, “Türkiye’de altyapıdan futbolcu yetişememesinin nedenleri”, “kulüp bazında alt yapıdan futbolcu yetişmesi ile ilgili yapılan çalışmalar” ve “Türkiye’de altyapıdan futbolcu yetişmesi için yapılabilecek çalışmalar” olmak üzere 3 ana tema altında toplanmıştır.

Katılımcılara göre; Türkiye’de altyapıdan futbolcu yetişmemesinin temel nedenleri; Tesisleşmenin yetersizliği, Okul saatlerinin antrenman saatlerine uygun olmaması, antrenörlerin yeterli eğitime sahip olmaması, alt yapı ile ilgili düzenli bir sistemin olmaması, genç sporculara önem/değer verilmemesi, çocukların sokakta oyun oynamaması, maddi desteğin ve denetim mekanizmasının yetersizliğidir.

Katılımcılara, kulüplerindeki alt yapıdan futbolcu yetişmesi ile ilgili yaptıkları çalışmalar sorulduğunda; futbolcularına eğitim verdiklerini, düzenli olarak yetenek seçimi yaptıklarını, futbolcularına Psikolojik Danışman Desteği sağladıklarını, Futbol Okulları açtıklarını, Aile-Kulüp işbirliği ve Üniversite-Okul İşbirliği içerisinde olduklarını ve Kulüp-Okul-Futbol Projesine katıldıklarını belirtmişlerdir.

Türkiye’de altyapıdan futbolcu yetişmesi için yapılabilecek çalışmalar sorulduğunda ise katılımcılar: Tesisleşmenin iyileştirilmesi, Antrenörlerin Eğitilmesi, Genç Futbolculara Şans Verilmesi, Maddi Destek Sağlanması, Yönetimin Alt yapıya değer vermesini ve alt yapı yönetiminin bağımsız olması gerektiğini, Okul Saatlerinin alt yapı antrenmanlarının yapılabileceği şekilde düzenlenmesi gerektiğini, Türkiye Futbol Federasyonunun Alt Yapı Oluşumunun Gözden Geçirmesi gerektiği ile ilgili önerilerde bulunmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, alt yapı, süper lig, futbolcu yetiştirmek

SB401

SOSYAL MEDYA DÜNYASINDA SPOR KULÜPLERİ: TÜRKİYE'DEKİ SPOR KULÜPLERİNİN TWİTTER HESAPLARININ ANALİZİ

Durdu Mehmet SAVRUN, Arif YÜCE, Hakan KATIRCI

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Eskişehir

GİRİŞ: Günümüzde bilginin anında ve hızla yayılması konusunda internetin önemli rol oynaması ve sosyal ağların her geçen gün yeni özellikler ile gelişmesi her alanda yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur. Sosyal medya, her alanda olduğu gibi spor endüstrisini de önemli derecede etkilemiştir. Bu doğrultuda sporda sosyal medya ve kullanımı araştırmacıların üzerinde yoğunlaştığı bir konu haline gelmiştir. Spor kulüpleri sosyal medyayı kullanarak taraftarlara takımlar, oyuncular, bilet ve ürünler hakkında bilgi alabilecekleri ve birbirleriyle etkileşim içinde olabilecekleri bir ortam oluşturmaktadır. Bu durumda bireyler taraftarı oldukları kulüpler hakkında birçok detaylı bilgiye sahip olabilmekte, spor kulüpleri de sosyal medya sayfalarını takip eden milyonlarca taraftar ile ilgili geniş kapsamlı bir veri tabanı elde edebilmekte ve taraftar ile sürekli etkileşim halinde olabilmektedir.

AMAÇ: Dünya çapında en yaygın olarak kullanılan sosyal medya ağlarının Facebook, Twitter, Instagram olduğu ifade edilmektedir. Benzer durum Türkiye için de geçerlidir. Türkiye'de en fazla kayıtlı kullanıcıya sahip sosyal medya ağları Facebook ve Twitter olarak ön plana çıkmaktadır. Kullanımının sade olması, güvenilir olması, sınırlı karakter sayısı ile mesaj yazılabilmesi ve çeşitli alternatiflere sahip olması sadece kişisel kullanıcıların değil, firmaların, spor kulüplerinin vb. örgütlerin dikkatini çekmekte ve Twitter'ı bir iletişim noktası olarak kullanmalarını sağlamaktadır. Türkiye'deki spor kulüplerinin taraftarları ile olan iletişimlerinde sosyal medya araçlarını her geçen gün daha da aktif olarak kullandığı görülmektedir. Bu kapsamda spor kulüplerinin taraftarları ve takipçileri ile olan paylaşımları, kulüplerin iletişim stratejilerinin incelenmesi kapsamında önem kazanmaktadır. Buna göre bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki spor kulüplerinin Twitter kullanım biçimlerinin incelenmesidir.

METOT: Araştırma kapsamında, Türkiye'deki spor kulüplerinin aktif olarak kullandıkları sosyal medya araçlarından biri olan resmi Twitter hesapları ve bu hesaplardan yapmış oldukları paylaşımlar içerik analizi yönteminden yararlanılarak analiz edilmiştir. Araştırmada elde edilen veriler nitel araştırmaların analiz ve çözümlenmesinde yaygın olarak kullanılan NVivo 11.0 programı aracılığı ile incelenmiştir. Araştırmada amaçlı örnekleme (yargısal) tekniği kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme araştırmacı kimlerin seçileceği konusunda kendi yargısını kullanmakta ve araştırmacının amacına en uygun grubu örnekleme dâhil etmektedir. Buna göre araştırmacının örneklemini Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor kulüplerine ait resmi Twitter hesapları oluşturmaktadır. İlgili spor kulüplerinin araştırmacının örneklemine dâhil edilmesinin temel nedeni bu kulüplerin Türkiye'de Twitter üzerinde en fazla takipçi sayısına sahip olmalarıdır.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Araştırma kapsamında Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor kulüplerinin resmi hesaplarından 1'er aylık periyotlar olmak üzere toplam 3 ay süresince yapmış oldukları paylaşımlar incelenmiştir. İncelenen periyotlar, sezon öncesi, sezon ortası ve sezon sonu olarak ayrı ayrı incelenmiş ve paylaşımlar resim, video, reklam, haber, maç öne bilgisi, canlı maç bilgisi, maç sonu bilgisi, oyuncu haberi, bağlantı paylaşımı vb. kategoriler altında olduğu görülmüştür.

DOĞA SPORLARI FAALİYETLERİNE KATILAN SPORCULARIN PSİKOLOJİK PERFORMANSLARININ İNCELENMESİ

¹Burak GÜRER, ²Fatih BEKTAŞ, ²Burak KURAL

¹Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gaziantep

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu araştırmanın amacı çeşitli doğa sporlarına katılan bireylerin psikolojik performans durumlarının ortaya konmasıdır. Doğa sporcularının üzerine az sayıda psikolojik araştırma yapılmış olması bakımından önem arz etmektedir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın evrenini 2015-2016 yılında Türkiye’de doğa sporları yapan bireyler oluşturmaktadır. Örnekleme ise Gaziantep, İstanbul, İzmir, Ankara ve Antalya’da çeşitli doğa sporları ile uğraşan 304 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada Loehr (1986) tarafından geliştirilen ve daha sonra Türkçe’ye uyarlanmış sporcunun zihinsel becerilerinin profilini ortaya çıkaran Psikolojik Performans Envanteri kullanılmıştır.

SONUÇ: Cinsiyet, medeni durum, yaş ve deneyim değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı farklara rastlanmıştır ($p<0.05$). Eğitim ve doğa sporları branşında istatistiksel bir farka rastlanmamıştır.

TARTIŞMA: Psikolojik performansın, doğa sporcuları için önemli bir etken olduğu söylenebilir. Hedeflenen başarıya ulaşmada ve sporcu performansının daha üst seviyelere çekilebilmesi için sporculara psikolojik desteklerin verilmesi ve bu konuda çalışmalar yapılması önerilmektedir.

SB437

SPOR VE MOBBİNG

Onur Mutlu YASAR, Hakan SUNAY

Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ: Mobbing Latince “Mobile Vulgus” yani kararsız kalabalık sözcüklerinden türemiş olan, İngilizce’de bir yerde toplanmak, saldırmak ve rahatsız etmek gibi anlamları bulunan “Mob” fiilinden türemiştir. Mobbing kavramı ilk olarak 19. yüzyılda biyologlar tarafından, yuvalarını korumak için saldırgan kuşların etrafında uçarak onları rahatsız etmeye çalışan kuşlar için kullanılmıştır. Çalışma yönetimi alanında ise “Mobbing” kavramı ilk olarak 1980’li yıllarda İsviçreli psikolog H. Leymann tarafından kullanılmıştır. Mobbing en basit anlamıyla duygusal bir taciz ve saldırı türüdür. Daha kapsamlı bir tanımla; Mobbing, çalışma ortamında sistematik bir şekilde bir ya da birkaç kişi tarafından, çoğunlukla bir kişiye uygulanan etik olmayan düşmanca davranışlardır.

AMAÇ: Çalışmanın amacı mobbing olgusunu spor ortamı içerisinde, yöneticiler, taraftarlar, antrenörler ve sporcular çerçevesinde örneklerle değerlendirmek, mobbing uygulamalarının etkilerini ve mobbing ile mücadele ile ilgili tavsiyeler vermektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Makalede metodolojik olarak “betimsel”, “saha taraması”, belgesel ya da “dokümanter çalışma” dediğimiz nitel yöntem kullanılmıştır. Mobbing kavramı tarihsel olarak incelenmiş ve spor ortamı içerisindeki mobbing varsayılabilir uygulamalar ile ilişkilendirilmiştir. Sonuç Yapılan literatür taramaları ve araştırmalar sonucunda mobbing kavramını ve yarattığı olumsuz etkileri inceleyen çalışmalar ülkemizde son yıllarda çalışılmaya başlanıldığı ve bilimsel alanda mobbing uygulamalarına gerekli önemin henüz verilmediği tespit edilmiştir. Ayrıca spor örgütlerinde ülkemizde ve Dünya sporu içerisinde mobbing uygulamaları varsayılabilir bir çok örnek olduğu fakat özellikle elit sporcuların kazandıkları ücretler ve toplum tarafından kazandıkları statü düşünüldüğünde, bu durumun onlar için bir sorun yaratmaması gerektiği düşüncesinin hakim olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca mobbing uygulamalarının en büyük nedenini mobbing yapanların eğitimsizliği ve mobbing uygulamaları ile ilgili yaptırımlardaki farkındalığın sağlanmaması olarak tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra ülkemizde faaliyet gösteren spor federasyonlarının mobbing konusundaki çalışma eksiklikleri spor içerisinde mobbing varsayılabilir uygulamaların artmasına neden olabileceği söylenebilir.

TARTIŞMA: Cengiz ve arkadaşlarının (2013) futbol antrenörlerinin maruz kaldıkları mobbing davranışlarını farklı değişkenlere göre incelikleri çalışma da antrenörlerin mobbing uygulamalarına maruz kalma durumlarının bir gerçek olduğunu ve daha çok genç antrenörlerin mobbing uygulamalarına maruz kaldığı tespit edilmiştir. Ayrıca Karık ve Yıldız’ın 2015 yılında yayınladıkları Mobbing davranışlarının kadın basketbol sporcularının mesleki tükenmişlik düzeyleri üzerine etkisini tespit etmek amaçlı yaptıkları çalışmada daha çok genç yaşta kadın basketbolcuların mobbing uygulamalarına maruz kaldıkları ve bu durumun onları tükenmişlik düzeylerini etkilediği tespit edilmiştir. Bu durumlar genel olarak değerlendirildiğinde bazı önlemlerin alınması gerektiği ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda; Kurumlarda Mobbing kavramının farkındalığı için hizmet içi uygulamaları yapılmalıdır, Spor alanında federasyonların mobbing konusunda çalışmalar yapması gereklidir, Her kurumun mobbinge mücadele için sağlıklı denetim mekanizmaları oluşturması gerekmektedir, Mobbing ile kararlı bir mücadele için toplumsal algının oluşması için projeler yapılması, gibi çözüm yolları önerilebilir.

YEREL- KÜRESEL DİYALEKTİĞİNDE KÜRESEL FUTBOL KÜLTÜRÜ

Muhammet N. ÇAKMAK, Veli Onur ÇELİK

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticili Bölümü, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu çalışmada belli başlı küreselleşme yaklaşımlarına yer verilerek, küreselleşmenin çeşitli anlamları tartışılmıştır. Dünyanın girmiş olduğu önemli bir evre olan küresel dönüşüm sürecinde, yerel ve evrensel nitelikleri kendinde barındıran futbol bu süreçlerden ne şekilde etkilenmiş olduğu küresel ve yerel örnekler ile tartışılmıştır. Küreselleşme, evrensellik, tikellik ve küyerellik bağlamında futbol kültürünün nasıl oluştuğunu ve dönüşümünü tartışmak bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Robertson ve Giluanotti (2004) küresel süreçler teorisinde, yerel ve küresel süreçlerin birbirine olan bağımlılığını ortaya koymaya çalışmışlardır. Bu bağlamda küresel süreçler teorisi iki bağıntılı süreçten meydana gelmektedir. Bunlar küreselleşme ve küyerelleşmedir. Küreselleşme, dünyanın tek bir yer olduğuna dair artan farkındalık iken; küyerelleşme, yerel kültürlerin herhangi bir küresel-yerel ürünü yerel ihtiyaçlar, inançlar ve gelenekler bağlamında adapte etmesi ve yeniden tanımlaması olarak ifade edilmektedir.

Futbolun küresel yayılımı farklı türdeki kültürel küyerelleşmelerle kendini gösterdiği görülmektedir. Futbolun küresel olarak yayılmaya başladığı dönemlerde, bazı kültürlerin futbolu tamamen reddettiği, bazılarının radikal bir şekilde dönüştürdüğü, belli bölge ve kültürlerde ise direnilmeden kabul gördüğü bilinmektedir. Örneğin Asya'nın belli bölümleri futbol yerine kriketi tercih etmiştir. Avusturalyalılara kendi futbol kodlarını oluşturmuşlardır. Amerika'da ise kendi mahallelerine uygun bir şekilde bir futbol yorumu getirmişlerdir (Robertson ve Giluanotti, 2004: 550). Aynı dönemlerde Sovyetlerde ve Türkiye'de futbolun kültürel bir öğe olarak dışlanması da söz konusudur (Akin, 2014: 204). Futbolun küreselleşmesinde belli başlı aşamalardan bahsedilebilir. Futbolun küresel yayılımı 5 dönemi kapsar (Robertson ve Giluanotti, 2009: 47):- Tohum evresi- Başlangıç dönemi: Bu iki evrede futbol İngiliz elitlerinin kültürel zevki olarak görülür.- Havalanma dönemi (1870-1920): Bu dönemde tikelin evrenselleşmesi söz konusu. İngiliz oyun kurallarının evrenselleşmesi, her ülkenin kendi oyun tarzını geliştirmesi- Hegemonya mücadelesi (1920-1960): Bu dönemde evrensel olanın tikelleşmesi söz konusudur. Uluslararası turnuvalar ve yönetim yapıları bu dönemde ortaya çıkmıştır. - Belirsizlik dönemi (1970'ler ve sonrası): Küyerelleşme süreçlerinin kültürleri aşan çalışan, bilgi, sermaye ve meta akışları ile oluştuğu ve ulusal olmayan kültürel kimlik formlarının ortaya çıktığı dönemdir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Futbol küreselleşmenin kültürel sonuçlarının en derinden ve yaygın olarak hissedildiği alanların başında gelmektedir. Dünyanın en büyük takımlarının uyması gereken kuralların aynısına son derece yerel, sınırlı mahalle takımlarının da uyması gerekmektedir. Bu durum küresel futbol kültürünün homojenliğinin derecesini göstermesi anlamında önemlidir. Küresel futbol kültürünün yerelle karşılaşması ve yeni formların ortaya çıkması ise bu durumun bir diğer boyutudur. Evrensel-yerel karşılaşması ile ortaya çıkan yeni formların niteliğinde, karşılıklı olarak eşit bir etkiden söz etmek elbette mümkün değildir. Fakat oluşan bu yeni formların karşılıklı etkileşim neticesinde meydana geldiğini de görmek durumundayız. Küreselleşmenin bu yeni boyutu, yereli dikkate almayı zorunlu kılmıştır. Küresel olabilmek, yerel olan üzerine doğrudan bir baskı ve etki uygulamak yerine, daha sofistike, karmaşık, yereli de dikkate alan bir anlayış geliştirmekle mümkündür. Günümüz küresel futbol kültürünün temelinde de bu karşılıklılık ilişkisi yatmaktadır.

SB471

NOISE AND SPORT: A COMPREHENSIVE APPROACH

Pınar Yaprak KEMALOĞLU

Gazi University Faculty Of Sport Sciences, Ankara

GİRİŞ ve AMAÇ: Noise as a multi-dimensional phenomenon is related to sport fields not only in the contexts of environmental sustainability but also in terms of cultural practices and other diverse aspects of sports structures and processes. However, there is a dearth of comprehensive study addressing the noise and sport contexts theoretically and experimentally. The purpose of this qualitative study was to examine the sport and noise contexts by providing analytical and multi-dimensional account.

GEREÇ ve YÖNTEM: The results were interpreted through triangulation of interviews, observations, discourse and content analyses of policy documents, national and international online news as well as use of multiple (social) theories.

SONUÇ: In this study, the aspects of noise and sport were addressed thematically. There are historically diverse representations and responses in relation to the noise in sport. Noise in relation to sport was associated with for example cultural, traditional or unimproved practices. Moreover, in the current study, the value or importance of fields, practices and social representations such as regarding health, sport cultures, economies, policies, technologies and sciences in relation to the noise and sport contexts were critically revealed. Beside the variability of social contexts, there are numbers of controversial issues regarding mechanisms, social interactions -including social media- and well accepted cultural representations.

TARTIŞMA: There is a need for greater understanding of the particular aspects of noise and sport and development of accessible body of knowledge for all. The characteristics, impacts and management of numbers of noises and concerned policies and perspectives were revealed and discussed in this study to serve as a useful content for further research in numerous related disciplines such as in studies of environment, sport (sport management, sociology, physical education, recreation and training), technology, medicine or audiology.

KADIN HAKEMLERDE “CAM TAVAN SENDROMU” ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

¹Suzan DAL, ²Süleyman ŞAHİN, ¹Bilge DONUK

¹*İstanbul Üniversitesi Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul*

²*Bursa Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Bursa*

GİRİŞ: Dünya nüfusunun yarısının kadın olmasına rağmen kadınların iş hayatında aynı oranda pay sahibi olamaması bir gerçektir. Spor alanında da farklı bir durumdan bahsedilemez. Erkeklerin daha fazla sayıda olduğu bir spor dünyası istatistiksel olarak bu gerçeği göstermektedir. Türkiye’de ve dünyada, hakemlikte kadınların üst klasmanlara erkeklere oranla daha az yükselmeleri ve bu duruma kadın ve erkeklerin bakış açıları çalışmamızın çıkış noktasıdır.

AMAÇ: Çalışmamız kadın hakemlerin, üst klasmanlarda yer almasının önündeki cam tavanı ortaya çıkaran tutumların neler olduğunu ortaya koymayı ve kadın ve erkek hakemlerin çeşitli demografik bilgilere göre bu konuya ilişkin görüşlerini belirlemeyi amaçlamaktadır.

METOT: Çalışmamıza faal olarak basketbol alanında hakemlik yapan 33’ü kadın ve 196’sı erkek olmak üzere toplam 229 kişi katılmıştır. Katılımcıların 175’i Türk ve 54’ü yabancıdır, araştırmaya katılım gönüllülük esasına göredir. Denekler rastgele örneklem yöntemine göre belirlenmiştir. Verilerin analizinde spss 21 paket programı kullanılmıştır. Çalışmada; araştırmacının geliştirdiği kişisel bilgi formu ve Karcioğlu ve Leblebici tarafından kullanılan cam tavan sendromu tutumu ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizi ise SPSS programları (Frekans analizleri, T testi ANOVA ve Çapraz Tablolar) kullanılarak yapılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

SONUÇ: Çalışmamızda çıkan sonuçlara göre Türkiye de Basketbol da A klasman hakem sayısı 36 olmasına rağmen sadece 2 tanesi kadındır. Araştırmamıza katılan B klasman hakemlerine baktığımızda ise toplam 75 kişi olmasına rağmen 11 kadın hakem yer almaktadır. C klasmanda toplam hakem sayısı 118’dir ve bunların 33’ü kadın hakemdir. Türk ve yabancı hakemlere bakıldığında benzerlik göstermektedir. Kadın hakemlere yönelik cam tavan sendromunu belirlemek için oluşturulan ölçekte yedi tutum ifadesi yer almaktadır. Bu tutumlardan en çok rastlanılan kişisel tercih algılarıdır. Daha sonra sırası ile informal iletişim ağları ve mentorluk olarak gözlemlenmiştir.

TARTIŞMA: Karcioğlu ve Leblebici (2014) benzer şekilde yaptıkları araştırmada kadınların üst yönetsel pozisyonlarda çok az temsil edildikleri görülmüş ve bu durum örgütlerde cam tavanın varlığını kanıtlan bir bulgu olarak açıklanmıştır. Çalışmamızda da benzer olarak klasmanlar yükseldikçe kadın hakem sayısı azalmakta ve hakemlikte cam tavan varlığını göstermektedir. Cam tavan sendromuna yönelik tutumlar kişilerin, yaşlarına, cinsiyetlerine, eğitim durumlarına, klasmanlarına göre farklılık gösterirken medeni durumlarına ve hakemlik yıllarına göre farklılık göstermemiştir.

SB523

AÇIK VE KAPALI ALANDA SPOR YAPANLARIN EGZERSİZE GÜDÜLENMELERİ

Fatmagül EKER, Hüseyin GÖKÇE, Özden Tepeköylü ÖZTÜRK

Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü

GİRİŞ: Günümüzde iş yaşamının tek düze, yoğun, gergin ve stresli geçmesi, serbest zaman etkinliklerini de hayatın göz ardı edilemez bir parçası haline getirmiştir. Yenilenme, toparlanma ve dinlenme amacı ile rekreasyonel etkinlikleri tercih eden bireyler (Tel ve Köksalan, 2008), bu etkinliklerden çeşitli şekillerde faydalanmaktadırlar. Bu faydalar fizyolojik (Plonczynski, 2000), psikolojik (Iso-Ahola, 2000; Seigenthaler, 1997) ve sosyal faydalar olarak sıralanabilir. Özellikle sanayileşmiş modern toplumlarda inaktif yaşam tarzı sonucuna bağlı, doğadan uzak ve bireysel yaşamın getirdiği olumsuzluklar bireyleri farklı açılardan zorlamaktadır.

AMAÇ: Araştırmanın amacı, spor yapan bireylerin egzersize güdülenme düzeylerinin açık alan ve kapalı alanda spor yapma durumuna göre farklılığının incelenmesidir. MetodAraştırma nicel betimsel modelde olup evrenini Denizli merkez ilçelerde yaşayan ve açık ya da kapalı alanlarda spor yapan bireyler oluşturmaktadır. Çalışmaya 143 erkek 178 kadın olmak üzere 381 kişi katılmıştır. Veriler açık ve kapalı alanlarda sportif serbest zaman etkinliklerine katılan bireylerden yüz yüze form doldurularak elde edilmiştir. Veriler bilgisayar analiz programına yüklenip analiz edilmiştir.

SONUÇ: Araştırmanın birinci hipotezinde açık ve kapalı alanda sportif rekreasyonel etkinliklere katılanların rekreasyonel etkinliklere güdülenmeleri arasında fark olup olmadığı araştırılmıştır. Yapılan analiz sonucunda REMM'in alt boyutlarından rekabet alt boyutunda anlamlı fark bulunmuştur ($p<.05$). Ortalama puanlar incelendiğinde farkın kapalı alanlarda sportif rekreasyonel etkinliklere katılanlardan kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Buradan anlaşılacağı üzere, kapalı alanda rekreasyonel etkinliklere katılan bireyler açık alanda rekreasyonel etkinliklere katılanlara oranla daha fazla rekabet içeren faaliyetler tercih etmektedirler.

Tablo-1: Açık ve kapalı alanlarda spor yapan bireylerin egzersize güdülenme düzeyleri arasında farkın incelendiği Bağımsız Gruplarda T-Testi Tablosu

AÇIK-KAPALI ALAN		N	\bar{X}	Ss	Sd	t	p
Sağlık	Açık	175	88,3	18,2	316	-1,1	0,25
	Kapalı	143	90,5	15,0			
Rekabet	Açık	175	44,4	15,2	316	-2,5	0,01*
	Kapalı	143	48,7	14,0			
Dış Görünüş	Açık	175	42,5	10,7	315	1,1	0,28
	Kapalı	143	41,2	11,1			
Sosyal	Açık	175	39,6	11,1	315	-0,1	0,91
	Kapalı	143	39,7	11,5			
Beceri	Açık	175	31,3	6,8	314	0,9	0,33
	Kapalı	143	30,6	7,5			

*p<0,05

TARTIŞMA: Bu güne kadar yapılan çalışmalarda elde edilen sonuçlara bakıldığında, bireylerin açık alan rekreasyonuna katılım nedenleri; doğa sevgisi, kalabalıktan, rutinden, aileden ve sorumluluktan kaçma, fiziksel aktivite yapma, yaratıcılık, dinlenme, kendini geliştirme ve yeni beceriler edinme, sosyal ilişki kurma, yeni insanlarla tanışma veya onları gözleme, beklenen olası insanlarla ilişki kurma, tanıma-tanınma arzusu, başkalarına yardım etme, sosyal sorumluluk vs. şeklinde sıralamak mümkündür (Ardahan ve Lapa,2010). Kapalı alanda spor yapan örneklerin bir çoğu fitness merkezleri vb yerlerde spor yapanlardan oluşmaktadır. Bu tarz yerlere kilo vermek, formda kalmak gibi kaygıları yüksek insanlar veya vücut geliştirme sporuna meraklı kişiler gitmektedir. Dolayısıyla sonuç odaklı, hedef kaygılı bireylerin burada olması doğaldır. Ayrıca, Şirin vd. (2008) yılında yaptıkları çalışmada futbol, basketbol voleybol gibi sporlara katılanların spora katılım güdülerini incelemişler, salon sporlarına katılanlarında futbola göre daha fazla başarı motivasyonuna sahip oldukları görülmüştür.

KAYNAKÇA: 1. Ardahan, F., & Lapa, T. Y. (2011). Açık alan rekreasyonu: bisiklet kullanıcıları ve yürüyüşçülerin doğa sporu yapma nedenleri ve elde ettikleri faydalar.Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 8(1), 1327-1341.2. Şirin, E. F., Çağlayan, H. S., Çetin, M. Ç., & Alpaslan, İ. N. C. E. (2008). Spor Yapan Lise Öğrencilerinin Spora Katılım Motivasyonlarına Etki Eden Faktörlerin Belirlenmesi. Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2(2).3. Tel, M. ve Köksalan, B. (2008) Öğretim üyelerinin spor etkinliklerinin sosyolojik olarak incelenmesi (Doğu Anadolu Örneği). Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18(1), 261–278.4. Plonczynski, D. J. (2000). Measurement of motivation for exercise. Health Education Research, 15(6), 695-705.5. Iso-Ahola, S. E., & Clair, B. S. (2000). Toward a theory of exercise motivation. Quest, 52(2), 131-147.6. Seigenthaler, K. (1997). Health benefits of leisure. Research update. Parks and Recreation, 32(1), 24-31.

SB528

OYUNUN “E” HALİ : LİSE ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL OYUN OYNAMA DURUMLARININ ARAŞTIRILMASI

Beyza Merve AKGÜL, Tebessüm AYYILDIZ, Şenol GÖRAL, Suat KARAKÜÇÜK

Gazi Üniversitesi, Ankara

GİRİŞ: Bilgisayar ve internet pek çok alanda yaşamı kolaylaştırırken, oyun ve eğlence aracı olarak da giderek yaygınlaşan bir ilgi alanı haline gelmiştir. Her geçen gün artan teknolojik gelişmeler, kentleşme ve rekreasyon alanlarının yetersizliği gibi nedenlerle geleneksel oyun etkinliklerinin yerini dijital oyunlar almıştır. Oyun oynama isteği kişi tarafından kontrol edilemiyor, duygu ve düşüncelerde, sosyal yaşamda değişime neden oluyor ise problemin varlığından bir diğer ifadeyle bağımlılıktan söz edilmektedir.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı lise öğrencilerinin dijital oyun oynama düzeylerini belirlemek, en çok oynadıkları dijital oyun türünü ortaya çıkarmak ve dijital oyun oynama düzeylerinin farklı değişkenlere (cinsiyet, sınıf, boş zaman yeterliliği, dijital oyun oynama süresi, bilgisayar sahipliği ve dijital oyun türü) göre incelemektir. Bununla birlikte öğrencilerin dijital oyuna bağımlı olup- olmama durumunun sosyal etkileşim kaygıları ile ilişkisini incelemek de çalışmanın bir diğer amacını oluşturmaktadır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın örneklem grubunu Ankara Keçiören ilçesinde faaliyet gösteren üç farklı lisede öğrenim gören 740 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı üç aşamadan oluşmaktadır. Katılımcıların dijital oyun oynama düzeyinin ölçülmesi amacıyla Lemmens ve arkadaşları tarafından geliştirilen, Yalçın Irmak ve Erdoğan (2015) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılarak Türkçe literatüre kazandırılan “Dijital Oyun Bağımlılık Ölçeği (DOBÖ-7)”, Leary ve Kowalski (1993) tarafından geliştirilen ve Coşkun tarafından (2009) geçerlik güvenilirlik çalışması yapılan, tek boyuttan oluşan “Etkileşim Kaygısı Ölçeği” ve “demografik bilgi formu”ndan oluşmaktadır. Verilerin analizinde değişkenlerin gruplara göre dağılımları incelenmiş, dağılımların normallliği ve varyansların homojenliği değerlendirilerek dağılımların parametrik özellik sergilediği görülmüştür. Bu nedenle verilerin analizinde betimleyici istatistik, t-testi ve iki yönlü ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testinden kullanılmıştır. Çoklu değişkenler incelendiğinde anlamlı farklılık bulunanlarda bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirleyebilmek için Tukey testi yapılmıştır.

SONUÇ: Öğrencilerin %46,5’i dijital oyun bağımlısı olup sosyal etkileşim kaygı düzeyleri de yüksektir. Öğrencilerin en çok tercih ettikleri dijital oyun türü “taktik”tir. Elde edilen bulgulara göre katılımcıların boş zaman yeterliliği, dijital oyun oynama süresi, bilgisayar sahipliği ve dijital oyun türleri ile dijital oyun oynama düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bununla birlikte, cinsiyet x sınıf ortak etkisinin ise dijital oyun bağımlılığı için anlamlı olduğu belirlenmiştir. Erkeklerin, haftalık boş zamanlarını kesinlikle yetersiz olarak nitelendirenlerin, bilgisayara sahip olan, dijital oyun türlerinden en çok taktik oyunlarını tercih edenlerin, günde 6 saat ve daha fazla dijital oyun oynayanların, dijital oyun bağımlılık düzeylerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin sosyal etkileşim kaygılarına ilişkin puanları dijital oyuna bağımlı olup-olmama durumlarına göre farklılaşmamaktadır.

TARTIŞMA: Dijital oyunlar özellikle gençler ve ergenler arasında popüler ve yaygın eğlence aracı olarak kullanılmaktadır. Araştırmalar bu oyunların birçok olumlu etkisi yanında “dijital oyun bağımlılığı” kavramını da gündeme getirmiştir. Dijital oyun bağımlılığı, oyunda geçirilen süreden çok, ortaya çıkan olumsuz sonuçları ifade etmektedir. Kontrolsüz oynanan taktik ve şiddet içerikli dijital oyunların ruh sağlığını tehdit ettiği bilgilerini önemsemek gerekir. Eğitici, öğretici ve geliştirici dijital oyunlar kontrollü ve uygun zamanda oynanırsa lise öğrencilerinin beden ve ruhsal gelişimine katkı sağlayabilir. Türkiye’de genç nüfusun fazla olması, dijital teknolojinin yoğun olarak kullanılması, denetim ve koruyucu önlemlerin ve gençlere yönelik yapılan rekreasyon programlarının yetersiz kalması problemin oluşmasına ya da artmasına sebep olabilir.

TÜRKİYE'DEKİ ÜNİVERSİTELER İLE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ VE KANADA'DAKİ BAZI ÜNİVERSİTELERDE UYGULANAN SPOR YÖNETİCİLİĞİ LİSANS EĞİTİM PROGRAMLARININ KARŞILAŞTIRMALI İNCELENMESİ

Hakan SUNAY

Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

GİRİŞ: Sanayileşme ile birlikte, yönetim sanatının ve yöneticiliğin önemi dünyada gittikçe artmaya başlamıştır. Bu gelişmeyle beraber, üretimi sağlayacak insan topluluklarını bir araya getirecek ve bunlardan maksimum fayda sağlayacak yöneticilere ihtiyaç duyulmuştur. Günümüzde bilgi çağının ekonomik, teknik, kültürel alanlar ve sportif hizmetlerde büyük değişim ve gelişmeler yaratması, spor yönetim bilimleri alanına olan ihtiyacı da arttırmıştır. Bu görüş ve düşünceler çerçevesinde, bilgiye en kısa zamanda ulaşabilen, ulaştığı bilgileri sistemin ihtiyaçlarına uyarlayabilen, elde ettiği sonuçları uygulamaya sokabilen, tam donanımlı ve eğitilmiş profesyonel yöneticilere ihtiyaç duyulmaktadır. Spor yöneticileri, başarılı spor organizasyonları, sağlık kuruluşları ve iş dünyası ile ilgili her türlü spor endüstrisini birbirine bağlayan ve tüm bu faaliyetleri organize eden kişilerdir.

Spor yöneticilerine gereksinim duyulan organizasyonları sıraladığımızda, hizmet endüstrileri (sağlık kulüpleri, dinlenme yerleri, vb.), sağlıkla ilgili endüstriler (iyileştirme programları, spor tipi klinikler, vb), spor malzemeleri imalat sektörü, spor yönetimi uzmanlık alanları (spor pazarlama şirketleri, spor organizasyonları şirketleri, vb) karşımıza çıkmaktadır.

AmaçÇalışmanın amacı, Türkiye'de üniversiteler tarafından uygulanan Spor Yöneticiliği Eğitimi lisans programları ile ABD ve Kanada'daki spor yöneticiliği eğitimi veren üniversitelerin eğitim programlarına ilişkin içerik kategorilerini karşılaştırarak incelemek ve analiz ederek değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmanın evreni, Türkiye'de spor yöneticiliği lisans programı uygulayan 46 üniversitenin lisans programları ile ABD'de 411 ve Kanada'da 14 üniversite tarafından uygulanan spor yöneticiliği programlarıdır. Örneklem olarak Türkiye'den 20, ABD'den 24 ve Kanada'dan 5 üniversitenin spor yönetimi lisans programları incelenerek içerik kategorileri analiz edilmiştir. Çalışmada, karşılaştırmalı eğitim yaklaşımlarından "Tanımlayıcı Yaklaşım" uygulanmıştır. Çalışmada Türkiye, ABD ve Kanada'da üniversitelerde uygulanan spor yöneticiliği lisans eğitim programları karşılaştırılmıştır. İncelenen programlara ilişkin dersler tek tek belirlenerek içerik kategorilerine ayrıştırılmıştır. Analiz; Yükseköğretim Kurulu'nun (YÖK) "Spor Bilimleri" alanı için belirlediği Anabilim Dalı esasları dikkate alınarak yapılmıştır. Buna göre program analizleri; Genel Kültür, Hareket ve Antrenman, Spor Sağlık, Sporda Psiko-Sosyal Alanlar ile Spor Eğitimi ve Spor Yönetimi Alanları dikkate alınarak gerçekleştirilmiştir.

SONUÇ: Sonuçta, Türkiye'de üniversiteler tarafından uygulanan spor yöneticiliği eğitimi programlarının birbirleriyle az da olsa uyumlu olduğu ve incelenen Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'daki bazı üniversitelerin programları ile karşılaştırıldığında programların içerik kategorilerinin Türkiye'deki spor yöneticiliği programlarıyla benzerlik gösterdiği saptanmıştır. Ayrıca Türkiye'de "spor yöneticisi" yetiştiren programların hemen hemen tümünde spor yöneticiliği grup dersleri; ders sayısı ve ders kredi saati bakımından yüksek olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA: Türkiye'de Spor Yöneticiliği eğitimi veren lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyinde uygulanan programların azımsanmayacak bir sayıda olduğu söylenebilir. Ancak son 10 yılda hızla artan spor yöneticiliği programlarındaki bu sayısal gelişmenin yanı sıra beraberinde kalitenin de oluşması, spor sektörünün gelişimi için son derece önemlidir. Kalitenin oluşabilmesi kuşkusuz, spor bilimleri alanında çalışan ve çalışacak öğretim elemanlarının iyi yetiştirilmeleri ile söz konusu olabilecektir. Bu da beraberinde başta öğretim programları olmak üzere programların sağlıklı uygulanabileceği tesis, malzeme ve uygulama alanlarının tesis edilmesini, geliştirilmesini ve programların hizmetine sunulmasını gerekli kılmaktadır.

SB571

REKREASYON FESTİVALİNE KATILAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMAN DOYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

Tolga BEŞİKÇİ, Pınar GÜZEL, Ezgi ABAY

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

GİRİŞ: Bireylerin ve toplumların sosyal yaşantılarında rekreasyonun önemli bir yeri olduğu ve rekreatif faaliyetlerin organizasyonunda üniversitelerin de fonksiyonel bir rol üstlendiği görülmektedir. Üniversite gençlerinin serbest zamanlarında katılım gösterdikleri bu faaliyetler gençler arasındaki iletişimi artırırken faaliyetlere katılım nedenlerini de tatmin etmektedir. Üniversite eğitimi, bireyin yıllar boyu sürecek davranışını biçimlendirdiği en önemli süreçlerden birisidir. Üniversite dönemleri, bireyin sadece dersleriyle ilgilenecek kendilerini tam anlamıyla geliştirebilecekleri bir dönem değildir. Bu sebeple serbest zaman ve rekreasyon üniversite öğrencileri için akademik ve sosyo-kültürel gelişimin bir parçası olmalı; öğrenciler rekreasyon ve serbest zaman değerlendirme eğitimlerinin hayatları üzerindeki önemini anlamalıdır. Bu bağlamda çalışmanın amacı, Rekreasyon Festivaline katılan üniversite öğrencilerinin serbest zaman doyum düzeylerinin belirlenmesi ve demografik değişkenlerle olan ilişkisinin incelenmesidir.

YÖNTEM: Bu araştırma, nicel teknikler kullanılmış tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini 17 Mayıs 2016 tarihinde Manisa Celal Bayar Üniversitesi (MCBÜ) Spor Bilimleri Fakültesi (SBF) Kampüsü'nde ilk kez düzenlenen ve Rekreasyon Festivaline katılan üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmaya gönüllü olarak katılan (X(yaş) =21,63), 192 erkek ve 232 kadın olmak üzere toplam 424 öğrenci ise araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Bu grup tesadüfi olmayan tekniklerden kolayda örnekleme ile belirlenmiştir. Katılımcıların demografik özelliklerinin yanı sıra Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen 24 maddeden ve 6 alt boyuttan oluşan Serbest Zaman Doyum Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel gösterimi olarak tanımlayıcı istatistik ve frekans analizleri yapılmıştır. Katılımcıların doyum düzeyleriyle demografik değişkenlere ilişkin farkı belirlemek amacıyla öncelikle "Levene" değerleri incelenerek varyansların homojenliği doğrulanmış daha sonra "t testi" ve "tek yönlü varyans analizi" (ANOVA) uygulanmıştır. Demografik değişkenlere ilişkin ortalama puanlar arasındaki ilişkinin düzeyini belirleyip yorumlamak için pearson korelasyon testi yapılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlarda, $p < .05$ anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır.

BULGULAR: Katılımcıların cinsiyetlerine göre yapılan analiz sonuçlarına göre, serbest zaman doyum ölçeği alt boyutlarında ve ölçek ortalaması toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunamamıştır. ($p < .05$). Katılımcıların yaş gruplarına yönelik yapılan analiz sonucunda sadece "psikolojik" alt boyutunda anlamlı farklılıklar olduğu bulunmuştur. Ölçek ortalaması bakıldığında ise yaş grupları arasında anlamlı farklılık görülmemektedir. Bireysel sporlar ve takım sporları yapan katılımcılar arasında "estetik" alt boyutunda takım sporları lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Yaş değişkeni ile ölçek alt boyutları arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan pearson korelasyon analizinde "psikolojik" alt boyutunda pozitif yönlü ve düşük düzeyde ($r: .124$) istatistiksel olarak anlamlı ilişki görülmektedir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Rekreasyon Festivaline katılan üniversite öğrencileri üzerine yapılan bu çalışmada kadın katılımcılarla erkek katılımcılar arasında serbest zaman aktivitelerinden elde ettikleri doyum düzeylerinin benzer seviyelerde olduğu söylenebilir. Yaş gruplarındaki anlamlı farklılığın "24 ve üstü" yaş grubunda olduğu görülmektedir. Bu sonucun, yaş olarak büyük katılımcıların özgürlük hissi, dâhil olma davranışı, eğlence ve meydan okuma gibi psikolojik fayda boyutunda diğer yaş gruplarına göre daha fazla doyum elde ettikleri söylenebilir. Takım sporları ile ilgilenen katılımcıların, serbest zaman etkinliklerini gerçekleştirmek için gittikleri alanların güzel ve ilginç tasarımı, hoş ve güzel dizayn edilmiş olması bireysel sporlarla ilgilenen katılımcılara göre daha fazla doyum hissi verdiği düşünülebilir. Çalışma grubundaki katılımcıların yaşı attıkça psikolojik açıdan serbest zaman doyum düzeylerinde de artış olduğu görülmektedir. Bu sonuç, yaşın artmasının doyum seviyesiyle ilişkili olduğu ve psikolojik açıdan fayda sağladığı şeklinde yorumlanabilir.

TÜRKİYE VE ABD ANTRENÖR EĞİTİM PROGRAMLARININ KARŞILAŞTIRILMALI OLARAK İNCELENMESİ

Övünç ERDEVECİLER, Hakan SUNAY, Doğukan Batur Alp GÜLŞEN, Yalçın UYAR, Yasemin GÖK, Bahadır ALTUNAY

Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

GİRİŞ: Spor eğitimcisi denildiğinde akla ilk gelen ve yakışan kelime “antrenör”dür. Antrenör; enerjisini, gücünü, dinamizmini, bilgilerini ve sosyal kapasitesini sporcusuna en etkili ve kalıcı bir şekilde aktarabilme yeteneğine sahip olan lider özellikli kimsedir (Sunay, 1998). Antrenör; sağlam bir kişiliğe, kuvvetli ve yeterli motivasyon özelliğine sahip, zeki ve düşünme kapasitesi yerinde, yaşayış ve davranışlarıyla örnek, doğru sözlü ve güvenilir, tereddütlerini, kendi hata ve kusurlarını belli etmeyen, bunalımdan uzak, kişilik olarak dışa dönük, iyi bir psikolog, liderlik özellikleri ile ikna kabiliyeti olan, takımında ben yerine biz duygusu dinamiğini kuran, ceza ve mükafatlandırmada dengeli ve ölçülü olan, genel kültür ve meslek bilgisini arttırmak için devamlı inceleme yapan ve yabancı ülkelerde kendi konusundaki yenilikleri inceleyen ve gelişmeleri uygulayan, fiziksel yetenekleri tam, eksper pedagog olan kişidir. (Sunay H. 1998) Antrenörlük mesleğini de kutsal ve bir o kadar da önemli kılan bu özelliklere sahip olmalarıdır. Bu denli birçok ahlaki ve temel değerleri içinde barındıran antrenörlük mesleğinin uygulanması ancak nitelikli yetişmiş antrenörler tarafından mümkün olmaktadır. Türkiye’de de ve dünyanın birçok ülkesinde antrenör yetiştiren kurumlar mevcuttur. Küresel anlamda yenilikleri takip etmek ve dünya standartlarına ayak uydurmak için sürekli yeni ve güncel gelişmeleri uygulamaya geçirmek gerekmektedir. Bu düşünceden yola çıkarak ülkelerin antrenör eğitim sistemlerini bilmek mevcut durum analizi yapabilmek ve çağa ayak uydurmak anlamında hayati öneme sahiptir.

AMAÇ: Çalışmanın temel amacı Türkiye ile ABD’nin antrenör eğitim programlarının detaylı olarak incelenmesi ve karşılaştırılmasıdır. Alt amaçlar ise programların içeriklerinin detaylı analizi ve mevcut durumun ortaya konması, antrenör derecelendirme sistemlerinin belirlenmesi, ders saatlerindeki benzerlik ve farklılıkların saptanması, kurs sürelerinin karşılaştırılması, program yeterlilikleri, kurslara katılım koşullarının karşılaştırılması gibi parametrelerin karşılaştırılmasıdır.

METOT: Bu araştırma, bir karşılaştırmalı eğitim araştırmasıdır. Karşılaştırmalı araştırmalarda kullanılan değişik yaklaşımlar vardır. Bunlar yatay, dikey, problem çözme, örnek olay, tanımlayıcı, açıklayıcı ve değerlendirici yaklaşımlardır (Türkoğlu,1998). Tanımlayıcı yaklaşımda konu ile ilgili literatür incelenir, eğitim sistemleri arasındaki benzerlikler ve farklılıklar karşılaştırılır. Bu araştırmada ortaya koyma, tanımlama, açıklama, analiz yapma ve önerilerde bulunma gibi çeşitli teknikler kullanılmakla beraber; tanımlayıcı yaklaşım kullanılmıştır. **Sonuç ve Tartışma:** Çalışmada incelenen antrenör eğitim sistemleri ders saatleri, müfredat içeriği, kursa katılım şartları ve genel program değerlendirmeleri anlamında bir çok farklılıklar saptanmıştır. Çalışma bu anlamda antrenör kurslarının yeterliliklerini ölçmede referans bilgiler ortaya koymuştur. Sürekli gelişen teknoloji ve eğitim sisteminde yeni yöntemlerin kullanılmasıyla antrenör eğitim sistemlerinin belirli periyotlarla karşılaştırma zorunluluğu olduğunu ortaya koymaktadır.

SB623

SPOR SEYİRCİLERİ İÇİN DIŞSAL GÜDÜ ÖLÇEĞİ (SSİDGÖ) VE SPOR SEYİRCİLERİ İÇİN İÇSEL GÜDÜ ÖLÇEĞİ (SSİİGÖ)'NE DOĞRULAYICI FAKTÖR ANALİZİ UYGULANMASI

¹Ercan POLAT, ²H. Birol YALÇIN

¹Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Niğde

²Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu

GİRİŞ: Spor seyircilerini müsabakaları seyretmeye iten ancak çok karmaşık biçimlerde ortaya çıkan güdülerin neler olduğu ve ne tür yapılara sahip olduğu merak edilen konular arasındadır. Özellikle uluslararası boyutta yapılan çalışmalarda; aile, bağlılık, başarı, beceri, bilgi, drama, eğlence, kaçış, estetik, heyecan, kültür ve sosyal ilişki gibi birçok boyuttan oluşan tüketim güdülerine yer verilmiştir. Ortaya çıkan bu boyutların ise sporu “neden seyrediyoruz?” sorusuna ilişkin problemi açıklamaya çalıştığı görülmektedir. Literatürdeki seyirci spor tüketim güdülerine ilişkin ölçüm araçları bir bütün olarak incelendiğinde, çok farklı güdülerin olduğu görülmüştür. Bu araçların genel olarak bulunduğu toplumun spor yönetim yapısını, kültürel özelliklerini ve pazarlama stratejilerini yansıtan biçimde hazırlandığı söylenebilir. Toplumsal ve kültürel yapı göz önünde bulundurulduğunda bu ölçüm araçlarının farklı toplumların spor olgusuna tam anlamıyla uygun bir ölçüm aracı niteliğini taşımadığı söylenebilir. Ayrıca ölçüm araçlarının önemli bir kısmının ifade yapıları incelendiğinde güdü mü, tutum mu ya da tatmin mi ölçtükleri konusunda bir karmaşanın olduğu da gözlenebilmektedir. Bununla birlikte bu kadar güdü arasından ne tür güdülerin ise Türkiye’deki spor seyircileri için önemli olduğu da net olarak bilinmemektedir. Bu sebeple spor seyircilerinin spor tüketiminde hangi güdülerin etkili olduğu belirlenerek Türkiye’deki spor seyircisi yapısına uygun ve daha kullanışlı bir ölçüm aracının geliştirilmesinin gerekli olduğu düşünülmüştür. Bu ölçüm aracı hem gerçekleştirilecek olan spor organizasyonlarının planlanmasında hem de bu organizasyonlardaki tüketim yoğunluğunun artırılmasında gerekli olabilecek yapısal düzenlemelere bilgi sağlamada yardımcı olabilecektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Yapılan çalışmanın araştırma grubu, ulaşılabilir örneklem yöntemiyle seçilen, spor müsabakalarını seyreden ve araştırmaya gönüllü katılan üniversite öğrencilerinden oluşmuştur. Yüz yüze görüşme yöntemiyle dağıtılan ve geri toplanan 350 anketten 310’u geçerli doldurulmuş olarak kabul edilmiş ve değerlendirmeye alınmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Polat ve Yalçın (2014) tarafından geliştirilmiş olan, 7 basamaklı likert tipinde Spor Seyircileri İçin Dışsal Güdü Ölçeği (SSİDGÖ) ve Spor Seyircileri İçin İçsel Güdü Ölçeği (SSİİGÖ) kullanılmıştır. SSİDGÖ: Toplam 34 madde ve 9 alt boyuttan oluşmuştur. Bu alt boyutlar sosyal paylaşım, popülerite ve güncellik, aile bağları, tanıtım ve medya etkisi, etik değerler, bahis imkanları, oyun bilgisi, kültürel gelişim ve estetik değerler olarak adlandırılmıştır. SSİİGÖ: Toplam 40 maddeden ve 7 alt boyuttan oluşmuştur. Bu alt boyutlar milli duygular, spor tutkusu, kalite ve rekabet duygusu, taraftarlık, yerel bağlılık, başarı ve beceri düzeyi ile rahatlama ve stresten uzaklaşma olarak tanımlanmıştır.

BULGULAR ve SONUÇ: Yapılan DFA sonuçlarına göre, SSİDGÖ için 9 alt boyutlu yapı korunmuş, 34 olan madde sayısı ise 25’e düşürülmüştür. SSİİGÖ için ise 7 alt boyut değişmezken 40 maddeli ölçek 21’e düşürülmüştür. Bu iki ölçeğin de DFA uyum indekslerine göre (SSİDGÖ sonuçları: Ki kare/sd= 1,81 RMSEA= 0,051 SRMR= 0,050 GFI= 0,90 AGFI= 0,86 CFI= 0,97 NFI= 0,93 NNFI= 0,96; SSİİGÖ sonuçları: Ki kare/sd= 2,07 RMSEA= 0,059 SRMR= 0,048 GFI= 0,90 AGFI= 0,87 CFI= 0,98 NFI= 0,95 NNFI= 0,97) iyi uyum veya kabul edilebilir uyum sınırları içinde olduğu tespit edilmiştir. İki ölçüm aracına ilişkin Cronbach’s Alpha (iki ölçek için tüm boyutlar: $\alpha = 0,71$ ile $\alpha = 0,91$ arasında) katsayılarının oldukça yeterli olduğu belirlenmiştir.

Seyircileri sporu seyretmeye iten güdülerini ortaya koymak için geliştirilen SSİDGÖ ve SSİİGÖ kısa versiyonlarının yapılacak araştırmalarda geçerli ve güvenilir olarak kullanılabilirliği söylenebilir.

SPORU SEYİRCİ OLARAK TÜKETMEK VE GÜDÜLENMEK

²Gökhan KARAKUŞ, ¹H. Birol YALÇIN, ³Ercan POLAT

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve İl Müdürlüğü, Samsun

³Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Niğde

GİRİŞ: Bir spor müsabakasını seyretme davranışının altında yatan temel kavram güdülenmedir. Bu bağlamda, örgütsel teori çalışan bilim insanları uzun yıllar boyunca bireyleri belirli davranışlara yönlendiren kavramları saptamaya ve açıklamaya çalışmışlardır. İnsan davranışları çok yönlü olup birçok değişik faktörden etkilenmektedir. Bu faktörlerin en önemlilerinden bir tanesi de güdülenmedir. Güdülenme insanları amaçları doğrultusunda harekete geçiren içsel ve dışsal dürtü/güç kavramlarıyla açıklanabilir. Bu tür güçler bireyi harekete geçirmekle kalmaz, hareketin devam etme sürecine de katkıda bulunurlar.

AMAÇ: Bu araştırma, spor tüketicilerinin sporu seyretmek için güdülenmelerini sağlayan faktörleri araştırmak, bu faktörler arasındaki etkileşimi ortaya koymak ve demografik değişkenler arasındaki farklılıkları saptamak için tasarlanmıştır. Bu doğrultuda, spor tüketicilerinin cinsiyetleri, yaşları ve aktif olarak spor yapıp yapmama durumlarının hangi güdülenme alt boyutlarında farklılık yarattığı tespit edilmeye çalışılmıştır.

METOT: Bu araştırmada, gerekli verilerin tarafsız ve istatistiksel analize uygun olarak toplanabilmesi bakımından betimsel araştırma yöntemlerinden biri olan genel tarama model kullanılmıştır. Veri toplama anket yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama ölçeği demografik bilgiler ve Spor Tüketim Ölçeğinden (STÖ) (Trail, 2008) oluşan iki bölümdür. Çalışmada STÖ alt boyutları ve Cronbach Alpha güvenirilik katsayıları; Başarı (0,89), Estetik (0,89), Drama (0,82), Kaçış (0,85), Bilgi (0,92), Yetenek (0,91), Sosyal Etkileşim (0,93), Fiziksel Çekicilik (0,78), Agresiflikten Hoşlanma (0,75) olarak belirlenmiştir. Araştırma, bir üniversitede kampüsünde basit tesadüfi oranlı örnekleme yöntemiyle seçilen 153 kadın 371 erkek öğrenciye uygulanarak gerçekleştirilmiştir.

SONUÇ ve TARTIŞMA: Araştırma sonuçlarına göre, erkek spor tüketicileri sporu seyretme nedenleri göz önüne alındığında, başarı, drama, bilgi, çekicilik ve agresiflik alt boyutlarında kadın spor tüketicilerine göre daha fazla puan elde ettikleri sonucu ortaya çıkmıştır ($p < 0,05$). Kadın spor tüketicileri ise estetik, kaçış ve sosyalleşme alt boyutlarında erkeklere oranla istatistiksel olarak daha fazla puanlama yaptıkları saptanmıştır ($p < 0,05$).

Çalışmanın cinsiyet değişkeni bakımından sonuçları değerlendirildiğinde, sporu seyretmede güdülenmesinde erkeklerin başarı, drama, bilgi, yetenek, çekicilik, agresiflik alt boyutlarında kadın katılımcılara göre daha çok motive oldukları söylenebilir. Spor yöneticileri ve spor pazarlamacıları bu bulular ışığında planlama çalışmalarını yapmalıdırlar.

Katılımcıların yaşları ile STÖ alt boyutları incelendiğinde, hiçbir alt boyutta istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. ($p > 0,05$). Yaş faktörünün sporu seyretmede ya da tüketmede bir farklılık yaratmaması spor yöneticilerinin ve pazarlamacılarının bu faktör açısından çalışmalarını tekrar ele almak zorunda oldukları söylenebilir.

Çalışmaya katılan spor tüketicilerinin, sporu seyretme istekleri ile aktif olarak spor yapıp yapmama farklılıkları incelendiğinde, spor yapan bireylerin; estetik, drama, bilgi ve yetenek alt boyutlarında spor yapmayan bireylere göre daha yüksek aritmetik ortalamaya sahip oldukları görülmektedir ($p < 0,05$).

Bu bağlamda, neden ve sonuçlar değerlendirildiğinde farklılık bulunan alt boyutların sporun içinde yer alan temel değerler olduğu söylenebilir. Ayrıca, spor yapan bireylerin bu değerleri kendileri ile özdeşleştirmeleri spor seyretme isteklerini artırmış olabilir.

Bütün bulgu ve sonuçlar detaylı bir şekilde tartışılıp yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sporda tüketici davranışı, spor tüketimi, güdü (motivasyon)

SB638

MEDYA OKURYAZARLIĞI PERSPEKTİFİNDEN TARAFTAR DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

¹Kadir YILDIZ, ¹Özge ADA, ²Ercan POLAT, ¹Yavuz YILDIZ

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

²Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Niğde

ÖZET

Günümüzde teknolojik gelişmelerle birlikte bilgi ve iletişim araçlarında da hızlı bir değişim ve dönüşüm yaşanmaktadır. Teknolojik alandaki bu gelişmeler, bilgi toplumu olma yolunda bireylerin medya ve televizyon okuryazarlığı becerilerinin artırılması açısından önem taşımaktadır. Bu durum uluslararası bir etkiye sahip olan sportif etkinliklerin bilinçli bir şekilde takip edilmesinde ve spor sahalarında ortaya çıkan taraftar tutum ve davranışlarının olumlu bir şekilde dönüşmesinde de önemli bir role sahiptir. Bu çalışmada, taraftarların medya okuryazarlık düzeyleri perspektifinden taraftar davranışlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu araştırma betimsel ve ilişkisel tarama modelinde yapılandırılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu 2016-2017 Türkiye 1. liginde mücadele eden toplam 300 (47 Kadın 253 erkek) Manisaspor taraftarından oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Korkmaz ve Yeşil (2011) tarafından geliştirilen “Medya ve Okuryazarlık Düzeyleri Ölçeği” ile Koçer (2012) tarafından “Taraftarların Tutum ve Davranışlarını Belirlemeye Yönelik” geliştirilen ölçme araçları kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizlerinde parametrik dağılım gösteren veriler için Anova, nonparametrik veriler için ise Mann Whitney U test ve Kruskal Wallis H testi uygulanmıştır. Ayrıca ilişkisel tarama için Korelasyon analizi kullanılmıştır.

Elde edilen veriler neticesinde Medya okuryazarlık alt boyutlarından okuryazarlık ve bağımlılık ile taraftarların tutum ve davranışlarını belirlemeye yönelik alt boyutlardan şiddet ve saldırganlık eğilimi, takım yenilgisinin kişiye etkileri, takımın desteklenmesi ve taraftarı tahrik eden faktörler arasında anlamlı ilişkilerin ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Okuryazarlık düzeyi alt boyutunun, şiddet ve saldırganlık ile takım yenilgisinin kişiye etkileri alt boyutları arasında negatif ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak taraftarların olumlu davranış içerisinde bulunmalarında sporcu ve taraftarların şiddet ve saldırganlıkla ilgili tutumlarının yanı sıra medya okuryazarlık algılarının da önemli bir etkisi olduğu ifade edilebilir. Bu sonuçlar, sporla ilgili görüntüleme ve tartışmanın, tutum, değer ve davranışlarda anlam ve düşünceleri paylaşma fırsatı oluşturabileceğini göstermektedir. Bu açıdan spor kulüplerinin taraftarlarına, spor ve medya okuryazarlığı konularında farkındalık yaratmaları için imkânlar sunmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Medya okuryazarlığı, şiddet, futbol, taraftar davranışları, spor

AN ANALYSIS OF SPORTS FAN' BEHAVIOR FROM THE PERSPECTIVE OF MEDIA LITERACY

There has been a rapid change and transformation in information and communication tools following the advance of radical technological developments and innovations. On the way to becoming an information society, these technological developments have significantly contributed to the improvement and enhancement of individuals' media and television literacy skills. This is particularly important for the emergence of an informed audience to follow sports events with international influence and to positively transform fan' attitudes and behavior in the sports arena. The purpose of this study is to analyze sports fan' behavior from a perspective of media literacy levels.

The study features a descriptive and correlational survey method. The study group consists of 300 (47 women and 253 men) fans of Manisaspor which competes in Turkish Super League in 2016/2017 season. The data collection process was carried out by means of the Media Literacy Scale developed by Korkmaz & Yeşil (2011) and The Questionnaire for Measuring Fans' Attitudes and Behavior developed by Koçer (2012). The data were analyzed through Anova tests or Mann Whitney U and Kruskal Wallis H tests for the data meeting normality of distribution assumption and for nonparametric data respectively. Correlation analysis was also conducted to reveal any correlational pattern.

The findings of the study show that the two subscales of media literacy, namely literacy and dependence are significantly correlated with fans' propensity to engage in violent and aggressive behavior, the effects of team's defeat on the individual, support for the team and provoking factors. Literacy is significantly and negatively correlated with violence and aggression, and the effects of team's defeat on the individual. It is concluded that media literacy, along with violent and aggressive attitudes of players and fans, has a significant role in developing positive fan behavior. These findings reveal that televising and discussion of sports could create opportunities for sharing of ideas and meaning in attitudes, values and behavior. Sports clubs are recommended to provide their fans with opportunities to create awareness on sports and media literacy issues.

Keywords: Media literacy, violence, football, fan behavior, sports